

KNJIGA PROROKA JEREMIJE

GLAVA 1

Rije~i Jeremije sina Helkijina izme|u sve{teni-
ka koji bijahu u Anatotu u zemlji Venijami-
novoj,

1:2 Kojemu do|e rije~ Gospodnja u vrijeme Jo-
sije sina Amonova, cara Judina, trinaeste godine
carovanja njegova,

1:3 I u vrijeme Joakima sina Josijina, cara Judi-
na, do svr{etka jedanaeste godine carovanja Sede-
kije sina Josijina nad Judom, dok ne bi preseljen
Jerusalim, petoga mjeseca.

1:4 I do|e mi rije~ Gospodnja govore}i:

1:5 Prije nego te sazdah u utrobi, znah te; i prije
nego izide iz utrobe, posvetih te; za proroka naro-
dima postavih te.

1:6 A ja rekoh: oh, Gospode, Gospode! evo, ne
znam govoriti, jer sam dijete.

1:7 A Gospod mi re~e: ne govori: dijete sam;
nego idi kuda te god po{ljem, i govori {to ti god
ka`em.

1:8 Ne boj ih se, jer sam ja s tobom da te izba-
vljam, govori Gospod.

1:9 I pru`iv{i Gospod ruku svoju dota~e se usta
mojih, i re~e mi Gospod: eto, metnuh rije~i svoje u
tvoja usta.

1:10 Vidi, postavljam te danas nad narodima i
carstvima da istrebljuje i obara{, i da zatire i ra-
skopava{, i da gradi{ i da sadi{.

1:11 Poslije mi do|e rije~ Gospodnja govore}i:
{ta vidi{, Jeremija? I rekoh: vidim prut bademov.

1:12 Tada mi re~e Gospod: dobro si vidio, jer }u
nastati oko rije~i svoje da je izvr{im.

1:13 Opet mi do|e rije~ Gospodnja drugom go-
vore}i: {ta vidi{? I rekoh: vidim lonac gdje vri, i
prednja mu je strana prema sjeveru.

1:14 Tada mi re~e Gospod: sa sjevera }e navaliti
zlo na sve stanovnike ove zemlje.

1:15 Jer, gle, ja }u sazvati sve porodice iz sjeve-
rnijeh carstava, veli Gospod, te }e do}i, i svaki }e
metnuti svoj prijesto na vratima Jerusalimskim i
oko svijeh zidova njegovijeh i oko svijeh gradova
Judinijeh.

1:16 I izre}i }u im sud svoj za svu zlo}u njihovu
{to me ostavi{e, i kadi{e drugim bogovima, i kla-
nja{e se djelu ruku svojih.

1:17 Ti dakle opa{i se i ustani i govori im sve
{to }u ti zapovijediti; ne boj ih se, da te ne bih sa-
tro pred njima.

1:18 Jer evo ja te postavljam danas kao tvrd
grad i kao stup gvozden i kao zidove mjedene svoj
ovoj zemlji, carevima Judinijem i knezovima nje-
govijem i sve{tenicima njegovijem i narodu zema-
ljskom.

1:19 Oni }e udariti na te, ali te ne }e nadvladati,
jer sam ja s tobom, veli Gospod, da te izbavljam.

GLAVA 2

Opet mi do|e rije~ Gospodnja govore}i:

2:2 Idi i vi~i Jerusalimu da ~uje i govori:
ovako veli Gospod: opominjem te se po milosti u
mladosti tvojoj i po ljubavi o vjeridbi tvojoj, kad
i|a{e za mnom po pustinji, i po zemlji gdje se ne
sije.

2:3 Izrailj bje{e svetinja Gospodu i prvina od rodova njegovijeh; koji je je|ahu svi bijahu krivi, zlo dola`a{e na njih, veli Gospod.

2:4 ^ujte rije~ Gospodnju, dome Jakovljevi i sve porodice doma Izrailjeva.

2:5 Ovako veli Gospod: kaku nepravdu na|o{e oci va{i u mene, te otstupi{e od mene, i prista{e za ni{tavihom, i posta{e ni{tavi?

2:6 I ne reko{e: gdje je Gospod koji nas je izveo iz zemlje Misirske, koji nas je vodio po pustinji, po zemlji pustoj i punoj propasti, po zemlji suhoj i gdje je sjen smrtni, po zemlji preko koje niko nije hodio i u kojoj niko nije `ivio?

2:7 I kad vas dovedoh u zemlju rodnu da jedete rod njezin i dobra njezina, do{av{i oskvrniste zemlju moju i od na{ljedstva mojega na~iniste gad.

2:8 Sve{tenici ne reko{e: gdje je Gospod? I koji se bave zakonom ne pozna{e me, i pastiri odusta{e me, i proroci prorokova{e Valom i ido{e za stvarima zaludnijem.

2:9 Zato }u se jo{ preti s vama, veli Gospod, i sa sinovima sinova va{ih pre}u se.

2:10 Jer pro|ite ostrva Kitimska i vidite, i po{lji-te u Kidar, i razgledajte dobro, i vidite je li bilo tako {to:

2:11 Je li koji narod promijenio bogove, ako i nijesu bogovi? a moj narod promijeni slavu svoju na stvar zaludnu.

2:12 ^udite se tome, nebasa, i zgrozite se i upropastite se! veli Gospod.

2:13 Jer dva zla u~ini moj narod: ostavi{e mene, izvor `ive vode, i iskopa{e sebi studence, studence isprovaljivane, koji ne mogu da dr`e vode.

2:14 Je li Izrailj rob? je li rob u ku}i ro|en? za{to posta grabe`?

2:15 Rika{e na nj lavi}i i diza{e glas svoj, i obrati{e zemlju njegovu u pusto{; gradovi su mu popaljeni, te nema nikoga da `ivi u njima.

2:16 I sinovi Nofski i Tafneski opaso{e ti tjeme.

2:17 Nijesi li to sam sebi u~inio ostaviv Gospoda Boga svojega kad te vo|a{e putem?

2:18 A sada {to }e ti put Misirski da pije{ vode Siorske? {to li }e ti put Asirski da pije{ vode iz rijeke?

2:19 Tvoja }e te zlo}a pokarati i tvoje }e te odmetanje prekoriti. Poznaj dakle i vidi da je zlo i gorko {to si ostavio Gospoda Boga svojega i {to nema straha mojega u tebi, veli Gospod Gospod nad vojskama.

2:20 Jer davno izlomih jaram tvoj i raskidoh sveze tvoje, i ti re~e: ne}u biti sluga; a na svaki visoki hum i pod svako zeleno drvo ide{ da se kurva{.

2:21 Ja te posadih lozu izabranu, sve sjeme istinito; pa kako mi se promijeni i izmetnu se odvoda od tu|e loze?

2:22 Da se izmije{ salitrom i uzme{ mnogo sapuna, opet }e se poznavati bezakonje tvoje predamnom, veli Gospod Gospod.

2:23 Kako mo`e{ re}i: nijesam se oskvrnio, nijesam i{ao za Valima? Pogledaj put svoj po dolu; poznaj {ta si u~inila, brza kamilo, koja ostavlja{ znake na svojim putovima.

2:24 Kao divlja magarica, koja je navikla na pustinju i po `elji du{e svoje vu~e u se vjetar, kad navalila, ko }e je vratiti? koji je tra`e ne}e se umoriti, na}i }e je u mjesecu njezinu.

2:25 ^uvaj nogu svoju, da nije bosa, i grlo svoje, da ne `edni. Ali ti veli{: od toga nema ni{ta; ne, jer ljubim tu|e, i za njima }u i}i.

2:26 Kao {to se lupe` posrami kad se uhvati, tako }e se posramiti dom Izrailjev, oni carevi njihovi, knezovi njihovi, i sve{tenici njihovi i proroci njihovi,

2:27 Koji govore drvetu: ti si otac moj; i kame-nu: ti si me rodio; jer mi okrenu{e le|a a ne lice; a kad su u nevolji govore: ustani i izbavi nas.

2:28 A gdje su bogovi tvoji koje si na~inio sebi? neka ustanu, ako te mogu izbaviti kad si u nevolji, jer ima{, Juda, bogova koliko gradova.

2:29 Za{to ho}ete da se pravdate sa mnom? vi ste se svi odmetnuli od mene, veli Gospod.

2:30 Uzalud bih sinove va{e, ne primi{e nauke; ma~ va{ pro`drije proroke va{e kao lav koji davi.

2:31 O rode! vidite rije~ Gospodnju; bijah li pustinja Izrailju ili mra-na zemlja? za{to govori moj narod: gospodari smo, ne}emo vi{e do}i k tebi?

2:32 Zaboravlja li djevojka svoj nakit i nevjesta ures svoj? a narod moj zaboravi me toliko dana da im nema broja.

2:33 Za{to govori{ da je dobar tvoj put tra`e}i {to ljubi{? pa si i nevaljale `ene nau-io svojim putovima.

2:34 I jo{te na skutovima tvojim nalazi se krv siromaha pravijeh; ne nalazim kopaju}i, nego je na svjema njima.

2:35 A ti govori{: nijesam kriv, gnjev se je njegov odvratio od mene. Evo ja }u se preti s tobom {to govori{: nijesam zgrije{io.

2:36 Za{to tr-ka{ tako mijenjaju}i svoj put? Posrami}e{ se od Misirca kako si se posramio od Asirca.

2:37 Oti}i }e{ i odatle s rukama nad glavom svojom, jer Gospod odbacuje uzdanice tvoje, i ne}e{ biti sre}an u njima.

GLAVA 3

Govore: ako ko pusti `enu svoju, i ona oti{av{i od njega uda se za drugoga, ho}e li se onaj vratiti k njoj? Ne bi li se sa svijem oskvrnila ona zemlja? A ti si se kurvala s mnogim milosnicima; ali opet vrati se k meni, veli Gospod.

3:2 Podigni o~i svoje k visinama, i pogledaj gdje se nijesi kurvala; na putovima si sjedela ~ekaju}i ih kao Arapin u pustinji, i oskvrnila si zemlju kurvarstvom svojim i zlo}om svojim.

3:3 Zato se ustavi{e da`di, i ne bi poznoga da`da; ali u tebe bje{e ~elo `ene kurve, i ne htje se stidjeti.

3:4 Ho}e{ li otsele vikati k meni: o-e moj, ti si vo| mladosti moje?

3:5 Ho}e li se srditi jednako? ho}e li se gnjeviti dovijeka? Eto, govori{, a ~ini{ zlo koliko god mo`e{.

3:6 Jo{ mi re-e Gospod za vremena cara Josije: jesi li vidio {to u-ini odmetnica, Izrailj? kako odla-

zi na svako visoko brdo i pod svako zeleno drvo, i kurva se ondje.

3:7 I po{to u-ini sve to, rekoh: vrati se k meni; ali se ne vrati; i to vidje nevjernica, sestra njezina, Juda.

3:8 I svidje mi se za sve to {to u-ini preljubu odmetnica Izrailj da je pustim i dam joj knjigu raspu-snu; ali se ne poboja nevjernica sestra joj Juda, nego otide, te se i ona prokurva.

3:9 I sramotnijem kurvanjem svojim oskvrni zemlju, jer ~inja{e preljubu s kamenom i s drvetom.

3:10 I kod svega toga ne vrati se k meni nevjernica sestra joj Juda svijem srcem svojim, nego la`no, govori Gospod.

3:11 Zato mi re-e Gospod: odmetnica Izrailj opravda se vi{e nego nevjernica Juda.

3:12 Idi i vi-i ove rije~i k sjeveru, i reci: vrati se, odmetnice Izrailju, veli Gospod, i ne}u pustiti da padne gnjev moj na vas, jer sam milostiv, veli Gospod, ne}u se gnjeviti dovijeka.

3:13 Samo poznaj bezakonje svoje, da si se odmetnula Gospodu Bogu svojemu, ti si tumarala k tu|ima pod svako drvo zeleno, i nijeste slu{ali glasa mojega, veli Gospod.

3:14 Obratite se, sinovi odmetnici, veli Gospod, jer sam ja mu`va{, i uze}u vas, jednoga iz grada i dva iz porodice, i odve}u vas u Sion.

3:15 I da}u vam pastire po srcu svojemu, koji }e vas pasti znanjem i razumom.

3:16 I kad se umno`ite i narodite u zemlji, onda se, veli Gospod, ne}e vi{e govoriti: kov~eg zavjeta Gospodnjega; niti }e im dolaziti na um niti }e ga pominjati, niti }e hoditi k njemu, niti }e ga vi{e opravljati.

3:17 U to }e se vrijeme Jerusolim zvati prijesto Gospodnji, i svi }e se narodi sabrati u nj, k imenu Gospodnjemu u Jerusalimu, i ne}e vi{e i}i po misli srca svojega zloga.

3:18 U to }e vrijeme dom Judin i}i s domom Izrailjevijem, i do}i }e zajedno iz zemlje sjeverne u zemlju koju dadoh u na{ljedstvo ocima va{im.

3:19 Ali ja rekoh: kako bih te postavio me|u sinove i dao ti zemlju `eljenu, krasno na{ljedstvo

mnoštva naroda? I rekoh: ti neće me zvati: o-će moj; i neće se odvratiti od mene.

3:20 Doista kao što `ena iznevjeri druga svojega, tako iznevjeriste mene, dome Izrailjev, veli Gospod.

3:21 Glas po visokim mjestima neka se ~uje, pla~, molbe sinova Izrailjevijeh, jer prevratiće put svoj, zaboraviće Gospoda Boga svojega.

3:22 Vratite se, sinovi odmetnici, i iscijeli}u odmete va}e. Evo, mi idemo k tebi, jer si ti Gospod Bog naš.

3:23 Doista, zaludu su humovi, mnoštvo gora; doista, u Gospodu je Bogu našem spasenje Izrailjevo.

3:24 Jer ta sramota pro`drije trud otaca naših od djetinjstva našega, ovce njihove i goveda njihova, sinove njihove i k}eri njihove.

3:25 Le`imo u sramoti svojoj, i pokriva nas rug naš; jer Gospodu Bogu svojemu grije}ismo mi i oci naši od djetinjstva svojega do danas, i ne slu}asmo glasa Gospoda Boga svojega.

GLAVA 4

Ako neće se vratiti, Izrailju, veli Gospod, k meni se vrati, i ako ukloni} gadove svoje ispred mene, neće se skitati.

4:2 I kle}e se istinito, vjerno i pravo: tako da je `iv Gospod. I narodi }e se blagosiljati njim, i njim }e se hvaliti.

4:3 Jer ovako veli Gospod Judejcima i Jerusalmljanima: orite sebi kr-evinu, i ne sijte u trnje.

4:4 Obre`ite se Gospodu, i skinite okrajak sa srca svojega, Judejci i Jerusalmljani, da ne izide ja-rost moja kao oganj i razgori se da ne bude nikoga ko bi ugasio za zla djela va}a.

4:5 Objavite u Judeji i oglasite u Jerusalmu i recite: trubite u trubu po zemlji; vi-ite, sazovite narod i recite: skupite se, i u|imo u tvrde gradove.

4:6 Podignite zastavu prema Sionu, bje`ite i ne stajte, jer }u dovesti zlo od sjevera i pogibao veliku.

4:7 Izlazi lav iz ~este svoje i koji zatire narode krenuv{i se ide s mjesta svojega da obrati zemlju tvoju u pusto}, gradovi tvoji da se raskopaju da ne bude nikoga u njima.

4:8 Zato pripa}ite kostrijet, pla~ite i ridajte, jer se `estoki gnjev Gospodnji nije odvratio od nas.

4:9 I tada }e, veli Gospod, nestati srca caru i srca knezovima, i sve}tenici }e se udiviti i proroci }e se za-uditi.

4:10 I rekoh: ah Gospode Gospode! ba} si prevario ovaj narod i Jerusalm govore}i: ima}ete mir, a ma- do|e do du}e.

4:11 U to }e se vrijeme kazati ovome narodu i Jerusalmu: vjetar vru} s visokih mjesta u pustinji duva ka k}eri naroda mojega, ne da provije ni pro-~isti.

4:12 Vjetar ja-i od tih do}i }e mi; i ja }u im sada izre}i sud.

4:13 Gle, kao oblak podi`e se, i kola su mu kao vihor, konji su mu br`i od orlova. Te}ko nama! propadosmo.

4:14 Umij srce svoje oda zla, Jeruslime, da bi se izbavio; dokle }e stajati u tebi misli tvoje ni}ta-ve?

4:15 Jer glas javlja od Dana, i ogla}uje zlo od gore Jefremove.

4:16 Kazujte narodima; evo ogla}ujte za Jerusalm da idu stra`ari iz daljne zemlje, i pu}taju glas svoj na gradove Judine.

4:17 Kao ~uvari poljski sta}e oko njega, jer se odmetnu od mene, veli Gospod.

4:18 Put tvoj i djela tvoja to ti u-ini}e; to je od zla tvojega da je gorko i da ti dopire do srca.

4:19 Jaoh utroba, jaoh utroba! boli me u srcu; srce mi bije; ne mogu mu-ati; jer glas trubni ~uje}, du}o moja, viku ubojnu.

4:20 Pogibao na pogibao ogla}uje se; jer se pusto{i sva zemlja, na jedanput }e se opusto}iti moji }atori, zavjesi moji za ~as.

4:21 Dokle }u gledati zastavu? slu}ati glas trubni?

4:22 Jer je narod moj bezuman, ne poznaje me, ludi su sinovi i bez razuma, mudri su da zlo ~ine, a dobro ~initi ne umiju.

4:23 Pogledah na zemlju, a gle bez obli~ja je i pusta; i na nebo, a svjetlosti njegove nema.

4:24 Pogledah na gore, a gle, tresu se i svi humovi drmaju se.

4:25 Pogledah, a gle, nema ~ovjeka, i sve ptice nebeske odletjele.

4:26 Pogledah, a gle, Karmil je pustinja i svi gradovi njegovi oboreni od Gospoda, od `estokoga gnjeva njegova.

4:27 Jer ovako govori Gospod: sva }e zemlja opustjeti; ali ne}u sasvijem zatrti.

4:28 Zato }e tu `iti zemlja, i nebo }e gore potamnjeti, jer rekoh, namislih, i ne}u se raskajati, niti }u udariti natrag.

4:29 Od vike konjika i strijelaca pobje}i }e svi gradovi, oti}i }e u guste {ume i na stijene }e se popeti; svi }e gradovi biti ostavljeni i niko ne}e u njima `ivjeti.

4:30 A ti, opusto{ena, {ta }e{ ~initi? Ako se i obla-i{ u skerlet, ako se i kiti{ nakitom zlatnijem, i ma`e{ lice svoje, zaludu se krasi{, preziru te milosnici, tra`e du{u tvoju.

4:31 Jer ~ujem glas kao porodiljin, cviljenje kao `ene koja se prvi put pora|a, glas k}eri Sionske, koja rida, pru`a ruke svoje govore}i: te{ko meni! jer mi nestaje du{a od ubilaca.

GLAVA 5

Pro|ite po ulicama Jerusalimskim, i vidite sada i razberite i potra`ite po ulicama njegovijem, ho}ete li na}i ~ovjeka, ima li ko da ~ini {to je pravo i da tra`i istinu, pa }u oprostiti.

5:2 Ako i govore: tako da je `iv Gospod! opet se krivo kunu.

5:3 Gospode! ne gledaju li o~i tvoje na istinu! Bije{ ih, ali ih ne boli; satire{ ih, ali ne}e da prime nauke, tvr|e im je lice od kamena, ne}e da se obrate.

5:4 I ja rekoh: siromasi su, ludo rade, jer ne znaju puta Gospodnjega, zakona Boga svojega.

5:5 Idem k vlastelima, i njima }u govoriti, jer oni znaju put Gospodnji, zakon Boga svojega; ali i oni izlomi{e jaram, pokida{e sveze.

5:6 Zato }e ih pobiti lav iz {ume, vuk }e ih ve~enji potrti, ris }e vrebati kod gradova njihovijeh, ko god izide iz njih bi}e rastrgnut, jer je mnogo grijeha njihovijeh i silni su odmeti njihovi.

5:7 Kako }u ti oprostiti to? Sinovi tvoji ostavi{e mene, i kunu se onima koji nijesu bogovi. Kako ih nasitih, stado{e ~initi preljubu, i u ku}u kurvinu stje~u se gomilom.

5:8 Jutrom su kad ustaju kao tovni konji, svaki r`e za `enom bli`njega svojega.

5:9 Zato li ne}u pohoditi? veli Gospod, i du{a moja ne}e li se osvetiti takom narodu?

5:10 Izidite mu na zidove i razvalite, ali nemojte sasvijem zatrti, skinite mu prijevornice, jer nijesu Gospodnje.

5:11 Jer me sasvijem iznevjeri dom Izrailjev i dom Judin, veli Gospod.

5:12 Udari{e u bah Gospodu i reko{e: nije tako, ne}e nas zlo zadesiti, i ne}emo vidjeti ma~a ni gladi.

5:13 A ti proroci oti}i }e u vjetar, i rije-i nema u njima, njima }e biti tako.

5:14 Zato ovako veli Gospod nad vojskama: kad tako govorite, evo ja }u u~initi da rije~i moje u ustima tvojim budu kao oganj, a ovaj narod drva, te }e ih spaliti.

5:15 Gle, ja }u dovesti na vas narod iz daleka, dome Izrailjev, veli Gospod, narod jak, narod star, narod kojem jezika ne}e{ znati niti }e{ razumjeti {to govori;

5:16 Kojemu je tul kao grob otvoren, svi su jaki.

5:17 I poje}e ljetinu tvoju i hljeb tvoj, {to sinovi tvoji i k}eri tvoje {ahu jesti, poje}e ovce tvoje i goveda tvoja, poje}e vinovu lozu tvoju i smokve tvoje, i ma~em }e zatrti tvrde gradove tvoje u koje se uzda{.

5:18 Ali ni tada veli Gospod, ne}u vas sasvijem zatrti.

5:19 Jer kad re~ete: za{to nam ~ini Gospod Bog na{ sve ovo? tada im reci: kako ostaviste mene i slu`iste tu|im bogovima u zemlji svojoj, tako }ete slu`iti tu|incima u zemlji koja nije va{a.

5:20 Javite ovo u domu Jakovljevu, i oglasite u Judi, govore}i:

5:21 ^ujte ovo, ludi i bezumni narode, koji imate o~i a ne vidite, koji imate u{ i a ne ~ujete.

5:22 Mene li se ne}ete bojati? veli Gospod; od mene li ne}ete drkati? koji postavih pijesak moru za me|u vje~nom naredbom, i ne}e prije}i preko nje; ako mu i ustaju vali, ne}e nadja~ati, ako i bu~e, ne}e je prije}i.

5:23 Ali je u naroda ovoga srce uporno i nepokorno; odstupi}e i otido}e.

5:24 Niti reko}e u srcu svom: bojmo se Gospoda Boga svojega, koji nam daje da`d rani i pozni na vrijeme, i ~uva nam nedjelje odre|ene za `etvu.

5:25 Bezakonja va{a odvra}aju to, i grijesi va{i odbijaju dobro od vas.

5:26 Jer se nalaze u narodu mom bezbo`nici, koji vrebaju kao pti~ari kad se pritaje, me}u zamke da hvataju ljude.

5:27 Kao krletka puna ptica tako su ku}e njihove pune prijevare; zato posta}e veliki i obogati}e.

5:28 Ugoji}e se, sjaju se, mimoilaze zlo, ne ~ine pravde ni siro~etu, i opet im je dobro, i ne daju pravice ubogima.

5:29 Zato li ne}u pohoditi? veli Gospod, i du{a moja ne}e li se osvetiti takvom narodu?

5:30 ^udo i strahota biva u zemlji.

5:31 Proroci prorokuju la`no, i sve{tenici gospoduju preko njih, i narodu je mojemu to milo. A {ta }ete raditi na po{ljedak?

GLAVA 6

Skupite se iz Jerusalima, sinovi Venijaminovi, i u Tekuji zatrubite u trubu, i podignite znak ognjen nad Vet-Akeremom, jer se vidi zlo od sjevera i velika pogibao.

6:2 U~inih k}er Sionsku da je kao lijepa i nje`na djevojka.

6:3 K njoj }e do}i pastiri sa stadima svojim, razape}e oko nje {atore, svaki }e opasti svoje mjesto.

6:4 Spremite rat na nju, ustanite da udarimo u podne. Te{ko nama, jer dan na`e, i sjenke ve~ernje odolja}e.

6:5 Ustanite da udarimo obno} i razvalimo dvorove njezine.

6:6 Jer ovako govori Gospod nad vojskama: sijekite drva, i na~inite opkope prema Jerusalimu; to je grad koji treba pohoditi; koliki je god, nasilje je u njemu.

6:7 Kao {to izvor to~i vodu svoju, tako on to~i zlo}u svoju; nasilje i otimanje ~uje se u njemu, preda mnogom su jednako bolovi i rane.

6:8 Popravi se, Jerusalime, da se ne otrgne du{a moja od tebe, da te ne obratim u pustinju, u zemlju gdje se ne `ivi.

6:9 Ovako govori Gospod nad vojskama: ostatak }e se Izrailjev pabir~iti kao vinova loza. Turaj ruku svoju kao bera~ u kotarice.

6:10 Kome }u govoriti i svjedo~iti da ~uju? Gle, uho im je neobrezano, te ne mogu ~uti; gle, rije~ je Gospodnja njima potsmijeh, nije im mila.

6:11 Zato sam pun gnjeva Gospodnjega; iznemogoh uste`u}i ga; prosu}u ga na djecu po ulicama i na sabrane mladi}e, i ~ovjek i `ena uhvati}e se, i stari i vremeniti.

6:12 I ku}e }e njihove pripasti drugima, i njive i `ene, kad mahnem rukom svojom na stanovnike ove zemlje, veli Gospod.

6:13 Jer od maloga do velikoga svi se dado}e na lakomstvo, i prorok i sve{tenik, svi su varalice.

6:14 I lije~e rane k}eri naroda mojega ovla{, govore}i: mir, mir; a mira nema.

6:15 Eda li se postidje}e {to ~ini}e gad? Niti se postidje}e niti znaju za stid; zato }e popadati me|u onima koji padaju; kad ih pohodim, popada}e, veli Gospod.

6:16 Gospod re~e ovako: stanite na putovima i pogledajte, i pitajte za stare staze, koji je put dobra, pa idite po njemu, i na}i }ete mir du{i svojoj. A oni reko}e: ne}emo da idemo.

6:17 I postavih vam stra`are govore}i: pazite na glas trubni. A oni reko{e: ne}emo da pazimo.

6:18 Zato ~ujte, narodi, i poznaj, zbore, {to je me|u njima.

6:19 ^uj, zemljo! evo ja }u pustiti zlo na ovaj narod, plod misli njihovijeh, jer ne paze na moje rije~i, i odbaci{e zakon moj.

6:20 [to }e mi tamjan, {to dolazi iz Save, i dobri cimeti iz daleke zemlje? @rtve va{e paljenice nijesu mi ugodne, niti su mi prinosi va{i mili.

6:21 Zato ovako govori Gospod: evo ja }u metnuti ovom narodu smetnje, o koje }e se spota}i i ocevi i sinovi, susjed i prijatelj mu, i poginu}e.

6:22 Ovako govori Gospod: evo narod }e do}i iz zemlje sjeverne, i velik }e narod ustati od krajeva zemaljskih.

6:23 Luk i koplje nosi}e, `estoki }e biti i nemilostivi, glas }e im bu~ati kao more, i jaha}e na konjima, spremni kao junaci da se biju s tobom, k}eri Sionska.

6:24 Kad ~ujemo glas o njemu, klonu}e nam ruke, tuga }e nas spopasti i bolovi kao porodilju.

6:25 Ne izlazite u polje, i putem ne idite, jer je ma~ neprijatelj i strah unaokolo.

6:26 K}eri naroda mojega, pripa{i kostrijet i valjaj se u pepelu, `ali kao za sinom jedincem i ridaj gorko, jer }e brzo do}i na nas zatira~.

6:27 Postavih te da si stra`ara i grad narodu mom da doznaje{ i izvi|a{ put njihov.

6:28 Svi su odmetnici nad odmetnicima, idu te opadaju, mjed su i gvo`|e, svi su pokvareni.

6:29 Izgorje{e mjehovi, oganj sa`e`e olovo, uzalud se pretapa, jer se zla ne mogu odlu~iti.

6:30 Oni }e se zvati srebro la`no, jer ih Gospod odbaci.

GLAVA 7

Rije~ koja do|e Jeremiji od Gospoda govore}i: 7:2 Stani na vratima doma Gospodnjega, i oglasi ondje ovu rije~, i reci: ~ujte rije~ Gospodnju, svi Judejci, koji ulazite na ova vrata da se poklonite Gospodu.

7:3 Ovako govori Gospod nad vojskama, Bog Izrailjev: popravite svoje putove i djela svoja, pa }u u~initi da stanujete na ovom mjestu.

7:4 Ne uzdajte se u la`ne rije~i govore}i: crkva Gospodnja, crkva Gospodnja, crkva Gospodnja ovo je.

7:5 Nego doista popravite svoje putove i djela svoja, i sudite pravo izme|u ~ovjeka i bli`njega njegova.

7:6 Inostrancu, siroti i udovici ne ~inite krivo, i krvi prave ne proljevajte na ovom mjestu, i ne idite za drugim bogovima na svoje zlo.

7:7 Tada }u u~initi da stanujete od vijeka do vijeka na ovom mjestu, u zemlji koju sam dao ocima va{im.

7:8 Eto, vi se uzdate u rije~i la`ne, koje ne poma`u.

7:9 Kradete, ubijate i ~inite preljubu, kunete se krivo, i kadite Valima, i idete za drugim bogovima, kojih ne znate;

7:10 Pa onda dohodite i stajete preda mnom u ovom domu, koji se zove mojim imenom, i govorite: izbavimo se, da ~inite sve ove gadove.

7:11 Je li ovaj dom, koji se zove mojim imenom, u va{im o~ima pe}ina hajdu~ka? Gle, i ja vidim, veli Gospod.

7:12 Nego idite sada na moje mjesto, koje je bilo u Silomu, gdje namjestih ime svoje ispo~etka, i vidite {to sam mu u~inio za zlo}u naroda svojega Izrailja.

7:13 Zato sada, {to ~inite sva ona djela, veli Gospod, i {to vam govorim zarana jednako, a vi ne slu{ate, i kad vas zovem, a vi se ne odzivate,

7:14 Zato }u u~initi tomu domu, koji se zove mojim imenom, u koji se vi uzdate, i ovom mjestu, koje dadoh vama i ocima va{im, kao {to sam u~inio Silomu.

7:15 I odbaci}u vas od lica svojega, kao {to sam odbacio svu bra}u va{u, sve sjeme Jefremovo.

7:16 Ti se dakle ne moli za taj narod, i ne podi`i vike ni molbe za njih, i ne govori mi za njih; jer te ne}u usli{iti.

7:17 Zar ne vidiš {ta ~ine po gradovima Judinijem i po ulicama Jerusalimskim?

7:18 Sinovi kupe drva, a ocevi lo`e oganj, i `ene mijese tijesto, da peku kola~e carici nebeskoj, i da ljevaju naljeve drugim bogovima, da bi mene dra`ili.

7:19 Mene li dra`e? govori Gospod; eda li ne sebe, na sramotu licu svojemu?

7:20 Zato ovako govori Gospod Gospod: gle, gnjev moj i jarost moja izli}e se na ovo mjesto, na ljude i na stoku i na drveta poljska i na rod zemaljski, i raspali}e se, i ne}e se ugasiti.

7:21 Ovako veli Gospod nad vojskama Bog Izrailjev: `rtve svoje paljenice sastavite sa prinosima svojim, i jedite meso.

7:22 Jer ne govorih ocima va{im, niti im zapovjedih, kad ih izvedoh iz zemlje Misirske, za `rtve paljenice ni za prinose.

7:23 Nego im ovo zapovjedih govore}i: slu{ajte glas moj i bi}u vam Bog i vi }ete mi biti narod, i idite svijem putovima koje vam zapovjedih, da bi vam dobro bilo.

7:24 Ali ne poslu{a}e, niti uha svojega prignu}e, nego ido}e po savjetima i mislima zloga srca svojega, i otido}e natrag a ne naprijed.

7:25 Otkad izi|o}e oci va{i iz zemlje Misirske do danas, slah k vama sve sluge svoje proroke svaki dan zarana i bez prestanka.

7:26 Ali ne poslu{a}e me, niti uha svojega prignu}e, nego bijahu tvrdovrati i ~ini}e gore nego oci njihovi.

7:27 Govori}e{ im sve ove rije~i, ali te ne}e poslu{ati; i zva}e{ ih, ali ti se ne}e odazvati.

7:28 Zato im reci: ovo je narod koji ne slu{a glasa Gospoda Boga svojega, niti prima nauke; propade vjera i nesta je iz usta njihovijeh.

7:29 Ostrizi kosu svoju i baci je, i zaridaj iza glasa na visokim mjestima, jer odbaci Gospod i ostavi rod, na koji se razgnjevi.

7:30 Jer sinovi Judini u~ini}e {to je zlo predamnom, govori Gospod, metnu}e gadove svoje u dom koji se zove mojim imenom, da bi ga oskvrnili.

7:31 I sagradi}e visine Tofetu, koji je u dolini sina Enomova, da sa`i`u sinove svoje i k}eri svoje ognjem, {to nijesam zapovijedio niti mi je do}lo na um.

7:32 Zato evo, idu dani, veli Gospod, kad se vi}e ne}e zvati Tofet ni dolina sina Enomova, nego dolina krvna, i pogrebava}e se u Tofetu, jer ne}e biti mjesta.

7:33 I mrtva }e tjelesa naroda ovoga biti hrana pticama nebeskim i zvijerju zemaljskom, i ne}e biti nikoga da ih pla{i.

7:34 I u~ini}u, te }e iz gradova Judinijeh i s ulica Jerusalimskih nestati glasa radosna i glasa vesela, glasa `enikova i glasa nevjestina; jer }e zemlja opustjeti.

GLAVA 8

U to vrijeme, govori Gospod, izvadi}e se iz grobova kosti careva Judinijeh i kosti knezova njegovijeh i kosti sve{teni~ke i kosti prorok~ke, i kosti stanovnika Jerusalimskih;

8:2 I razmetnu}e se prema suncu i mjesecu i svoj vojsci nebeskoj, koje ljubi}e i kojima slu`i}e i za kojima ido}e i koje tra`i}e i kojima se klanja}e; ne}e se pokupiti ni pogrepsti, nego }e biti gnoj po zemlji.

8:3 I volje}e smrt nego `ivot sav ostatak {to ih ostane od ovoga roda zloga, {to ih ostane po svijem mjestima kuda ih razdenem, govori Gospod nad vojskama.

8:4 Jo{ im reci: ovako veli Gospod: ko padne, ne ustaje li? ko za|e, ne vra}a li se?

8:5 Za{to je za{ao taj narod Jerusalimski zasvagda? Dr`e se prijevare, ne}e da se obrate.

8:6 Pazio sam i slu{ao, ne govore pravo, nema nikoga da se kaje za zlo svoje, da re~e: {to u~inih? Svaki je okrenuo svojim trkom, kao konj kad nagne u boj.

8:7 I roda pod nebom zna svoje vrijeme, grlica i `drao i lasta paze na vrijeme kad dolaze; a narod moj ne zna suda Gospodnjega.

8:8 Kako govorite: mudri smo, i zakon je Gospodnji u nas? Doista, gle, la`u~ini la`ljiva pisaljka knji`evni~ka.

8:9 Mudraci se osramoti{e, upla{i{e se i uhvati{e se; eto, odbaci{e rije~ Gospodnju, pa kaka im je mudrost?

8:10 Zato }u dati `ene njihove drugima, njihove njihove onima koji }e ih naslijediti, jer od maloga do velikoga svi se dado{e na lakomstvo, i proroci i sve{tenici, svi su varalice.

8:11 Jer lije~e rane k}eri naroda mojega ovla{ govore}i: mir, mir; a mira nema.

8:12 Eda li se postidje{e {to ~ini{e gad? Niti se postidje{e niti znaju za stid; zato }e popadati me |u onima koji padaju; kad ih pohodim, popada}e, veli Gospod.

8:13 Sasvijem }u ih istrijebiti, govori Gospod, nema grozda na lozi, ni smokve na drvetu, i li{e je opalo; i {to sam im dao uze}e im se.

8:14 [to stojimo? skupite se i u |imo u tvrde gradove, i ondje mu~imo; jer nas je Gospod Bog na{ umu~kao napojiv{i nas `u~i, jer zgrije{ismo Gospodu.

8:15 ^ekasmo mir, ali nema dobra; i vrijeme da ozdravimo, a gle, strah.

8:16 Od Dana ~u se frkanje konja njegovijeh, od rzanja pastuha njegovijeh sva se zemlja zatrese, do |o{e i pojedoe zemlju i sve {to bje{e u njoj, gradove i koji `ivljahu u njima.

8:17 Jer, evo, ja }u pustiti na vas zmije, aspide, od kojih nema bajaranja, te }e vas ujedati, govori Gospod.

8:18 Okrijepio bih se u `alosti, ali je srce u meni iznemoglo.

8:19 Eto vike k}eri naroda mojega iz daljne zemlje: zar Gospod nije u Sionu? car njegov zar nije u njemu? Za{to me razgnjevi{e svojim likovima rezanijem, tu |im ta{tinama?

8:20 @etva je pro{la, ljetu minulo, a mi se ne izbavismo.

8:21 Satrven sam {to je k}i naroda mojega satrvena, u `alosti sam, ~udo osvoji me.

8:22 Nema li balsama u Galadu? nema li ondje ljekara? za{to se dakle ne iscijeli k}i naroda mojega?

GLAVA 9

O, da bi glava moja bila voda, a o~i moje izvori suzni! da pla~em danju i no}u za pobijeni~ma k}eri naroda svojega.

9:2 O, da mi je u pustinji stanak putni~ki! da ostavim narod svoj i da otidem od njih, jer su svi preljubo~inci, zbor nevjerni~ki;

9:3 I zapinju jezik svoj kao luk da la`u, i osili{e na zemlji, ali ne za istinu, nego idu iz zla u zlo, niti znaju za me, govori Gospod.

9:4 ^uvajte se svaki prijatelja svojega i nijedno~me bratu ne vjerujte; jer svaki brat radi da potkine drugoga, i svaki prijatelj ide te opada.

9:5 I svaki vara prijatelja svojega i ne govori istine, u~e jezik svoj da govori la`, mu~e se da ~ine zlo.

9:6 Stan ti je usred prijevare; radi prijevare ne}e da znaju za me, govori Gospod.

9:7 Zato ovako govori Gospod nad vojskama: gle, pretopi}u ih, i oku{a}u ih; jer {to bih ~inio radi k}eri naroda svojega?

9:8 Jezik im je strijela smrtna, govori prijevaru; ustima govore o miru s prijateljem svojim, a u srcu namje{taju zasjedu.

9:9 Zato li ih ne}u pohoditi? govori Gospod; du{a moja ne}e li se osvetiti takom narodu?

9:10 Za ovijem gorama udari}u u pla~ i u ridanje, i za torovima u pustinji u naricanje; jer izgorje{e da niko ne prolazi niti se ~uje glas od stada, i ptice nebeske i stoka pobjego{e i otido{e.

9:11 I obrati}u Jerusolim u gomilu, u stan zmajevski; i gradove Judine obrati}u u pusto{, da ne}e niko onuda `ivjeti.

9:12 Ko je mudar da bi razumio? i komu govori{e usta Gospodnja, da bi objavio za{to zemlja propade i izgorje kao pustinja da niko ne prolazi?

9:13 Jer Gospod re~e: {to ostavi}e zakon moj, koji metnuh pred njih, i ne slu{a}e glasa mojega i ne hodi}e za njim,

9:14 Nego hodi}e za mislima srca svojega i za Valima, ~emu ih nau~i}e oci njihovi,

9:15 Zato ovako veli Gospod nad vojskama, Bog Izrailjev: evo ja }u nahraniti taj narod peonom i napoji}u ih `u~i.

9:16 I rasija}u ih me|u narode, kojih ne pozna~va}e ni oni ni oci njihovi; i pu{ta}u za njima ma~dogle ih ne istrijebim.

9:17 Ovako veli Gospod nad vojskama: gledajte i zovite narika~e neka do|u, i po{l}jite po vje{te neka do|u,

9:18 I neka br`e nari~u za nama, da se rone suze od o~iju na{ih, i od vje|a na{ih da te~e voda.

9:19 Jer se glasno ridanje ~u od Siona: kako propadosmo! posramismo se vrlo, jer se rastavljamo sa zemljom, jer obaraju stanove na}e.

9:20 Zato, `ene, ~ujte rije~ Gospodnju i neka primi uho va}e rije~ usta njegovijeh, i u~ite k}eri svoje ridati i jedna drugu naricati.

9:21 Jer se pope smrt na prozore na}e i u|e u dvorove na}e da istrijebi djecu s ulica i mladi}e s putova.

9:22 Reci: ovako govori Gospod: i mrtva }e tjelesa ljudska le`ati kao gnoj po njivi i kao rukoveti za `eteocem, kojih niko ne kupi.

9:23 Ovako veli Gospod: mudri da se ne hvali mudro}u svojom, ni jaki da se ne hvali snagom svojom, ni bogati da se ne hvali bogatstvom svojim.

9:24 Nego ko se hvali, neka se hvali tijekom {to razumije i poznaje mene da sam ja Gospod koji ~inim milost i sud i pravdu na zemlji, jer mi je to milo, govori Gospod.

9:25 Eto, idu dani, veli Gospod, kad }u pohoditi sve, obrezane i neobrezane,

9:26 Misirce i Judejce i Edomce i sinove Amovne i Moavce i sve koji se s kraja strigu, koji `ive u pustinji; jer su svi ti narodi neobrezani, i sav je dom Izrailjev neobrezana srca.

GLAVA 10

S lu{ajte rije~ koju vam govori Gospod, dome Izrailjev.

10:2 Ovako veli Gospod: ne u~ite se putu kojim idu narodi, i od znaka nebeskih ne pla{ite se, jer se od njih pla}e narodi.

10:3 Jer su uredbe u naroda ta{tina, jer sijeku drvo u {umi, djelo ruku umjetni~kih sjekinom;

10:4 Srebrom i zlatom ukra{uju ga, klinima i ~ekima utvr|uju ga da se ne pomi~e;

10:5 Stoje pravo kao palme, ne govore; treba ih nositi, jer ne mogu i}i; ne boj ih se, jer ne mogu zla u~initi, a ne mogu ni dobra u~initi.

10:6 Niko nije kao ti, Gospode; velik si i veliko je ime tvoje u sili.

10:7 Ko se ne bi tebe bojao, care nad narodima! jer tebi to pripada; jer me|u svijem mudracima u naroda i u svijem carstvima njihovijem nema takoga kakav si ti.

10:8 Nego su svi ludi i bezumni, drvo je nauka o ta{tini.

10:9 Srebro kovano donosi se iz Tarsisa i zlato iz Ufaza, djelo umjetni~ko i ruku zlatarskih, odijelo im je od porfire i skerleta, sve je djelo umjetni~ko.

10:10 A Gospod je pravi Bog, Bog `ivi i car vje~ni, od njegove srdnje trese se zemlja, i gnjeva njegova ne mogu podnijeti narodi.

10:11 Ovako im recite: bogova, koji nijesu na~inili neba ni zemlje, nesta}e sa zemlje i ispod neba.

10:12 On je na~inio zemlju silom svojom, utvrdio vasiljenu mudro}u svojom, i razumom svojim razastro nebesa;

10:13 On kad pusti glas svoj, bu~e vode na nebesima, podi`e paru s krajeva zemaljskih, pu{ta munje s da`dem, i izvodi vjetar iz staja njegovijeh.

10:14 Svaki ~ovjek posta bezuman od znanja, svaki se zlatar osramoti likom rezanijem, jer su la`liveni likovi njegovi, i nema duha u njima.

10:15 Ta{tina su, djelo prijevarno; kad ih pohodim, poginu}e.

10:16 Nije taki dio Jakovljevi, jer je tvorac sve-mu, i Izrailj mu je na{ljedstvo, ime mu je Gospod nad vojskama.

10:17 Pokupi iz zemlje trg svoj ti, koja sjedi{ u gradu.

10:18 Jer ovako veli Gospod: gle, ja }u izbaciti kao pra}om stanovnike ove zemlje, i pritijesni}u ih da osjete.

10:19 Te{ko meni od muke moje, re}i }e; ljuta je rana moja; a ja rekoh: to je bol, treba da ga pod-nosim.

10:20 Moj je {ator opusto{en i sva u`a moja po-kidana, sinovi moji otido{e od mene i nema ih, ne-ma vi{e nikoga da razapne {ator moj i digne zavje-se moje.

10:21 Jer pastiri posta{e bezumni i Gospoda ne tra`i{e; zato ne bi{e sre}ni, i sve se stado njihovo raspr{a.

10:22 Gle, ide glas i vreva velika iz sjeverne ze-mlje da obrati gradove Judine u pusto{, u stan zma-jevski.

10:23 Znam, Gospode, da put ~ovje~ji nije u njegovoj vlasti niti je ~ovjeku koji hodi u vlasti da upravlja koracima svojim.

10:24 Karaj me, Gospode, ali s mjerom, ne u gnjevu svom, da me ne bi zatro.

10:25 Izlij gnjev svoj na narode koji te ne po-znaju, i na plemena koja ne prizivlju imena tvoje-ga, jer pro`drije{e Jakova, pro`drije{e ga da ga ne-ma, i naselje njegovo opusti{e.

GLAVA 11

Rije~ koja do|e Jeremiji od Gospoda govore}i: 11:2 Slu{ajte rije~i ovoga zavjeta, i kazujte ljudima Judinijem i stanovnicima Jerusalimskim.

11:3 I reci im: ovako veli Gospod Bog Izrailjev: proklet da je ko ne poslu{a rije~i ovoga zavjeta,

11:4 Koji zapovjedih ocima va{im kad ih izve-doh iz zemlje Misirske iz pe}i gvozdene govore}i: slu{ajte glas moj i tvorite ovo sve kako vam zapo-vijedam, pa }ete mi biti narod i ja }u vam biti Bog,

11:5 Da bih ispunio zakletvu kojom se zakleh ocima va{im da }u im dati zemlju u kojoj te~e mli-jeko i med, kako se vidi danas. A ja odgovorih i re-koh: amin, Gospode.

11:6 Potom re~e mi Gospod: kazuj sve ove rije~i po gradovima Judinijem i po ulicama Jerusalim-skim govore}i: slu{ajte rije~i ovoga zavjeta, i izvr-}ajte ih.

11:7 Jer tvrdo zasvjedo~avah ocima va{im od kad ih izvedoh iz zemlje Misirske do danas, zarana jednako govore}i: slu{ajte glas moj.

11:8 Ali ne poslu{a{e i ne prignu{e uha svojega, nego hodi{e svaki za mislima zloga srca svojega; zato pustih na njih sve rije~i ovoga zavjeta, koji za-povjedih da vr{e a oni ne vr{i{e.

11:9 Tada mi re~e Gospod: buna je me|u ljudi-ma Judinijem i stanovnicima Jerusalimskim.

11:10 Vratili su se na bezakonja starijih svojih, koji ne htje{e slu{ati mojih rije~i, i idu za drugim bogovima, te im slu`e; dom Izrailjev i dom Judin pokvari{e zavjet moj, koji u~inih s ocima njihovi-jem.

11:11 Zato ovako veli Gospod: evo, ja }u pustiti na njih zlo, iz kojega ne}e mo}i iza}i, i vapi}e k meni, ali ih ne}u usli{iti.

11:12 Tada }e gradovi Judini i stanovnici Jeru-salimski i}i i vapiti k bogovima kojima kade, ali im ne}e pomo}i u nevolji njihovoj.

11:13 Jer ima{ bogova, Judo, koliko gradova, i koliko ima ulica u Jerusalimu, toliko podigoste ol-tara sramotnijeh, oltara, da kadite Valu.

11:14 Ti se dakle ne moli za taj narod, i ne podi-`i vike ni molbe za njih, jer ih ne}u usli{iti kad za-vapiju k meni u nevolji svojoj.

11:15 [to }e mili moj u domu mom, kad ~ini gr-dilo s mnogima, i sveto meso otide od tebe, i vese-li{ se kad zlo ~ini{?}

11:16 Gospod te nazva maslinom zelenom, lije-pom radi dobrog roda; ali s hukom velikoga vjetra raspali oganj oko nje, i grane joj se polomi{e.

11:17 Jer Gospod nad vojskama, koji te je posa-dio, izre~e zlo po te, za zlo}u doma Izrailjeva i do-

ma Judina, koju ~ini{e me | u sobom da bi me razgnjevili kade}i Valu.

11:18 Gospod mi objavi, te znam; ti mi pokaza djela njihova.

11:19 A ja bijah kao jagnje i tele koje se vodi na klanje, jer ne znadijah da se dogovaraju na me: oborimo drvo s rodnom njegovijem, i istriebimo ga iz zemlje `ivijeh, da mu se ime ne spominje vi{e.

11:20 Ali, Gospode nad vojskama, sudijo pravedni, koji ispituje{ bubrege i srce, daj da vidim osvetu tvoju na njima, jer tebi kazah parbu svoju.

11:21 Zato ovako veli Gospod za Anato}ane, koji tra`e du{u tvoju govore}i: ne prorokuj u ime Gospodnje, da ne pogine{ od na{ih ruku;

11:22 Zato ovako veli Gospod nad vojskama: evo, ja }u ih pohoditi; mladi}i }e njihovi izginuti od ma~a, sinovi njihovi i k}eri njihove izginu}e od gladi.

11:23 I ne}e biti od njih ostatka; jer }u pustiti zlo na Anato}ane kad ih pohodim.

GLAVA 12

Pravedan si, Gospode, ako bih se pravdao s tobom; ali }u progovoriti o sudovima tvojim. Za{to je put bezbo`ni~ki sre}an? za{to `ive u miru svi koji ~ine nevjeru?

12:2 Ti ih posadi, i oni se ukorijeni{e, rastu i rod ra|aju; ti si im blizu usta ali daleko od bubrega.

12:3 Ali, Gospode, ti me poznaje{, razgleda{ me i oku{ao si srce moje kako je prema tebi; odvuci ih kao ovce na klanje, i pripravi ih za dan kad }e se ubiti.

12:4 Dokle }e tu`iti zemlja, i trava svega polja sahnuti sa zlo}e onijeh koji `ive u njoj? nesta sve stoke i ptica, jer govore: ne vidi kraja na{ega.

12:5 Kad si tr~ao s pje{acima pa te umori{e, kako }e{ se utrkivati s konjma? i kad ti je tako u zemlji mirnoj, u koju se uzda{, {ta }e{ ~initi kad ustanu Jordan?

12:6 Jer i bra}a tvoja i dom oca tvojega, i oni te iznevjeri{e, i oni vi~u za tobom iza glasa. Ne vjeruj im, ako bi ti i prijateljski govorili.

12:7 Ostavih dom svoj, napustih na{ljedstvo svoje; {to bija{e milo du{i mojoj, dadoh ga u ruke neprijateljima njegovijem.

12:8 Na{ljedstvo moje posta mi kao lav u {umi, pu{ta glas svoj na mene, zato mi omrznu.

12:9 Na{ljedstvo moje posta mi ptica grabljiva; ptice, sletite se na nju, skupite se svi zvjerovi poljski, hodite da jedete.

12:10 Pastiri mnogi pokvari}e moj vinograd, potla~i}e dio moj, mili dio moj obrati}e u голу pusto{.

12:11 Obrati}e ga u pusto{, opusto{en plaka}e preda mnom; sva }e ta zemlja opustjeti, jer niko ne uzima na um.

12:12 Na sva visoka mjesta po pustinji do}i }e zatira~i; jer }e ma~ Gospodnji pro`dirati od jednog kraja zemlje do drugoga, ne}e biti mira nijednom tijelu.

12:13 Sija}e p{enicu, a trnje }e `eti; mu~i}e se, a koristi ne}e imati, i stidje}e se ljetine svoje, sa `estokoga gnjeva Gospodnjega.

12:14 Ovako govori Gospod za sve zle susjede moje, koji diraju na{ljedstvo {to dadoh narodu svomemu Izrailju: evo, ja }u ih po~upati iz zemlje njihove, i dom Judin i{~upa}u isred njih.

12:15 A kad ih i{~upam, opet }u se smilovati na njih, i dove}u opet svakoga njih na na{ljedstvo njegovo i svakoga u zemlju njegovu.

12:16 I ako dobro nau~e putove naroda mojega, da se zaklinju mojim imenom: tako da je `iv Gospod! kao {to su oni u~ili moj narod da se kune Valom, tada }e se sazidati usred naroda mojega.

12:17 Ako li ne poslu{aju, tada }u i{~upati sa svijem taki narod i zatrti, govori Gospod.

GLAVA 13

Ovako mi re~e Gospod: idi i kupi sebi pojas lanen i opa{i se njim, a ne me}i ga u vodu.

13:2 Tako kupih pojas po rije~i Gospodnjoj, i opasah se njim.

13:3 Potom do|e mi opet rije~ Gospodnja govore}i:

13:4 Uzmi taj pojas {to si kupio, {to je oko tebe, pa se digni i idi na Efrat, i sakrij ga ondje u kaku rasjelinu kamenu.

13:5 I otidoh i sakrih ga kod Efrata, kako mi zapovjedi Gospod.

13:6 A poslije mnogo vremena re~e mi Gospod: ustani i idi na Efrat, i uzmi pojas koji ti zapovjedih da sakrije{ ondje.

13:7 I otidoh na Efrat i otkopah i uzeh pojas s mjesta gdje ga bijah sakrio; a gle, pojas otruhnuo, i ne bje{e ni za {to.

13:8 Tada mi do|e rije~ Gospodnja govore}i:

13:9 Ovako veli Gospod: tako }u u~initi da otruhne ponos Judin i veliki ponos Jerusalimski,

13:10 Toga naroda nevaljaloga, {to ne}e da slu{a mojih rije~i, {to hodi po mislima srca svojega i ide za drugim bogovima slu`e}i im i klanjaju}i im se; i bi}e kao taj pojas, koji nije ni za {to.

13:11 Jer kako se pojas pripoji oko ~ovjeka, tako bijah pripojio oko sebe sav dom Izrailjev i sav dom Judin, veli Gospod, da bi bili moj narod na slavu i hvalu i diku; ali ne poslu{a}e.

13:12 Zato im reci ovu rije~: ovako veli Gospod Bog Izrailjev: svi se mjehovi pune vina. A oni }e re}i: zar ne znamo da se svi mjehovi pune vina?

13:13 Tada im reci: ovako veli Gospod: evo, ja }u napuniti pjanosti sve stanovnike ove zemlje i careve, koji sjede mjesto Davida na prijestolu njegovu, i sve{tenike i proroke i sve stanovnike Jerusalimske.

13:14 I razbi}u ih jednoga o drugoga, i oceve i sinove, veli Gospod; ne}u po`aliti ni po{tedjeti niti se smilovati, da ih ne potrem.

13:15 Slu{ajte i ~ujte, nemojte se ponositi, jer Gospod govori.

13:16 Dajte slavu Gospodu Bogu svojemu dok nije spustio mrak, dokle se nijesu spotakle noge va{e po gorama mra~nijem, da ~ekate svjetlost a on je obrati u sjen smrtni i pretvori u tamu.

13:17 Ako li ovo ne poslu{ate, du{a }e moja plakati tajno radi oholosti va{e i roniti suze, suze }e te}i iz oka mojega, jer }e se zarobiti stado Gospodnje.

13:18 Reci caru i carici: dolje sjedite, jer }e se slavni vijenac va{ skinuti s va{e glave.

13:19 Gradovi ju`ni zatvori}e se i ne}e biti nikoga da ih otvori, odve}e se Juda u ropstvo, sasvim }e se odvesti u ropstvo.

13:20 Podignite o~i svoje i vidite one {to idu od sjevera. Gdje je stado {to ti je predano, stado slave tvoje?

13:21 [ta }e{ re}i kad te pohodi? Jer si ih ti nau~io da budu knezovi nad tobom. Ne }e li te spopasti bolovi kao `enu kad se pora|a?

13:22 Ako li re~e{ u srcu svom: za{to me to zadesi? za mno{tvo bezakonja tvojega uzgrnu}e se skuti tvoji i obu}a ti se skinuti.

13:23 Mo`e li Etiopljanin promijeniti ko`u svoju ili ris {are svoje? mo`ete li vi ~initi dobro nau~iv{i se ~initi zlo?

13:24 Zato }u ih razmetnuti kao {to razme}e pljevu vjetar iz pustinje.

13:25 To je dio tvoj i obrok tvoj od mene, govori Gospod, zato {to si me zaboravio i pouzdao se u la`.

13:26 Zato }u ti ja uzgrnuti skute na lice da se vidi sramota tvoja.

13:27 Preljube tvoje, rzanje tvoje, sramotna kurvarstva tvoja po humovima, po poljima, gadove tvoje vidio sam; te{ko tebi, Jerusalime! zar se ne}e{ o~istiti? dokle jo{?

GLAVA 14

Rije~ Gospodnja koja do|e Jeremiji o su{i.

14:2 Juda tu`i, i vrata su mu `alosna; le`e na zemlji u crno zaviti; vika iz Jerusalima podi`e se.

14:3 Najve}i izme|u njih {alju najmanje na vodu; do{av{i na studence ne nalaze vode, vra}aju se s praznijem sudovima svojim, stide se i srame se i pokrivaju glavu svoju.

14:4 Zemlja je ispucala, jer ne bje{e da`da na zemlji; zato se te`aci stide i pokrivaju glavu svoju.

14:5 I ko{uta u polju ostavlja mlade svoje, jer nema trave.

14:6 I divlji magarci stoje}i na visovima vuku u se vjetar kao zmajevi, o~i im i{~ilje{e, jer nema trave.

14:7 Kad bezakonja na{a svjedo~e na nas, Gospode, u~ini radi imena svojega; jer je mnogo odmeta na{ih, tebi sagrije{ismo.

14:8 Nade Izrailjev! spasitelju njegov u nevolji! za{to si kao tu|in u ovoj zemlji i kao putnik koji se uvrati da preno}i?

14:9 Za{to si kao umoran ~ovjek, kao junak, koji ne mo`e izbaviti? Ta, ti si usred nas, Gospode, i ime je tvoje prizvano na nas; nemoj nas ostaviti.

14:10 Ovako govori Gospod za narod ovaj: milo im je da se skitaju, ne ustavljaju nogu svojih, zato nijesu mili Gospodu; sada }e se opomenuti bezakonja njihova i pohodi}e grijehе njihove.

14:11 Potom re~e mi Gospod: ne moli se za taj narod da bi mu bilo dobro.

14:12 Ako }e i postiti, ne}u usli{iti vike njihove; i ako }e prinijeti `rtve paljenice i dar, ne}e mi to ugoditi, nego ma~em i gla|u i pomorom pomori}u ih.

14:13 Tada rekoh: oh, Gospode Gospode, evo, proroci im govore: ne}ete vidjeti ma~a, i ne}e biti gladi u vas, nego }u vam dati mir pouzdan na ovom mjestu.

14:14 A Gospod mi re~e: la` prorokuju ti proroci u moje ime, nijesam ih poslao, niti sam im zapovjedio, niti sam im govorio; la`ne utvare i gatanje i ni{tavilo i prijevaru srca svojega oni vam prorokuju.

14:15 Zato ovako veli Gospod za proroke koji prorokuju u moje ime a ja ih nijesam poslao, i govore: ne}e biti ma~a ni gladi u ovoj zemlji: od ma~a i gladi izginu}e ti proroci.

14:16 A narod ovaj kojemu oni prorokuju bi}e povaljan po ulicama Jerusalimskim od gladi i ma~a, i ne}e biti nikoga da ih pogrebe, njih, `ene njihove i sinove njihove i k}eri njihove; tako }u izliti na njih zlo}u njihovu.

14:17 Reci im dakle ovu rije~: neka o~i moje liju suze danju i no}u i neka ne prestaju, jer djevojka

k}i mojega naroda satr se veoma, od udarca preljuta.

14:18 Ako izidem u polje, eto pobijenijeh ma~em; ako u|em u grad, eto iznemoglih od gladi; jer i prorok i sve{tenik otido{e u zemlju koje ne znaju.

14:19 Eda li si sasvijem odbacio Judu? eda li je omrzao du{i tvojoj Sion? Za{to si nas udario tako da nam nema lijeka? ^ekasmo mir ali nema dobra; i vrijeme da ozdravimo, a gle, strah.

14:20 Priznajemo, Gospode, zlo}u svoju, bezakonje otaca svojih, zgrije{ili smo ti.

14:21 Nemoj nas odv}i radi imena svojega; nemoj naru`iti prijestola slave svoje, opomeni se zavjeta svojega s nama, nemoj ga ukinuti.

14:22 Ima li me|u ta{tinama u naroda koji da daje da`d? ili nebesa daju li sitan da`d? Nijesi li ti to, Gospode Bo`e na{? Zato tebe ~ekamo, jer ti ~ini{ sve to.

GLAVA 15

I re~e mi Gospod: da stane Mojsije i Samuilo preda me, ne bi se du{a moja obratila k tome narodu; otjeraj ih ispred mene, i neka odlaze.

15:2 I ako ti reku: kuda }emo i}i? tada im reci: ovako veli Gospod: ko je za smrt, na smrt; ko je za ma~, pod ma~; ko za glad, na glad; ko za ropstvo, u ropstvo.

15:3 I pusti}u na njih ~etvoro, govori Gospod: ma~, da ih ubija, i pse, da ih razvla~e, i ptice nebeske i zvijeri zemaljske, da ih jedu i istrijebe.

15:4 I da}u ih da se potucaju po svijem carstvima zemaljskim radi Manasije sina Jezekijina cara Judina za ono {to je u~inio u Jerusalimu.

15:5 Jer ko bi se smilovao na tebe, Jerusalime? ko li bi te po`alio? ko li bi do{ao da zapita kako ti je?

15:6 Ti si me ostavio, govori Gospod, oti{ao si natrag; zato }u mahnuti rukom svojom na te i pogubi}u te; dosadi mi `aliti.

15:7 Zato }u ih izvijati vija~om na vratima zemaljskim, u~ini}u ih sirotima, potr}u narod svoj, jer se ne vra}aju s putova svojih.

15:8 Vi{e }e mi biti udovica njegovijeh nego pjeska morskoga, dove{ }u im na majke moma~ke zatira~e u podne, i pusti}u iznenada na njih smetnju i strahotu.

15:9 Iznemo}i }e koja je rodila sedmoro i ispusti}e du{u, sunce }e joj za}i jo{ za dana, srami}e se i stidje}e se, a ostatak }u njihov dati pod ma~ pred neprijateljima njihovijem, govori Gospod.

15:10 Te{ko meni, majko moja, {to si me rodila da se sa mnom prepire i da se sa mnom sva|a sva zemlja; ne davah u zajam niti mi dava{e u zajam, i opet me svi proklinju.

15:11 Gospod re~e: doista, ostatku }e tvojemu biti dobro, i brani}u te od neprijatelja, kad bude{ u nevolji i u tjeskobi.

15:12 Eda li }e gvo`|e slomiti gvo`|e sjeverno i mjed?

15:13 Imanje tvoje i blago tvoje da}u da se razgrabi bez cijene po svijem me|ama tvojim, i to za sve grijehе tvoje.

15:14 I odve{ }u te s neprijateljima tvojim u zemlju koje ne poznaje{, jer se raspalio oganj od gnjeva mojega, i gorje}e nad vama.

15:15 Ti zna{, Gospode, opomeni me se i pohodi me i osveti me od onijeh koji me gone; nemoj me zgrabiti dokle se uste`e{ od gnjeva; znaj da podnosim rug tebe radi.

15:16 Kad se na|o{e rije~i tvoje, pojedoh ih, i rije~ tvoja bi mi radost i veselje srcu mojemu, jer je ime tvoje prizvano na me, Gospode Bo`e nad vojskama.

15:17 Ne sjedim u vije}u potsmjeva~kom niti se s njima veselim; sjedim sam radi ruke tvoje, jer si me napunio srdnje.

15:18 Za{to bol moj jednako traje? i za{to je rana moja smrtna, te ne}e da se iscijeli? Ho}e{ li mi biti kao varalica, kao voda nepostojana?

15:19 Zato ovako veli Gospod: ako se obrati{, ja }u te opet postaviti da stoji{ preda mnom, ako odvoji{ {to je dragocjeno od r|avoga, bi}e{ kao

usta moja; oni neka se obrate k tebi, a ti se ne obra}aj k njima.

15:20 I u~ini}u da bude{ tome narodu kao jak zid mjeden, i udara}e na te, ali te ne}e nadvladati; jer sam ja s tobom da te ~uvam i izbavljam, govori Gospod.

15:21 I izbavi}u te iz ruku zlijeh ljudi, i iskupi}u te iz ruku nasilni~kih.

GLAVA 16

Potom do|e mi rije~ Gospodnja govore}i:

16:2 Nemoj se `eniti, i da nema{ sinova ni k}eri na tom mjestu.

16:3 Jer ovako govori Gospod za sinove i k}eri {to se rode na tom mjestu i za matere njihove koje ih rode, i za oce njihove koji ih rode u toj zemlji:

16:4 Ljutom }e smr}u pomrijeti, ne}e biti oplakani niti }e se pogrepsti, bi}e gnoj po zemlji, i od ma~a i od gladi izginu}e, i mrtva }e tjelesa njihova biti hrana pticama nebeskim i zvijerima zemaljskim.

16:5 Jer ovako govori Gospod: ne ulazi u ku}u u kojoj je `alost, i ne idi da pla~e{ niti ih `ali; jer sam uzeo mir svoj od toga naroda, govori Gospod, milost i `aljenje.

16:6 Pomrije}e mali i veliki u ovoj zemlji, ne}e biti pogrebni niti }e se oplakati, niti }e se ko rezati ni glave stri}i za njima.

16:7 Ne}e im se dati hljeba u `alosti da se potje{e za mrtvijem, niti }e ih napojiti iz ~a{e radi utjehe za ocem ili za materom.

16:8 Tako ne ulazi u ku}u u kojoj je `alost da sjede{ s njima da jede{ i pije{.

16:9 Jer ovako veli Gospod nad vojskama Bog Izrailjev: evo, ja }u u~initi da na ovom mjestu pred va{im o~ima i za va{ih dana ne bude glasa radosna ni glasa vesela, glasa `enikova ni glasa nevjestina.

16:10 A kad ka`e{ tome narodu sve ove rije~i, ako ti reku: za{to izre~e Gospod sve to veliko zlo na nas? i kako je bezakonje na{e ili kako je grijeh na{, kojim zgrije{ismo Gospodu Bogu svojemu?

16:11 Tada im reci: jer oci va{i ostavi{e mene, govori Gospod, i ido{e za drugim bogovima i slu{i{e im i klanja{e im se, a mene ostavi{e i zakona mojega ne dr`a{e;

16:12 A vi jo{ gore ~inite nego oci va{i, jer eto idete svaki po misli srca svojega zloga ne slu{aju}i mene.

16:13 Zato }u vas izbaciti iz ove zemlje u zemlju koje ne poznaste ni vi ni oci va{i, i ondje }ete slu`iti drugim bogovima dan i no} dokle vam ne u~inim milost.

16:14 Zato, evo, idu dani, govori Gospod, kad se ne}e vi{e govoriti: tako da je `iv Gospod koji je izveo sinove Izrailjeve iz zemlje Misirske;

16:15 Nego: tako da je `iv Gospod koji je izveo sinove Izrailjeve iz zemlje sjeverne i iz svijeh zemalja u koje ih bje{e razagnao! Jer }u ih opet dovesti u zemlju njihovu koju sam dao ocima njihovim.

16:16 Gle, ja }u poslati mnoge ribare, govori Gospod da ih love, i poslije }u poslati mnoge lovce da ih love po svakoj gori i po svakom humu i po rasjelinama kamenijem.

16:17 Jer o~i moje paze na sve putove njihove, nijesu sakriveni od mene, niti je bezakonje njihovo zaklonjeno od mojih o~iju.

16:18 I plati}u im prvo dvojinom za bezakonje njihovo i za grijeh njihov, {to oskrvni{e zemlju koju strvima gadova svojih, i na{ljedstvo moje napuni{e gnusobama svojim.

16:19 Gospode, krjeposti moja i grade moj i uto~i{te moje u nevolji, k tebi }e do}i narodi od krajeva zemaljskih, i re}i }e: doista oci na{i ima{e la`, i ta{tinu i {to ni malo ne poma`e.

16:20 Eda li }e ~ovjek na~initi sebi bogove, koji ipak nijesu bogovi?

16:21 Zato, evo, ja }u ih nau~iti sada, pokaza}u im ruku svoju i silu svoju, da poznadu da mi je ime Gospod.

GLAVA 17

Grijeh je Judin zapisan gvozdenom pisaljkom i vrhom od dijamanta, urezan je na plo~i srca njihova i na rogovima oltara va{ih,

17:2 Da se sinovi njihovi sje}aju oltara njihovih i lugova njihovih pod zelenijem drvetima, na visokim humovima.

17:3 Goro s poljem, da}u imanje tvoje, sve blago tvoje da}u da se razgrabi, visine tvoje, za grijeh po svijem me|ama tvojim.

17:4 I ti }e{ i koji su s tobom ostaviti na{ljedstvo svoje koje sam ti dao, i u~ini}u da slu`i{ neprijateljima svojim u zemlji koje ne poznaje{; jer ste raspalili oganj gnjeva mojega koji }e gorjeti do vijeka.

17:5 Ovako veli Gospod: da je proklet ~ovjek koji se uzda u ~ovjeka i koji stavlja tijelo sebi za mi{icu, a od Gospoda odstupa srce njegovo.

17:6 Jer }e biti kao vries u pustinji, koji ne osje}a kad do|e dobro, nego stoji u pustinji, na suhim mjestima u zemlji slanoj i u kojoj se ne `ivi.

17:7 Blago ~ovjeku koji se uzda u Gospoda i kome je Gospod uzdanica.

17:8 Jer }e biti kao drvo usa|eno kraj vode i koje niz potok pu{ta `ile svoje, koje ne osje}a kad do|e pripeka, nego mu se list zeleni, i su{ne godine ne brine se i ne prestaje ra|ati rod.

17:9 Srce je prijevarno vi{e svega i opako; ko }e ga poznati?

17:10 Ja Gospod ispitujem srca i isku{avam bubrege, da bih dao svakome prema putovima njegovim i po plodu djela njegovih.

17:11 Kao {to jarebica le`i na jajima ali ne izle`e, tako ko sabira bogatstvo ali s nepravdom, u polovini dana svojih ostavi}e ga i najposlije }e biti lud.

17:12 Mjesto je svetinje na{e prijesto slave, visoko mjesto od po~etka.

17:13 Nade Izrailjev, Gospode! svi koji te ostavljaju neka se posrame; koji otstupaju od mene, neka se zapi{u na zemlji, jer ostavi{e izvor vode `ive, Gospoda.

17:14 Iscijeli me, Gospode, i bi}u iscijeljen; izbavi me, i bi}u izbavljen, jer si ti hvala moja.

17:15 Gle, oni mi govore: gdje je rije~ Gospodnja? Neka do|e.

17:16 A ja se ne zatezah i}i za tobom kao pastir, i dana `alosgona ne `eljeh, ti zna}; {to je god iza{lo iz usta mojih, pred tobom je.

17:17 Ne budi mi strah, ti si uto~i{te moje u zlu.

17:18 Neka se posrame koji me gone, a ja ne; neka se oni upla{e, a ja ne; pusti na njih zli dan, i dvostrukim polomom polomi ih.

17:19 Ovako mi re~e Gospod: idi, i stani na vrata sinova narodnijeh, na koja ulaze carevi Judini i na koja izlaze, i na svaka vrata Jerusalemska.

17:20 I reci im: ~ujte rije~ Gospodnju, carevi Judini i svi Judejci i svi Jerusalemljani, koji ulazite na ova vrata.

17:21 Ovako veli Gospod: ~uvajte se da ne nosite bremena u subotu i ne unosite na vrata Jerusalemska.

17:22 I ne iznosite bremena iz ku}a svojih u subotu, i nikakoga posla ne radite, nego svetite subotu, kao {to sam zapovjedio ocima va{im.

17:23 Ali ne poslu{a{e niti prignu{e uha svojega, nego otvrdnu{e vratom svojim da ne poslu{aju i ne prime nauke.

17:24 Ako me poslu{ate govori Gospod, da ne nosite bremena na vrata ovoga grada u subotu, nego svetite subotu ne rade}i u nju nikakoga posla,

17:25 Tada }e ulaziti na vrata grada ovoga carevi i knezovi, koji sjede na prijestolu Davidovu, na kolima i na konjma, oni i knezovi njihovi, Judejci i Jerusalemljani, i staja}e ovaj grad do vijeka.

17:26 I dolazi}e iz gradova Judinijeh i iz okoline Jerusalemske, i iz zemlje Venijaminove, i iz ravnice i iz gora i s juga, i donosi}e `rtve paljenice i prinose s darom i kadom, i `rtve zahvalne donosi}e u dom Gospodnji.

17:27 Ako li me ne poslu{ate da svetite subotu i ne nosite bremena ulaze}i na vrata Jerusalemska u subotu, onda }u raspaliti oganj na vratima njegovim, koji }e upaliti dvorove Jerusalemske i ne}e se ugasiti.

GLAVA 18

Rije~ koja do|e Jeremiji od Gospoda govore}i: 18:2 Ustani, i si|i u ku}u lon~arevu, i ondje }u ti kazati rije~i svoje.

18:3 Tada si|oh u ku}u lon~arevu, i gle, on ra|a{e posao na svom kolu.

18:4 I pokvari se u ruci lon~aru sud koji gra|a{e od kala, pa na~ini iznova od njega drugi sud, kako bija{e volja lon~aru da na~ini.

18:5 Tada do|e mi rije~ Gospodnja govore}i:

18:6 Ne mogu li ~initi od vas kao ovaj lon~ar, dome Izrailjev? govori Gospod; gle, {to je kao u ruci lon~arevoj, to ste vi u mojoj ruci, dome Izrailjev.

18:7 Kad bih rekao za narod i za carstvo da ga istrijebim i razorim i zatrem;

18:8 Ako se obrati narod oda zla, za koje bih rekao, i meni }e biti `ao sa zla, koje mi{ljah da mu u~inim.

18:9 A kad bih rekao za narod i za carstva da ga sazidam i nasadim;

18:10 Ako u~ini {to je zlo preda mnom ne slu{aju}i glasa mojega, i meni }e biti `ao dobra koje rekoh da mu u~inim.

18:11 Zato sada reci Judejcima i Jerusalemljanima govore}i: ovako veli Gospod: evo spremam na vas zlo, i mislim misli na vas; vratite se dakle svaki sa svojega puta zloga, i popravite putove svoje i djela svoja.

18:12 A oni reko{e: nema ni{ta od toga, nego }emo i}i za svojim mislima i ~ini}emo svaki po misli srca svojega zloga.

18:13 Zato ovako govori Gospod: pitajte po narodima je li ko ~uo tako {to? grdilo veliko u~ini djevojka Izrailjeva.

18:14 Ostavlja li snijeg Livanski sa stijene moja polja? ostavljaju li se vode studene, koje teku?

18:15 A narod moj mene zaboravi, kadi ta{tini, i spoti~u se na svojim putovima, na starijem stazama, da hode stazama puta neporavnjena,

18:16 Da bih obratio zemlju njihovu u pusto{, na vje~nu sramotu, da se ~udi ko god pro|e preko nje i ma{e glavom svojom.

18:17 Kao ustokom razmetnu}u ih pred neprijateljem; le|a a ne lice pokaza}u im u nevolji njihovoj.

18:18 A oni reko{e: hodite da smislimo {to Jeremiji, jer ne}e nestati zakona sve{teniku ni svjeta mudracu ni rije~i proroku; hodite ubijmo ga jezikom i ne pazimo na rije~i njegove.

18:19 Pazi na me, Gospode, i ~uj glas mojih protivnika.

18:20 Eda li }e se zlo vratiti za dobro, kad mi kopaju jamu? Opomeni se da sam stajao pred tobom govore}i za njihovo dobro, da bih odvratio gnjev tvoj od njih.

18:21 Zato predaj sinove njihove gladi i u~ini da izginu od ma~a, i `ene njihove da budu sirote i udove, i mu`evi njihovi da se pogube, mladi}e njihove da pobije ma~ u boju.

18:22 Neka se ~uje vika iz ku}a njihovijeh, kad dovede{ na njih vojsku iznenada; jer iskopa{e jamu da me uhvate, i zamke namjesti{e nogama mojim.

18:23 A ti, Gospode, zna{ sve {to su naumili meni da me ubiju, nemoj im oprostiti bezakonja ni grijeha njihova izbrisati ispred sebe; nego neka popadaju pred tobom, u gnjevu svom radi suprot njima.

GLAVA 19

Ovako re~e Gospod: idi i kupi kr~ag zemljan u lon~ara s nekoliko starje{ina narodnijeh i starje{ina sve{tenikih.

19:2 I otidi u dolinu sina Enomova {to je pred vratima isto~nijem, i ondje proglasi rije~i koje }u ti kazati.

19:3 I reci: ~ujte rije~ Gospodnju, carevi Judini i stanovnici Jerusalimski; ovako veli Gospod nad vojskama Bog Izrailjev: evo, ja }u pustiti zlo na to mjesto da }e zujati u{i svakome ko ga ~uje.

19:4 Jer me ostavi{e i oskvrni{e ovo mjesto kade}i na njemu drugim bogovima, kojih ne zna{e ni

oni ni oci njihovi, ni carevi Judini, i napuni{e to mjesto krvi prave.

19:5 I pogradi{e visine Valu da sa`i`u sinove svoje ognjem na `rtve paljenice Valu, ~ega ne zapovjedih niti o tom govorih, niti mi na um do|e.

19:6 Zato, evo, ide vrijeme, veli Gospod, kad se ovo mjesto ne}e vi{e zvati Tofet, ni dolina sina Enomova, nego krvna dolina.

19:7 Jer }u uni{titi savjet Judin i Jerusalimski na ovom mjestu, i u~ini}u da padnu od ma~a pred neprijateljima svojim i od ruke onijeh koji tra`e du{u njihovu, i mrtva }u tjelesa njihova dati za hranu pticama nebeskim i zvijerima zemaljskim.

19:8 I obrati}u taj grad u pusto{ i rug: ko god pro|e mimo nj, ~udi}e se i zvi`da}e za sve muke njegove.

19:9 I u~ini}u da jedu meso od svojih sinova i meso od svojih k}eri, i svaki }e jesti meso od druga svojega u nevolji i tjeskobi kojom }e im dosa|ivati neprijatelji njihovi i koji tra`e du{u njihovu.

19:10 Potom razbij kr~ag pred ljudima koji }e i{i s tobom.

19:11 I reci im: ovako veli Gospod nad vojskama: tako }u razbiti taj narod i taj grad kao {to se razbije sud lon~arski, koji se ne mo`e vi{e opraviti, i u Tofetu }e se pogrebavati, jer ne }e biti mjesta za pogrebavanje.

19:12 Tako }u u~initi tome mjestu, veli Gospod, i stanovnicima njegovijem i u~ini}u taj grad da bude kao Tofet;

19:13 I ku}e Jerusalimske i ku}e careva Judinijeh bi}e ne~iste kao mjesto Tofet, sve ku}e, gdje na krovovima kadi{e svoj vojski nebeskoj i ljeva{e naljeve drugim bogovima.

19:14 Potom se vrati Jeremija iz Tofeta kuda ga bje{e poslao Gospod da prorokuje, i stade u trijemu doma Gospodnjega, i re~e svemu narodu:

19:15 Ovako veli Gospod nad vojskama Bog Izrailjev: evo, ja }u pustiti na taj grad i na sve gradove njegove sve zlo koje izrekoh za nj, jer otvrdnu{e vratom svojim da ne slu{aju rije~i mojih.

GLAVA 20

A Pashor sin Imirov svećenik, koji bijaše starješina u domu Gospodnjem, ~u Jeremiju gdje prorokuje te riječi.

20:2 I udari Pashor proroka Jeremiju, i metnu ga u tamnicu na gornjim vratima Venijaminovijem uz dom Gospodnji.

20:3 A sutradan kad Pashor izvede Jeremiju iz tamnice, reče mu Jeremija: Gospod ti nadje ime ne Pashor nego Magor-Misaviv.

20:4 Jer ovako veli Gospod: evo, ja ću pustiti na te strah, na te i na sve prijatelje tvoje, koji će pasti od mača neprijatelja svojih, i oči će tvoje vidjeti, i svega ću Judu dati u ruke caru Vavilonskom, koji će ih odvesti u Vavilon, i pobiće ih mačem.

20:5 I daću sve bogatstvo toga grada i sav trud njegov i sve što ima dragocjeno, i sve blago careva Judinijeh daću neprijateljima njihovijem u ruke, i razgrabiće i uzeti i odnijeti u Vavilon.

20:6 I ti, Pashore, i svi koji žive u tvom domu otići ćete u ropstvo; i doći će u Vavilon i ondje će umrijeti i ondje će biti pogreben ti i svi prijatelji tvoji, kojima si prorokovao lažno.

20:7 Nagovarao si me, Gospode, i dadoh se nagovoriti; bio si jači od mene i nadvladao si me; na potsmijeh sam svaki dan, svak mi se potsmijeva.

20:8 Jer otkad govorim, vapijem, radi nasilja i pustošenja višem, jer mi je riječ Gospodnja na porugu i na potsmijeh svaki dan.

20:9 I rekoh: neću ga više pominjati, niti ću više govoriti u ime njegovo; ali bi u srcu mom kao oganj razgorio, zatvoren u kostima mojim, i umorih se zadržavajući ga, i ne mogoh više.

20:10 Jer ~ujem poruge od mnogih, strah otsvuda: prokažite da prokažemo; svi koji bijahu u miru sa mnom, vrebaju da posrnem: da ako se prevari, te ćemo ga nadvladati i osveti ćemo mu se.

20:11 Ali je Gospod sa mnom kao strašan junak; zato oni koji me gone spotaknuće se i neće nadvladati; posramiće se vrlo; jer neće biti srećni, sramota vječna neće se zaboraviti.

20:12 Zato, Gospode nad vojskama, koji kućaj pravednika, koji vidiš bubrege i srce, daj da vidim tvoju osvetu na njima, jer tebi kazah parbu svoju.

20:13 Pjevajte Gospodu, hvalite Gospoda, jer izbavi dušu siromahu iz ruke zlikovačke.

20:14 Proklet da je dan u koji se rodih! dan, u koji me rodi mati moja, da nije blagosloven!

20:15 Proklet da je ~ovjek koji javi ocu mojemu i vrlo ga obradova govoreći: rodi ti se sin.

20:16 I taj ~ovjek da bi bio kao gradovi koje Gospod zatr i ne bi mu `ao! neka sluća viku ujutru i vrisku u podne,

20:17 [to me ne usmrti u utrobi materinoj da bi mi mati moja bila grob, i utroba njezina da bi ostala dovijeka trudna.

20:18 Zašto izidoh iz utrobe da vidim muku i `alost i da se svrće u sramoti dani moji?

GLAVA 21

Riječ koja dođe Jeremiji od Gospoda kad posla k njemu car Sedekija Pashora sina Melhijina i Sofoniju sina Masijina svećenika, i poručio:

21:2 Upitaj Gospoda za nas, jer Navuhodonosor car Vavilonski zavojćti na nas; eda bi nam u~inio Gospod po svijem ~udesima svojim, da otide od nas.

21:3 A Jeremija im reče: ovako recite Sedekiji:

21:4 Ovako veli Gospod Bog Izrailjev: evo, ja ću okrenuti natrag oruće što je u vašim rukama, kojim se bijete s carem Vavilonskim i s Haldejcima koji su vas opkolili iza zidova, i skupiće ih usred toga grada.

21:5 I ja ću vojevati na vas rukom podignutom i mićicom krjepkom i gnjevom i jaroću i `estinom velikom.

21:6 I pobiće stanovnike toga grada, i ljude i stoku; od pomora velikoga pomriće.

21:7 A poslije, veli Gospod, daću Sedekiju cara Judina i sluge njihove i narod, one koji ostanu u tom gradu od pomora, od mača i od gladi, u ruke Navuhodonosoru caru Vavilonskom i u ruke neprijateljima njihovijem i u ruke onima koji traće duću

njihovu, te }e ih pobiti ma~em, ne}e ih `aliti ni {te-djeti niti }e se smilovati.

21:8 A narodu tome reci: ovako veli Gospod; evo ja stavljam pred vas put k `ivotu i put k smrti.

21:9 Ko ostane u tom gradu, poginu}e od ma~a ili od gladi ili od pomora; a ko iza |e i preda se Ha- ldejcima koji su vas opkolili, osta}e `iv, i du{a }e mu biti mjesto plijena.

21:10 Jer okretoh lice svoje tome gradu na zlo a ne na dobro, govori Gospod; u ruke caru Vavilon- skom bi}e predan, i on }e ga spaliti ognjem.

21:11 A za dom cara Judina ~ujte rije~ Gospod- nju:

21:12 Dome Davidov, tako veli Gospod, sudite svako jutro, i kome se otima izbavljajte ga iz ruku nasilnikovijeh da ne iza |e kao oganj gnjev moj i razgori se da ga niko ne mo`e ugasiti za zlo}u dje- la va{ih.

21:13 Evo me na tebe, koji sjedi{ u dolini, kao stijena u ravnici, govori Gospod, na vas, koji govo- rite: ko }e do}i na nas? i ko }e u}i u stanove na{e?

21:14 Jer }u vas pokarati po plodu djela va{ih, veli Gospod, i raspali}u oganj u {umi njegovoj, ko- ji }e pro`drijeti sve {to je oko njega.

GLAVA 22

Ovako govori Gospod: si |i u dom cara Judina, i reci ondje ovu rije~,

22:2 I ka`i: slu{aj rije~ Gospodnju, care Judin, koji sjedi{ na prijestolu Davidovu, ti i sluge tvoje i narod tvoj, koji ulazite na ova vrata.

22:3 Ovako veli Gospod: ~inite sud i pravdu, i kome se otima izbavljajte ga iz ruku nasilnikovijeh, i ne ~inite krivo inostrancu ni siroti ni udovici, i ne ~inite im sile, i krvi prave ne proljevajte na ovom mjestu.

22:4 Jer ako doista uzradite ovo, ulazi}e na vrata ovoga doma carevi, koji sjede mjesto Davida na prijestolu njegovu, na kolima i na konjma, oni i sluge njihove i narod njihov.

22:5 Ako li ne poslu{ate ovijeh rije~-i, zaklinjem se sobom, veli Gospod, da }u opustjeti taj dom.

22:6 Jer ovako veli Gospod za dom cara Judina: ti si mi Galad i vrh Livanski, ali }u te obratiti u pu- stinju, u gradove u kojima se ne `ivi.

22:7 I spremi}u na tebe zatira~e, svakoga s oru`- jem, i posje}i }e tvoje krasne kedre i pobacati ih u oganj.

22:8 I mnogi }e narodi prolaziti mimo taj grad, i govori}e jedan drugome: za{to u~ini ovo Gospod od toga grada velikoga?

22:9 I re}i }e: jer ostavi{e zavjet Gospoda Boga svojega i klanja{e se drugim bogovima i slu`i{e im.

22:10 Ne pla~ite za mrtvijem niti ga `alite; nego pla~ite za onijem koji odlazi, jer se ne}e vi{e vratiti niti }e vidjeti svoje postojbine.

22:11 Jer ovako govori Gospod o Salumu sinu Josije cara Judina, koji carova{e mjesto Josije oca svojega, koji otide iz ovoga mjesta: ne}e se vi{e vratiti.

22:12 Nego }e umrijeti u mjestu kuda ga odve- do{e u ropstvo, i ne}e vi{e vidjeti ove zemlje.

22:13 Te{ko onomu koji gradi svoju ku}u ne po pravdi, i klijeti svoje ne po pravici, koji se slu`i bli`njim svojim ni za {to i plate za trud njegov ne daje mu;

22:14 Koji govori: sagradi}u sebi veliku ku}u i prostrane klijeti; i razvaljuje sebi prozore, i obla`e kedrom i ma`e crvenilom.

22:15 Ho}e{ li carovati kad se mije{a{ s ke- drom? Otac tvoj nije li jeo i pio? kad ~inja{e sud i pravdu, tada mu bija{e dobro.

22:16 Dava{e pravicu siromahu i ubogome, i bi- ja{e mu dobro; nije li to poznavati me? govori Go- spod.

22:17 Ali o~i tvoje i srce tvoje idu samo za tvo- jim dobitkom i da proljeva{ krv pravu i da ~ini{ na- silje i krivdu.

22:18 Zato ovako veli Gospod za Joakima sina Josije cara Judina: ne}e naricati za njim: jaoh brate moj! ili: jaoh sestro! ne}e naricati za njim: jaoh go- spodaru! ili: jaoh slavo njegova!

22:19 Pogrebom magare}im pogrep{e se, izvu- }i }e se i baci}e se iza vrata Jerusalemskih.

22:20 Izidi na Livan i vi-i, i na Vasanu pusti glas svoj, i vi-i preko brodova, jer se satr{e svi koji te ljube.

22:21 Govorih ti u sre}i tvojoj, a ti re~e: ne}u da slu{am; to je put tvoj od djetinjstva tvogega da ne slu{a{ glasa mojega.

22:22 Sve }e pastire tvoje odnijeti vjetar, i koji te ljubi oti}i }e u ropstvo; tada }e{ se posramiti i postidjeti za svu zlo}u svoju.

22:23 Ti sjedi{ na Livanu, gnijezdo vije{ na kedrima, kako }e{ biti ljupka, kad ti do|u muke i bolovi kao porodilji!

22:24 Kako sam ja `iv, veli Gospod, da bi Honija sin Joakima cara Judina bio prsten pe~atni na desnoj ruci mojoj, i odande }u te otrgnuti.

22:25 I da}u te u ruke onima koji tra`e du}u tvoju, i u ruke onima kojih se boji{, u ruke Navuhodnosoru caru Vavilonskom i u ruke Haldejcima.

22:26 I baci}u tebe i mater tvoju koja te je rodila u zemlju tu|u, gdje se nijeste rodili, i ondje }ete pomrijeti.

22:27 A u zemlju u koju }ete `eljeti da se vratite, ne}ete se vratiti u nju.

22:28 Je li taj ~ovjek Honija ni{tav idol izlomljen? je li sud u kom nema miline? za{to bi}e istjerani, on i sjeme njegovo, i ba~eni u zemlju, koje ne poznaju?

22:29 O zemljo, zemljo, zemljo! ~uj rije~ Gospodnju.

22:30 Ovako veli Gospod: zapi{ite da }e taj ~ovjek biti bez djece i da ne}e biti sre}an do svoga vijeka; i niko ne}e biti sre}an od sjemena njegova, koji bi sjedio na prijestolu Davidovu i jo{ vladao Judom.

GLAVA 23

Te{ko pastirima koji potiru i razme}u stado pa{e moje! govori Gospod.

23:2 Zato ovako veli Gospod Bog Izrailjev za pastire koji pasu narod moj: vi razmetnuste ovce moje i razagnaste ih, i ne obilaziste ih; evo, ja }u vas obi}i za zlo}u djela va{i, govori Gospod.

23:3 I ostatak ovaca svojih ja }u skupiti iz svijeh zemalja u koje ih razagnah, i vrati}u ih u torove njihove, gdje }e se naploditi i umno`iti.

23:4 I postavi}u im pastire, koji }e ih pasti, da se ne boje vi}e i ne pla}e i da ne pogine ni jedna, govori Gospod.

23:5 Gle, idu dani, govori Gospod, u koje }u podignuti Davidu klicu pravednu, koja }e carovati i biti sre}na i ~initi sud i pravdu na zemlji.

23:6 U njegove dane spa}e se Juda, i Izrailj }e stanovati u miru, i ovo mu je ime kojim }e se zvati: Gospod pravda na{a.

23:7 Zato, evo, idu dani, govori Gospod, u koje se ne}e vi}e govoriti: tako da je `iv Gospod, koji je izveo sinove Izrailjeve iz zemlje Misirske;

23:8 Nego: tako da je `iv Gospod, koji je izveo i doveo sjeme doma Izrailjeva iz sjeverne zemlje i iz svijeh zemalja, u koje ih bijah razagnao. I oni }e sjedeti u svojoj zemlji.

23:9 Radi proroka puca srce u meni, trepe}u sve kosti moje, kao pijan sam i kao ~ovjek kojega je osvojilo vino, Gospoda radi i njegovijeh radi sveti-jeh rije~i.

23:10 Jer je zemlja puna preljubo~inaca, i s kletava tu`i zemlja, posu{i}e se pa}e u pustinji; trk je njihov zao i mo} njihova neprava.

23:11 Jer i prorok i sve{tenik skvrne je, nalazim i u domu svom zlo}u njihovu, govori Gospod.

23:12 Zato }e put njihov biti kao klizavica po tami, gdje }e popuznuti i pasti; jer }u pustiti na njih zlo godine poho|enja njihova, govori Gospod.

23:13 U proroka Samarijskih vidio sam bezumlje, prorokovahu Valom, prela}ivahu narod moj Izrailja;

23:14 Ali u proroka Jerusalimskih vidim strahotu: ~ine preljubu i hode u la`i, ukrjepljuju ruke zlikovcima da se nitko ne vrati od svoje zlo}e; svi su mi kao Sodom, i stanovnici njegovi kao Gomor.

23:15 Zato ovako veli Gospod nad vojskama o tijem prorocima: evo, ja }u ih nahraniti pelenom i napoji}u ih `u-i; jer od proroka Jerusalimskih izide oskvrnjenje po svoj zemlji.

23:16 Ovako veli Gospod nad vojskama: ne slušajte {to govore proroci koji vam prorokuju; varaju vas, govore utvare svojega srca, ne iz usta Gospodnjih.

23:17 Jednako govore onima koji ne mare za me: Gospod je rekao: ima}ete mir; i svakome koji ide po misli srca svojega govore: ne}e do}i na vas zlo.

23:18 Jer ko je stajao u vije}u Gospodnjem, i vidio ili ~uo rije~ njegovu? ko je pazio na rije~ njegovu i ~uo?

23:19 Evo, vihor Gospodnji, gnjev, izi}i }e vihor, koji ne prestaje, pa{e na glavu bezbo`nicima.

23:20 Ne}e se odvratiti gnjev Gospodnji dokle ne u~ini i izvr{i {to je u srcu naumio; najposlije }ete razumjeti to sasvijem.

23:21 Ne slah tih proroka, a oni tr~a{e; ne govorih im, a oni prorokova{e.

23:22 Da su stajali u mom vije}u, tada bi kazivali moje rije~i narodu mojemu, i odvra}ali bi ih s puta njihova zloga i od zlo}e djela njihovijeh.

23:23 Jesam li ja Bog izbliza, govori Gospod, a nijesam Bog i izdaleka?

23:24 Mo`e li se ko sakriti na tajno mjesto da ga ja ne vidim? govori Gospod; ne ispunjam li ja nebo i zemlju? govori Gospod.

23:25 ^ujem {to govore ti proroci koji u ime moje prorokuju la` govore}i: snio sam, snio sam.

23:26 Dokle }e to biti u srcu prorocima koji prorokuju la`, i prijevaru srca svojega prorokuju?

23:27 Koji misle da }e u~initi da narod moj zaboravi ime moje uza sne njihove, koje pripovijedaju jedan drugomu, kao {to zaboravi{e oci njihovi ime moje uz Vala.

23:28 Prorok koji sni, neka pripovijeda san; a u koga je rije~ moja, neka govori rije~ moju istinito; {ta }e pljeva sa p{enicom? govori Gospod.

23:29 Nije li rije~ moja kao oganj, govori Gospod, i kao malj koji razbija kamen?

23:30 Zato, evo me na te proroke, govori Gospod, koji kradu moje rije~i jedan od drugoga.

23:31 Evo me na te proroke, veli Gospod, koji di`u jezik svoj i govore: on veli.

23:32 Evo me na one koji prorokuju la`ne sne, veli Gospod, i pripovijedaju}i ih zavode narod moj la`ima svojim i hitrinom svojom; a ja ih nijesam poslao niti sam im zapovjedio; i ne}e ni{ta pomo}i tome narodu, govori Gospod.

23:33 Ako te zapita ovaj narod ili koji prorok ili sve{tenik govore}i: kako je breme Gospodnje? tada im reci: kako breme? ostavi}u vas, govori Gospod.

23:34 A proroka i sve{tenika i narod koji re~e: breme Gospodnje, ja }u pokarati toga ~ovjeka i dom njegov.

23:35 Nego ovako govorite svaki bli`njemu svomemu i svaki bratu svojemu: {ta odgovori Gospod? i: {ta re~e Gospod?

23:36 A bremena Gospodnjega ne pominjite vi{e, jer }e svakome biti breme rije~ njegova, jer izvr}ete rije~i Boga `ivoga, Gospoda nad vojskama, Boga na{ega.

23:37 Ovako reci proroku: {ta ti odgovori Gospod? i: {ta ti re~e Gospod?

23:38 Ali kad ka`ete: breme Gospodnje, zato ovako veli Gospod: {ta govorite tu rije~: breme Gospodnje, a ja slah k vama da vam ka`u: ne govorite: breme Gospodnje,

23:39 Zato evo me, ja }u vas zaboraviti sasvijem i odbaci}u od sebe vas i grad koji sam dao vama i ocima va{im.

23:40 I navali}u na vas porugu vje~nu i sramotu vje~nu koja se ne}e zaboraviti.

GLAVA 24

Pokaza mi Gospod, i gle, dvije kotarice smokava namje{tene pred crkvom Gospodnjom, po{to Navuhodonosor car Vavilonski zarobi Jehoniju sina Joakimova cara Judina, i knezove Judine, i drvodjelje i kova~e iz Jerusalima i odvede ih u Vavilon.

24:2 U jednoj kotarici bijahu smokve vrlo dobre, kake bijahu rane smokve, a u drugoj kotarici bijahu vrlo r|ave smokve, koje se ne mogahu jesti, tako bijahu r|ave.

24:3 I re~e mi Gospod: {ta vidi{, Jeremija? A ja rekoh: smokve, jedne dobre smokve, vrlo dobre, a druge r|ave, vrlo r|ave, koje se ne mogu jesti, tako su r|ave.

24:4 I do|e mi rije~ Gospodnja govore}i:

24:5 Ovako veli Gospod Bog Izrailjev: kake su te smokve dobre, tako }e mi biti dobra radi roblje Judino, koje odaslah iz ovoga mjesta u zemlju Haldejsku.

24:6 I obrati}u o~i svoje na njih dobra radi, i dove{u ih opet u ovu zemlju, i sazida}u ih i ne}u ih razoriti, i nasadi}u ih i ne}u ih po~upati.

24:7 Jer }u im dati srce da me poznadu da sam ja Gospod, i bi}e mi narod i ja }u im biti Bog, jer }e se obratiti k meni svijem srcem svojim.

24:8 A kake su te r|ave smokve da se ne mogu jesti, kako su r|ave, takim }u, veli Gospod, u~initi Sedekiju cara Judina i knezove njegove i ostatak Jerusalimljana koji osta{e u ovoj zemlji i koji `ive u zemlji Misirskoj.

24:9 U~ini}u da se potucaju po svijem carstvima zemaljskim na zlo, da budu sramota i pri~a i rug i uklin po svijem mjestima, kuda ih razdenem.

24:10 I posla}u na njih ma~, glad i pomor, dokle se ne istrijebe sa zemlje, koju sam dao njima i ocima njihovijem.

GLAVA 25

Rije~ koja do|e Jeremiji za sav narod Judin ~e~tvrte godine Joakima sina Josijina cara Judina, a to je prva godina Navuhodonosora cara Vavilonskoga,

25:2 Koju re~e Jeremija prorok svemu narodu Judinu i svijem stanovnicima Jerusalimskim, govore}i:

25:3 Od trinaeste godine Josije sina Amonova cara Judina do danas, za ove dvadeset i tri godine, dolazi mi rije~ Gospodnja i govorih vam zarana jednako, ali ne poslu{aste.

25:4 I sla vam Gospod sve sluge svoje proroke zarana jednako, ali ne poslu{aste, niti prignuste uha svojega da biste ~uli.

25:5 I govorahu: vratite se svaki sa svojega puta zloga i od zlo}e djela svojih, pa }ete ostati u zemlji koju dade Gospod vama i ocima va{im odvijeka do vijeka.

25:6 I ne idite za drugim bogovima da im slu`ite i da im se klanjate, i ne gnjevite me djelom ruku svojih, i ne}u vam u~initi zla.

25:7 Ali me ne poslu{aste, govori Gospod, nego me gnjeviste djelom ruku svojih na svoje zlo.

25:8 Zato ovako veli Gospod nad vojskama: {to ne poslu{aste mojih rije~i,

25:9 Evo, ja }u poslati po sve narode sjeverne, govori Gospod, i po Navuhodonosora cara Vavilonskoga slugu svojega, i dove{u ih na tu zemlju i na stanovnike njezine, i na sve te narode okolne, koje }u zatrti, i u~ini}u da budu ~udo i potsmijeh i pusto{ vje~na.

25:10 I u~ini}u da nestane me|u njima glasa radosna i glasa vesela, glasa `enikova i glasa nevjestina, lupe od `rvanja i svjetlosti od `i{ka.

25:11 I sva }e ta zemlja biti pusto{ i ~udo, i ti }e narodi slu`iti caru Vavilonskom sedamdeset godina.

25:12 A kad se navr{i sedamdeset godina, onda }u pohoditi cara Vavilonskoga i onaj narod, govori Gospod, za bezakonje njihovo, i zemlju Haldejsku, i obrati}u je u pusto{ vje~nu.

25:13 I pusti}u na tu zemlju sve {to sam govorio o njoj, sve {to je napisano u ovoj knjizi, {to prorokova Jeremija za sve narode.

25:14 Jer }e veliki narodi i silni carevi i njih pokoriti; tada }u im platiti po djelima njihovijem i po onom {to su ~inili rukama svojim.

25:15 Jer ovako mi re~e Gospod Bog Izrailjev: uzmi iz moje ruke ~a{u vina, ovoga gnjeva, i napoj iz nje sve narode ka kojima te ja po{ljem,

25:16 Neka piju i smetu se i polude od o{troga ma~a koji }u ja poslati me|u njih.

25:17 I uzeh ~a{u iz ruke Gospodu, i napojih sve te narode, ka kojima me posla Gospod:

25:18 Jerusalem i gradove Judine i careve njegove i knezove njegove, da budu pusto{ i ~udo i potsmijeh i uklin, kao {to je danas,

25:19 Faraona cara Misirskoga i sluge njegove i knezove njegove i sav narod njegov,

25:20 I svu mje{avinu, i sve careve zemlje Uza, sve careve zemlje Filistejske, i Askalon i Gazu i Akaron i ostatak od Azota,

25:21 Edomce i Moavce i sinove Amonove,

25:22 I sve careve Tirske i sve careve Sidonske i careve na ostrvima preko mora,

25:23 Dedana i Temu i Vuza, i sve koji se s kraja strigu,

25:24 I sve careve Arapske i sve careve od mje{avine koji `ive u pustinji,

25:25 I sve careve Zimrijske, i sve careve Elamske, i sve careve Midske,

25:26 I sve careve sjeverne, koji su blizu i koji su daleko, kako jednoga tako drugoga, i sva carstva zemaljska {to su po zemlji; a car Sisa{ki pi}e poslije njih.

25:27 I reci im: ovako veli Gospod nad vojskama Bog Izrailjev: pijte i opijte se, i bljujte i padajte, da ne ustanete od ma~a koji }u pustiti me | u vas.

25:28 Ako li ne bi htjeli uzeti ~a{e iz ruke tvoje da piju, tada im reci: ovako veli Gospod nad vojskama: zaista }ete piti.

25:29 Jer evo po-injem pu{tati zlo na grad koji se naziva mojim imenom, a vi li }ete ostati bez kara? ne}ete ostati bez kara, jer }u dozvati ma~ na sve stanovnike zemaljske, govori Gospod nad vojskama.

25:30 Ti dakle prorokuj im sve ove rije~i i reci im: Gospod }e s visine riknuti, i iz stana svetinje svoje pusti}e glas svoj, silno }e riknuti iz stana svojega, kao oni {to gaze gro`dje podignu}e viku na sve stanovnike zemaljske.

25:31 Pro}i }e graja do kraja zemlje, jer raspru ima Gospod s narodima, sudi se sa svakim tijelom, bezbo`nike }e dati pod ma~, govori Gospod.

25:32 Ovako veli Gospod nad vojskama: evo, nevolja }e po}i od naroda do naroda, i velik }e se vihor podignuti od krajeva zemaljskih.

25:33 I u onaj }e dan biti od kraja do kraja zemlje pobijeni od Gospoda, ne}e biti oplakani, niti }e se pokupiti i pogrepsti, bi}e gnoj po zemlji.

25:34 Ridajte, pastiri, i vi~ite i valjajte se po prahu, glavari stadu, jer se navr{i{e va{i dani da budete poklani, i da se razaspete, i pa}ete kao skupocjen sud.

25:35 I ne}e biti uto~i{ta pastirima, ni izbavljenja glavarima od stada.

25:36 Vika}e pastiri i rida}e glavari od stada, jer }e potrti Gospod pa{u njihovu.

25:37 I razvali}e se mirni torovi od `estokoga gnjeva Gospodnjega.

25:38 Kao lavi} ostavio je {ator svoj, jer }e zemlja njihova opustjeti od `estine nasilnikove i od ljutoga gnjeva njegov.

GLAVA 26

U po~etku carovanja Joakima sina Josijina cara Judina do | e ova rije~ od Gospoda govore}i:

26:2 Ovako govori Gospod: stani u trijemu doma Gospodnjega, i govori svijem gradovima Judinijem, koji dolaze da se poklone u domu Gospodnjem, sve rije~i koje ti zapovijedam da im ka`e{, ne izostavi ni rije~i,

26:3 Ne bi li poslu{ali i vratili se svaki sa svoga zloga puta, da mi se sa`ali sa zla koje im mislim u~initi za zlo}u djela njihovijeh.

26:4 Reci im dakle: ovako veli Gospod: ako me ne poslu{ate da hodite u mom zakonu koji sam stavio pred vas,

26:5 Da slu{ate rije~i sluga mojih proroka, koje vam {aljem, koje slah zarana jednako, ali ih ne poslu{aste,

26:6 U~ini}u s domom ovijem kao sa Silomom, i grad ovaj da}u u prokletstvo svijem narodima na zemlji.

26:7 A sve{tenici i proroci i sav narod ~u{e Jeremiju gdje govori te rije~i u domu Gospodnjem.

26:8 I kad Jeremija izgovori sve {to mu Gospod zapovjedi da ka`e svemu narodu, uhvati}e ga sve{tenici i proroci i sav narod govore}i: poginu}e{.

26:9 Za{to prorokova u ime Gospodnje govore}i: ovaj }e dom biti kao Silom, i ovaj }e grad opu-

stjeti da ne}e u njemu niko `ivjeti? I skupi se sav narod na Jeremiju u dom Gospodnji.

26:10 A knezovi Judini ~uv{i to do|o{e iz doma carskoga u dom Gospodnji, i sjedo{e pred nova vrata Gospodnja.

26:11 I reko{e sve{tenici i proroci knezovima i svemu narodu govore}i: ovaj je ~ovjek zaslu`io smrt, jer prorokova protiv ovoga grada, kao {to ~uste svojim u{ima.

26:12 Tada progovori Jeremija svijem knezovima i svemu narodu govore}i: Gospod me posla da prorokujem protiv ovoga doma i protiv ovoga grada sve {to ~uste.

26:13 Zato popravite putove svoje i djela svoja, i poslu{ajte rije~ Gospoda Boga svojega, i sa`ali}e se Gospodu sa zla koje je izrekao za vas.

26:14 A ja, evo sam u va{im rukama, ~inite od mene {to mislite da je dobro i pravo.

26:15 Ali znajte zacijelo, ako me ubijete, krv pravu svali}ete na se i na ovaj grad i na stanovnike njegove, jer doista Gospod me posla k vama da govorim sve ove rije~i da ~ujete.

26:16 Tada reko{e knezovi i sav narod sve{tenicima i prorocima: nije ovaj ~ovjek zaslu`io smrti, jer nam je govorio u ime Gospoda Boga na{ega.

26:17 I usta{e neki od starje{ina zemaljskih, i progovori{e svemu zboru narodnom i reko{e:

26:18 Mihej Mora{anin prorokova u vrijeme Jezekije cara Judina i govori svemu narodu Judinu i re~e: ovako veli Gospod nad vojskama: Sion }e se preorati kao njiva i grad }e Jerusolim biti gomila kamenja, i gora ovoga doma visoka {uma.

26:19 Je li ga zato ubio Jezekija car Judin i sav Juda? nije li se pobojao Gospoda i molio se Gospodu? i Gospodu se sa`ali radi zla koje bje{e izrekao na njih; mi dakle ~inimo veliko zlo du{ama svojim.

26:20 I jo{ bje{e jedan koji prorokova u ime Gospodnje, Urija sin Semajin iz Kirijat-Jarima; on prorokova protiv ovoga grada i protiv ove zemlje isto onako kao Jeremija.

26:21 I kad ~u car Joakim i sve vojvode njegove i svi knezovi rije~i njegove, tra`i ga car da ga ubije; a Urija ~uv{i poboja se i pobje`e i do|e u Misir.

26:22 A car Joakim posla neke u Misir, Elnatana sina Ahovorova i druge s njim.

26:23 I oni izvedo{e Uriju iz Misira i dovedo{e k caru Joakimu, i ubi ga ma~em, i baci tijelo njegovo u groblje prostoga naroda.

26:24 Ali ruka Ahikama sina Safanova bi uz Jeremiju, te ga ne preda{e u ruke narodu da ga pogube.

GLAVA 27

U po~etku carovanja Joakima sina Josijina cara Judina do|e ova rije~ Jeremiji od Gospoda govore}i:

27:2 Ovako mi re~e Gospod: na~ini sebi sveze i jaram, i metni sebi oko vrata.

27:3 Po tom po{lji ih caru Edomskom i caru Moavskom i caru sinova Amonovijeh i caru Tirsksom i caru Sidonskom, po poslanicima koji }e do}i u Jerusolim k Sedekiji caru Judinu.

27:4 I naru~i im neka reku svojim gospodarima: ovako veli Gospod nad vojskama Bog Izrailjev: ovako recite svojim gospodarima:

27:5 Ja sam stvorio zemlju i ljude i stoku, {to je po zemlji, silom svojom velikom i mi{icom svojom podignutom; i dajem je kome mi je drago.

27:6 I sada ja dadoh sve te zemlje u ruke Navuhodonosoru caru Vavilonskom sluzi svojemu, dadoh mu i zvijerje poljsko da mu slu`i.

27:7 I svi }e narodi slu`iti njemu i sinu njegovu i unuku njegovu dokle do|e vrijeme i njegovoj zemlji, i veliki narodi i silni carevi pokore ga.

27:8 A koji narod ili carstvo ne bi htio slu`iti Navuhodonosoru caru Vavilonskom, i ne bi htio saviti vrata svojega u jaram cara Vavilonskoga, taki }u narod pohoditi ma~em i gla|u i pomorom, govori Gospod, dokle ih ne istrijebim rukom njegovom.

27:9 Ne slu{ajte dakle proroka svojih ni vra~a svojih ni sanja~a svojih ni gatara svojih ni baja~a

svojih, koji vam govore i vele: ne}ete slu`iti caru Vavilonskom.

27:10 Jer vam oni la` prorokuju, kako bih vas daleko odveo iz zemlje va{e i izagnao vas da izginete.

27:11 A narod koji bi savio vrat svoj pod jaram cara Vavilonskoga i slu`io mu, ostavi}u ga na zemlji njegovoj, govori Gospod, da je radi i stanuje u njoj.

27:12 I Sedekiji caru Judinu rekoh sve ovo govore}i: savijte vrat svoj pod jaram cara Vavilonskoga i slu`ite njemu i narodu njegovu, pa }ete ostati `ivi.

27:13 Za{to da poginete ti i narod tvoj od ma-a i od gladi i od pomora, kako re~e Gospod za narod koji ne bi slu`io caru Vavilonskom?

27:14 Ne slu{ajte dakle {to govore proroci koji vam ka`u i vele: ne }ete slu`iti caru Vavilonskom, jer vam oni prorokuju la`.

27:15 Jer ih ja nijesam poslao, govori Gospod, nego la`no prorokuju u moje ime, kako bih vas prognao da izginete i vi i proroci koji vam prorokuju.

27:16 I sve{tenicima i svemu narodu govorih i rekoh: ovako veli Gospod: ne slu{ajte {to govore va{i proroci koji vam prorokuju govore}i: evo, posu|e doma Gospodnjega vrati}e se iz Vavilona skoro. Jer vam oni prorokuju la`.

27:17 Ne slu{ajte ih; slu`ite caru Vavilonskom, i osta}ete `ivi; za{to taj grad da opusti?

27:18 Ako li su proroci i ako je rije~ Gospodnja u njih, neka mole Gospoda nad vojskama da sudovi {to su ostali u domu Gospodnjem i u domu cara Judina i u Jerusalimu ne otidu u Vavilon.

27:19 Jer ovako veli Gospod nad vojskama za stupove i za more i za podno`ja i za druge sudove {to su ostali u tom gradu,

27:20 Kojih ne uze Navuhodonosor car Vavilonski kad odvede u ropstvo Jehoniju sina Joakimova cara Judina iz Jerusalima u Vavilon, i sve glavare Judine i Jerusalimske;

27:21 Jer ovako veli Gospod nad vojskama Bog Izrailjev za sudove {to osta}e u domu Gospodnjem i u domu cara Judina u Jerusalimu:

27:22 U Vavilon }e se odnijeti i ondje }e biti do dana kad }u ih pohoditi, veli Gospod, kad }u ih donijeti i vratiti na ovo mjesto.

GLAVA 28

A iste godine, u po~etku carovanja Sedekije cara Judina, ~etvrte godine, petoga mjeseca, re~e mi Ananija sin Azorov, prorok iz Gavaona, u domu Gospodnjem pred sve{tenicima i svijem narodom govore}i:

28:2 Ovako veli Gospod nad vojskama Bog Izrailjev: slomih jaram cara Vavilonskoga.

28:3 Do dvije godine ja }u vratiti na ovo mjesto sve sudove doma Gospodnjega, koje uze Navuhodonosor car Vavilonski odavde i odnese u Vavilon.

28:4 I Jehoniju sina Joakimova cara Judina i sve roblje Judino {to otide u Vavilon, ja }u dovesti opet na ovo mjesto, govori Gospod, jer }u slomiti jaram cara Vavilonskoga.

28:5 Tada re~e Jeremija prorok Ananiji proroku pred sve{tenicima i pred svijem narodom, koji staja}e u domu Gospodnjem.

28:6 Re~e Jeremija prorok: amin, da Gospod u~ini tako, da Gospod ispuni tvoje rije-i {to si prorokovao da bi vratio sudove doma Gospodnjega i sve roblje iz Vavilona na ovo mjesto.

28:7 Ali ~uj ovu rije~ koju }u ja kazati pred tobom i pred svijem narodom:

28:8 Proroci koji su bili prije mene i prije tebe od starine, oni prorokova{e mnogim zemljama i velikim carstvima rat i nevolju i pomor.

28:9 Prorok koji prori~e mir, kad se zbude rije~toga proroka, onda se poznaje taj prorok da ga je zaista poslao Gospod.

28:10 Tada Ananija prorok skide jaram s vrata Jeremiji proroku i slomi ga.

28:11 I re~e Ananija pred svijem narodom govore}i: ovako veli Gospod: ovako }u slomiti jaram Navuhodonosora cara Vavilonskoga do dvije godi-

ne s vrata svijeh naroda. I otide prorok Jeremija svojim putem.

28:12 Ali do|e rije~ Gospodnja Jeremiji, po{to slomi Ananija prorok jaram s vrata Jeremiji proro-ku, i re~e:

28:13 Idi i ka`i Ananiji i reci: ovako veli Go-spod: slomio si jaram drveni, ali na~ini mjesto nje-ga gvozden jaram.

28:14 Jer ovako veli Gospod nad vojskama Bog Izrailjev: gvozden }u jaram metnuti na vrat svijem tijem narodima da slu`e Navuhodonosoru caru Va-vilonskom, i slu`i}e mu, dao sam mu i zvijerje po-ljsko.

28:15 Potom re~e Jeremija prorok Ananiji pro-roku: ~uj, Ananija; nije te poslao Gospod, a ti si u~inio da se narod ovaj pouzda u la`.

28:16 Zato ovako veli Gospod: evo, ja }u te ski-nuti sa zemlje, ove godine ti }e{ umrijeti; jer si ka-zivao odmet od Gospoda.

28:17 I umrije prorok Ananija te godine sedmo-ga mjeseca.

GLAVA 29

A ovo su rije~i u poslanici koju posla prorok Jeremija iz Jerusalima k ostatku starje{ina zarobljenijeh i sve{tencima i prorocima i svemu narodu {to ga preseli Navuhodonosor iz Jerusalima u Vavilon,

29:2 Po{to otide iz Jerusalima car Jehonija i ca-rica i dvorani i knezovi Judini i Jerusalimski, i dr-vodjelje i kova~i,

29:3 Po Elasi sinu Safanovu i Gemariji sinu He-lkijinu, koje sla Sedekija car Judin u Vavilon k Na-vuhodonosoru caru Vavilonskom; i u knjizi govo-ra{e:

29:4 Ovako veli Gospod nad vojskama, Bog Izrailjev, svemu roblju koje preselih iz Jerusalima u Vavilon:

29:5 Gradite ku}e i sjedite u njima; sadite vrtove i jedite rod njihov;

29:6 @enite se i ra|ajte sinove i k}eri; i sinove svoje `enite, i k}eri svoje udajte, neka ra|aju sino-ve i k}eri, i mno`ite se tu i ne umaljujte se.

29:7 I tra`ite dobro gradu, u koji vas preselih, i molite se za nj Gospodu, jer u dobru njegovu bi}e vama dobro.

29:8 Jer ovako veli Gospod nad vojskama Bog Izrailjev: nemojte da vas varaju va{i proroci {to su me|u vama i va{i vra~i, i ne gledajte na sne svoje {to sanjate.

29:9 Jer vam oni la`no prorokuju u moje ime, ja ih nijesam poslao, govori Gospod.

29:10 Jer ovako veli Gospod: kad se navr{i u Vavilonu sedamdeset godina, pohodi}u vas, i izvr-{i}u vam dobru rije~ svoju da }u vas vratiti na ovo mjesto.

29:11 Jer ja znam misli koje mislim za vas, go-vori Gospod, misli dobre a ne zle, da vam dam po-|jedak kakav ~ekate.

29:12 Tada }ete me prizivati i i}i }ete i moli}ete mi se, i usli{i}u vas.

29:13 I tra`i}ete me, i na}i }ete me, kad me po-tra`ite svijem srcem svojim.

29:14 I da}u vam se da me na|ete, govori Go-spod, i vrati}u roblje va{e, i sabra}u vas iz svijeh naroda i iz svijeh mjesta u koja sam vas razagnao, govori Gospod, i dove{u vas opet na mjesto, oda-kle sam vas iselio.

29:15 Jer rekoste: Gospod nam podi`e proroke u Vavilonu.

29:16 Jer ovako veli Gospod za cara koji sjedi na prijestolu Davidovu i za sav narod koji stoji u ovom gradu, za bra}u va{u {to ne otido{e s vama u ropstvo.

29:17 Ovako veli Gospod nad vojskama: evo, ja }u pustiti na njih ma~, glad i pomor, i u~ini}u ih da budu kao smokve r|ave; koje se ne mogu jesti, ka-ko su r|ave.

29:18 I goni}u ih ma~em i gla|u i pomorom, i u~ini}u da se potucaju po svijem carstvima zemalj-skim, da budu uklin i ~udo i potsmijeh i rug u svi-jeh naroda, u koje ih pro`enem.

29:19 Jer ne poslu{a{e mojih rije-i, govori Gospod, kad slah k njima sluge svoje proroke zarana jednako; ali ne poslu{aste, govori Gospod.

29:20 Slu{ajte dakle rije~ Gospodnju vi svi zarobljeni, koje poslah iz Jerusalima u Vavilon.

29:21 Ovako veli Gospod nad vojskama Bog Izrailjev za Ahava sina Kolajina i za Sedekiju sina Masijina, koji vam prorokuju u moje ime la` : evo, ja }u ih predati u ruke Navuhodonosoru caru Vavilonskom, da ih pobije na va{e o~i.

29:22 I od njih }e se uzeti uklin me |u sve roblje Judino {to je u Vavilonu, te }e govoriti: Gospod da u~ini od tebe kao od Sedekije i kao od Ahava, koje ispe~e car Vavilonski na ognju.

29:23 Jer u~ini{e grdilo u Izrailju ~ine}i preljubu sa `enama bli`njih svojih i govore}i la` na moje ime, {to im ne zapovjedih; ja znam to, i svjedok sam, govori Gospod.

29:24 I Semaji iz Nelama reci govore}i:

29:25 Ovako veli Gospod nad vojskama Bog Izrailjev govore}i: {to si u svoje ime poslao knjige svemu narodu koji je u Jerusalimu, i Sofoniji sinu Masijinu sve{teniku i svijem sve{tenicima, govore}i:

29:26 Gospod te postavi sve{tenikom na mjesto Jodaja sve{tenika da pazite u domu Gospodnjem na svakoga ~ovjeka bezumna i koji se gradi prorok, da ih me}e{ u tamnicu i u klade.

29:27 Za{to dakle ne ukori Jeremije Anato}anima, koji se gradi prorok me |u vama?

29:28 Jer posla k nama u Vavilon i poru~i: dugo }e trajati; gradite ku}e i sjedite u njima, i sadite vrtove i jedite rod njihov.

29:29 I Sofonija sve{tenik pro~ita tu knjigu pred prorokom Jeremijom.

29:30 I do |e rije~ Gospodnja Jeremiji govore}i:

29:31 Po{lji ka svemu roblju i poru~i: ovako veli Gospod za Semaju iz Nelama: {to vam prorokuje Semaja, a ja ga ne poslah, i ~ini da se uzdate u la`,

29:32 Zato ovako veli Gospod: evo, ja }u pohoditi Semaju Nelamljanina i sjeme njegovo, ne}e od njega niko ostati u ovom narodu niti }e vidjeti do-

bra {to }u ja u~initi narodu svojemu, govori Gospod, jer kaziva odmet od Gospoda.

GLAVA 30

Rije~ koja do |e Jeremiji od Gospoda govore}i: 30:2 Ovako veli Gospod Bog Izrailjev govore}i: napi{i u knjigu sve rije~i koje ti govorih.

30:3 Jer evo idu dani, govori Gospod, kad }u povratiti roblje naroda svojega Izrailja i Jude, govori Gospod, i dove}u ih natrag u zemlju koju sam dao ocima njihovijem, i dr`a}e je.

30:4 I ovo su rije~i koje re~e Gospod za Izrailja i Judu.

30:5 Jer ovako veli Gospod: ~usmo viku od prepadanja, straha, a mira nema.

30:6 Pitajte, i vidite, eda li mu{ko ra |a? za{to dakle vidim gdje se svaki ~ovjek dr`i rukama svojima za bedra svoja kao porodilja i u svijeh se promijenila lica i pobljedjela?

30:7 Jaoh! jer je velik ovaj dan, nije bilo takoga, i vrijeme je muke Jakovljeve, ipak }e se izbaviti iz nje.

30:8 Jer u taj dan, govori Gospod nad vojskama, slomi}u jaram njegov s vrata tvojega, i sveze tvoje pokida}u; i ne}e ga vi{e tu |ini nagoniti da im slu`i.

30:9 Nego }e slu`iti Gospodu Bogu svojemu i Davidu caru svojemu, kojega }u im podignuti.

30:10 Ti se dakle ne boj, Jakove slugo moj, govori Gospod, i ne pla{i se, Izrailju; jer, evo, ja }u te izbaviti iz daljne zemlje, i sjeme tvoje iz zemlje ropstva tvojega, i Jakov }e se vratiti i po~ivati, i bi}e miran, i niko ga ne}e pla{iti.

30:11 Jer sam ja s tobom, govori Gospod, da te izbavim; i u~ini}u kraj svijem narodima, me |u koje sam te rasijao, ali tebi ne}u u~initi kraja, nego }u te pokarati s mjerom, a ne}u te ostaviti sasvijem bez kara.

30:12 Jer ovako veli Gospod: smrtan je polom tvoj i rana tvoja ljuta.

30:13 Nema nikoga koji bi se primio tvoje stvari da te lije~i, nema lijeka koji bi ti pomogao.

30:14 Svi koji te ljube zaboraviše te, ne traže te, jer te udarih udarcem neprijateljskim, karom estokim, za mnoštvo bezakonja tvojega, za silne grijehе tvoje.

30:15 Zašto vi ne radi rane svoje, smrtnoga bola svojega? za mnoštvo bezakonja tvojega, za silne grijehе tvoje ~inim ti to.

30:16 Ali svi koji te prođiru, prođriješe se, i neprijatelji tvoji svikoliki otiđiše u ropstvo, i koji te gaze, biđe pogaeni, i sve koji te plijene, dađu ih da se oplijene.

30:17 Jer đu te iscijeliti, i rane đu ti izlijeđiti, govori Gospod, jer te zvaše otjeranom: Sionom, kojega niko ne trađi.

30:18 Ovako veli Gospod: evo, ja đu povratiti iz ropstva {atore Jakovljeve i smilova}đu se na stanove njegove; i grad đe se sazidati na mjestu svom, i dvor đe stajati na svoj na~in.

30:19 I iz njih đe izlaziti hvale i glas ljudi veselijeh, jer đu ih umnođiti, i neđe se umaljivati, i uzvisiđu ih, i neđe se poniziti.

30:20 I sinovi đe njegovi biti kao prije, i zbor đe njegov biti utvrđen preda mnom, i pohodiđu sve koji mu ~ine silu.

30:21 I knez đe njihov biti od njih, i vladalac đe njihov izlaziti isred njih; i dađu mu da pristupa, i pristupađe k meni; jer ko je taj koji se usuđuje pristupiti k meni? govori Gospod.

30:22 I biđete mi narod, i ja đu vam biti Bog.

30:23 Gle, vihor Gospodnji, gnjev, iziđi đe, vihor, koji ne prestaje, pađe na glavu bezbođnicima.

30:24 Neđe se povratiti estoki gnjev Gospodnji dokle ne uđini i izvrđi {to je naumio u srcu svom; napo{ljetku }ete razumjeti to.

GLAVA 31

Uto vrijeme, govori Gospod, ja đu biti Bog svijem porodicama Izrailjevijem, i oni đe mi biti narod.

31:2 Ovako veli Gospod: narod {to osta od ma~a na|e milost u pustinji, kad i|ah da dam odmor Izrailju.

31:3 Odavna mi se javljaše Gospod. Ljubim te ljubavlju vje~nom, zato ti jednako ~inim milost.

31:4 Opet đu te sazidati, i biđe sazidana, djevojko Izrailjeva, opet đe se veseliti bubnjima svojim, i izlaziđe sa zborom igra~kim.

31:5 Opet đe sadiđi vinograde na brdima Samarijskim, sadiđe vinogradari i jeđe rod.

31:6 Jer đe dođi dan kad đe vikati ~uvari na gori Jefremovoj: ustanite, da idemo na Sion, ka Gospodu Bogu svojemu.

31:7 Jer ovako veli Gospod: pjevajte veselo radi Jakova, i podvikujte radi glave narodima; javljajte, hvalite i govorite: spasi, Gospode, narod svoj, ostatak Izrailjev.

31:8 Evo, ja đu ih dovesti iz zemlje sjeverne, i sabrađu ih s krajeva zemaljskih, i slijepa i hroma, i trudnu i porodilju, sve zajedno, zbor veliki vratiđe se ovamo.

31:9 Iđi đe pla~uđi, i s molitvama đu ih dovesti natrag; vodiđu ih pokraj potoka pravijem putem, na kom se neđe spoticati; jer sam otac Izrailju, i Jefrem je prvenac moj.

31:10 ^ujte, narodi, rije~ Gospodnju, i javljajte po dalekim ostrvima i recite: koji rasije Izrailja, skupiđe ga, i ~uvađe ga kao pastir stado svoje.

31:11 Jer iskupi Gospod Jakova, i izbavi ga iz ruku ja~ega od njega.

31:12 I dođi đe i pjevađe na visini Sionskoj, i steđi đe se k dobru Gospodnjem, k itu, k vinu i k ulju, k jaganjcima i teocima; i du{a đe im biti kao vrt zaliven, i neđe viđe tuđiti.

31:13 Tada đe se veseliti djevojka u kolu, i moci i starci zajedno, i promijeniđu alost njihovu na radost, i utjeđiđu ih, i razveseliđu ih po alosti njihovoj.

31:14 I napitađu sve{tenicima duđu pretilinom, i narod đe se moj nasititi dobra mojega, govori Gospod.

31:15 Ovako veli Gospod: glas u Rami ~u se, naricanje i pla~ veliki; Rahilja pla~e za djecom svojom, neđe da se utjeđi za djecom svojom, jer ih nema.

31:16 Ovako veli Gospod: ustavi glas svoj od pla-a i o~i svoje od suza, jer ima plata djelu tvojemu, govori Gospod, i oni }e se vratiti iz zemlje neprijateljske.

31:17 I ima{ nada za po{ljedak, govori Gospod, da }e se vratiti sinovi tvoji na me |e svoje.

31:18 ^ujem doista Jefrema gdje tu`i: pokarao si me, te sam pokaran kao june neuko; obrati me da se obratim, jer si ti Gospod Bog moj.

31:19 Jer po{to se obratih, pokajah se; i po{to se nau-ih, udarih se po bedru; jer se posramih i stidim se {to nosim sramotu mladosti svoje.

31:20 Nije li mi Jefrem mio sin? nije li dijete predrago? Otkad govorih protiv njega, jednako ga se opominjem; zato je srce moje ustreptalo njega radi, doista }u se smilovati na nj, govori Gospod.

31:21 Podigni znake, nanesi gomile kamenja, zapamti put kojim si i{la; vrati se, djevojko Izrailjeva, vrati se u gradove svoje.

31:22 Dokle }e{ lutati, k}eri odmetnice! jer je Gospod u~inio ne{to novo na zemlji: `ena }e opkoliti ~ovjeka.

31:23 Ovako veli Gospod nad vojskama, Bog Izrailjev: jo{ }u ovu rije~ govoriti u zemlji Judinoj i u gradovima njegovijem kad natrag dovedem roblje njihovo: Gospod da te blagoslovi, stane pravde, sveta goro!

31:24 Jer }e se naseliti u njoj Juda, i svi gradovi njegovi, i ratari i koji idu za stadom.

31:25 Jer }u napojiti umornu du{u, i nasititi sva-ku klonulu du{u.

31:26 U tom se probudih i pogledah, i san mi bje{e sladak.

31:27 Evo idu dani, govori Gospod, kad }u zasijati dom Izrailjev i dom Judin sjemenom ~ovje~ijim i sjemenom od stoke.

31:28 I kao {to sam pazio na njih da ih istrijebljujem i razvaljujem, i kvarim i zatirem i mu~im, tako }u paziti na njih da ih saznam i posadim, govori Gospod.

31:29 U te dane ne}e se vi{e govoriti: oci jedo{e kiselo gro` |e, a sinovima trnu zubi.

31:30 Nego }e svaki za svoj grijeh poginuti; ko god jede kiselo gro` |e, tome }e zubi trnuti.

31:31 Evo, idu dani, govori Gospod, kad }u u~initi s domom Izrailjevijem i s domom Judinijem nov zavjet,

31:32 Ne kao onaj zavjet koji u~inili s ocima njihovijem, kad ih uzeh za ruku da ih izvedem iz zemlje Misirske, jer onaj zavjet moj oni pokvari{e, a ja im bijah mu`, govori Gospod;

31:33 Nego ovo je zavjet {to }u u~initi s domom Izrailjevijem poslije ovijeh dana, govori Gospod: metnu}u zakon svoj u njih, i na srcu njihovu napisaju ga, i bi}u im Bog i oni }e mi biti narod.

31:34 I ne}e vi{e u~iti prijatelj prijatelja ni brat brata govore}i: poznajte Gospoda; jer }e me znati svi od maloga do velikoga, govori Gospod; jer }u im oprostiti bezakonja njihova, i grijeha njihovijeh ne}u vi{e pominjati.

31:35 Ovako veli Gospod, koji daje sunce da svijetli danju, i uredbe mjesecu i zvijezdama da svijetle no}u, koji raskida more i bu~e vali njegovi, kojemu je ime Gospod nad vojskama:

31:36 Ako tje~ uredaba nestane ispred mene, govori Gospod, i sjeme }e Izrailjevo prestati biti narod preda mnoom navijek.

31:37 Ovako veli Gospod: ako se mo`e izmjeriti nebo gore i izvidjeti temelji zemaljski dolje, tada }u i ja odbaciti sve sjeme Izrailjevo za sve {to su u~inili, veli Gospod.

31:38 Evo idu dani, govori Gospod, u koje }e se saznati Gospodu ovaj grad od kule Ananeilove do vrata na uglu.

31:39 I jo{ }e dalje oti}i u`e mjera~ko do huma Gariva i obrnu}e se na Goat.

31:40 I sva dolina od mrtvijeh tjelesa i pepela, i sva polja dori do potoka Kedrona, do ugla konjskih vrata k istoku, bi}e svetinja Gospodu; ne}e se razvaliti ni potrti dovijeka.

GLAVA 32

Rije~ koja do |e Jeremiji od Gospoda desete godine Sedekije cara Judina, koje je osamna-

esta godina Navuhodonosorova;

32:2 A tada vojska cara Vavilonskoga bježe opkolila Jerusolim, i prorok Jeremija bijaše zatvoren u trijemu od tamnice, koja bijaše u dvoru cara Judina.

32:3 Jer ga zatvori Sedekija car Judin govoreći: zašto da prorokuješ govoreći: ovako veli Gospod: evo, ja ću predati taj grad u ruke caru Vavilonskom i uzeće ga?

32:4 I Sedekija car Judin neće uteći iz ruku Haldejskih, nego će zacijelo biti predan u ruke caru Vavilonskom, i usta će ovoga govoriti s ustima onoga, oči će se ovoga vidjeti s očima onoga.

32:5 I odveće Sedekiju u Vavilon, te će ostati ondje dokle ga ne pohodim, govori Gospod; ako se bijete s Haldejcima, neće biti srećni.

32:6 Reće dakle Jeremija: dođe mi riječ Gospodnja govoreći:

32:7 Evo, Anameilo sin Saluma strica tvojega ide k tebi da ti kaže: kupi njivu moju {to je u Anatotu, jer ti imaš po srodstvu pravo da je kupiš.

32:8 I dođe k meni Anameilo sin strica mojega po riječi Gospodnjoj u trijem od tamnice, i reće mi: hajde kupi moju njivu {to je u Anatotu u zemlji Venijaminovoj, jer tebi pripada po nasljedstvu i ti imaš pravo otkupiti je; kupi. I razumjeh da je riječ Gospodnja.

32:9 I kupih od Anameila sina strica svojega tu njivu koja je u Anatotu, i izmjerih mu novce, sedamnaest sikala srebra.

32:10 I napisah knjigu, i zapečatih, i uzeh svjedoke izmjeriv novce na mjeru.

32:11 I uzeh knjigu o kupovini zapečenu po zakonu i uredbama, i otvorenu,

32:12 I dadoh knjigu o kupovini Varuhu sinu Nirije sina Masijina pred Anameilom bratu-edom svojim i pred svjedocima koji se potpisaše na knjiži o kupovini i pred svijem Judejcima koji sijaču u trijemu od tamnice.

32:13 I zapovjedih Varuhu pred njima govoreći:

32:14 Ovako veli Gospod nad vojskama Bog Izrailjev: uzmi ovu knjigu, knjigu o kupovini, za-

pečenu i ovu knjigu otvorenu, i metni ih u zemljan sud da ostanu dugo vremena.

32:15 Jer ovako veli Gospod nad vojskama Bog Izrailjev: još će se kupovati kuće i njive i vinogradi u ovoj zemlji.

32:16 I davajući knjigu o kupovini Varuhu sinu Nirijinu, pomolih se Gospodu govoreći:

32:17 Ah, Gospode Gospode! eto, ti si stvorio nebo i zemlju silom svojom velikom i mišicom svojom podignutom; ništa nije tebi teško.

32:18 ^ini milost na tisućama, i vraća za bezakonje otačko u njedra sinovima njihovijem nakon njih; Bože veliki, silni, kojemu je ime Gospod nad vojskama;

32:19 Veliki u namjerama i silni u djelima; jer su oči tvoje otvorene na sve putove ljudske da daš svakome prema putovima njegovijem i prema plodu djela njegovijeh;

32:20 Koji si učinio znake i čudesna do danas u zemlji Misirskoj i u Izrailju i među svijem ljudima, i stekao si sebi ime kako je danas;

32:21 Jer si izveo narod svoj Izrailja iz zemlje Misirske znacima i čudesima i rukom krjepkom i mišicom podignutom i strahotom velikom;

32:22 I dao si im ovu zemlju, za koju se zakle ocima njihovijem da će im je dati, zemlju gdje teče mlijeko i med.

32:23 Ali učini u nju i naslijediviti je ne poslušajući glasa tvojega, i po tvom zakonu ne hodiše, i što si im god zapovjedio da čine, ne činiše, zato si učinio te ih snažiti sve ovo zlo.

32:24 Evo, opkopi dođe do grada da ga uzmu; i od maha i gladi i pomora grad će se dati u ruke Haldejcima koji ga biju; i što si god rekao, zbiva se, eto vidiš.

32:25 A ti mi veli, Gospode, Gospode: kupi tu njivu za novce i uzmi svjedoke, a grad se predaje u ruke Haldejcima.

32:26 Tada dođe riječ Gospodnja Jeremiji govoreći:

32:27 Gle, ja sam Gospod Bog svakoga tijela, da li je meni što teško?

32:28 Zato ovako veli Gospod: evo ja dajem taj grad u ruke Haldejcima i u ruke Navuhodonosoru caru Vavilonskom da ga uzme.

32:29 I Haldejci koji biju taj grad u}i }e u nj, i upali}e ognjem taj grad i spali}e ga i ku}e gdje na krovovima kadi}e Valu i ljeva}e naljeve bogovima drugim da bi me razgnjevili.

32:30 Jer sinovi Izrailjevi i sinovi Judini ~ini}e od djetinjstva svojega samo {to je zlo preda mnom, i sinovi Izrailjevi samo me gnjevi}e djelima ruku svojih, govori Gospod.

32:31 Jer taj grad bje}e mi na gnjev i na srdnju otkad ga sazida}e do danas da bih ga odbacio ispred sebe,

32:32 Za sve zlo sinova Izrailjevijeh i sinova Judinijeh {to ~ini}e gnjeve}i me, oni, carevi njihovi, knezovi njihovi, sve{tenici njihovi i proroci njihovi, Judejci i Jerusalimljani.

32:33 I okrenu}e mi le|a a ne lice; i kad ih u~ah zarana jednako, ne poslu{a}e da bi primili nauku.

32:34 Nego metnu}e svoje gadove u dom koji se zove mojim imenom i oskvrni}e ga.

32:35 I sagradi}e visine Valu {to su u dolini sina Enomova da vode sinove svoje i k}eri svoje Molo-hu, {to im ja ne zapovjedih niti mi do|e na um, da bi ~inili taj gad, i tako Judu navodili na grijeh.

32:36 Ali zato opet ovako veli Gospod Bog Izrailjev za taj grad za koji velite da }e se dati u ruke caru Vavilonskom od ma~a i gladi i pomora:

32:37 Evo, ja }u ih sabrati iz svijeh zemalja u koje ih razagnah u gnjevu svom i u jarosti svojoj i u velikoj ljutini, i dove}u ih opet na ovo mjesto i u~initi da nastavaju bez straha.

32:38 I bi}e mi narod i ja }u im biti Bog.

32:39 I da}u im jedno srce i jedan put da bi me se bojali vazda na dobro svoje i sinova svojih nakon njih.

32:40 I u~ini}u s njima zavjet vje~an da se ne}u odvratiti od njih ~ine}i im dobro, i da}u im strah svoj u srce da ne otstupe od mene.

32:41 I radova}u im se ~ine}i im dobro i zasadi}u ih u ovoj zemlji tvrdo svijem srcem svojim i svom du{om svojom.

32:42 Jer ovako veli Gospod: kao {to sam doveo na taj narod sve ovo zlo veliko, tako }u dovesti na njih sve dobro koje im obri-em.

32:43 Tada }e se kupovati njive u ovoj zemlji, za koju vi ka`ete da je pusta i da nema u njoj ni `i-vin~eta i da je dana u ruke Haldejcima.

32:44 Kupova}e njive za novce, i pisa}e knjige i pe~atiti i uzimati svjedoke u zemlji Venijaminovoj i po okolini Jerusalimskoj i u gradovima Judinijem i u gradovima po gorama i u gradovima po ravnici i u gradovima ju`nijem, jer }u povratiti roblje njihovo, govori Gospod.

GLAVA 33

I do|e rije~ Gospodnja Jeremiji drugi put dok jo{ bija}e zatvoren u trijemu od tamnice, govore}i:

33:2 Ovako veli Gospod koji ~ini to, Gospod koji ude{ava i potvr|uje to, kojemu je ime Gospod:

33:3 Zovi me, i odazva}u ti se, i kaza}u ti velike i tajne stvari, za koje ne zna{.

33:4 Jer ovako veli Gospod Bog Izrailjev za domove ovoga grada i za domove careva Judinijeh koji }e se razvaliti opkopima i ma-em,

33:5 I za one koji do|o}e da se biju s Haldejcima, ali }e ih napuniti mrtvijem tjelesima ljudi koje }u pobiti u gnjevu svom i u jarosti svojoj odvrativ lice svoje od toga grada za svu zlo}u njihovu:

33:6 Evo, ja }u ga iscijeliti i zdravlje mu dati, iscijeli}u ih i pokaza}u im obilje mira, postojanoga mira.

33:7 Jer }u povratiti roblje Judino i roblje Izrailjevo, i sazida}u ih kao prije.

33:8 I o~isti}u ih od svakoga bezakonja njihova kojim mi sagrije{i}e, i oprosti}u im sva bezakonja njihova, kojima mi sagrije{i}e i kojima se odmetnu}e od mene.

33:9 I bi}e mi milo ime i hvala i slava u svijeh naroda na zemlji koji }e ~uti za sve dobro {to }u im u~initi, i upla{i}e se i drkta}e radi svega dobra i radi svega mira {to }u im ja dati.

33:10 Ovako veli Gospod: na ovom mjestu, za koje vi velite da je pusto i nema u njemu ni ~ovjeka ni `ivin~eta, u gradovima Judinijem i po ulicama Jerusalimskim opustjelim da nema ~ovjeka ni stanovnika ni `ivin~eta opet }e se ~uti

33:11 Glas radostan i glas veseo, glas `enikov i glas nevjestin, glas onijeh koji }e govoriti: slavite Gospoda nad vojskama, jer je dobar Gospod, jer je dovijeka milost njegov; koji }e prinositi prinose zahvalne u domu Gospodnjem; jer }u vratiti roblje ove zemlje kao {to je bilo prije, govori Gospod.

33:12 Ovako veli Gospod nad vojskama: na ovom mjestu pustom, gdje nema ~ovjeka ni `ivin~eta, i u svijem gradovima njegovijem opet }e biti torovi pastirski da po~ivaju stada.

33:13 U gradovima po gorama, u gradovima po ravnicima i u gradovima ju`nijem i u zemlji Venijaminovoj i oko Jerusalima i po gradovima Judinijem opet }e prolaziti stada ispod ruku broja~evijeh, veli Gospod.

33:14 Evo, idu dani, govori Gospod, kad }u izvr{iti ovu dobru rije~ koju rekoh za dom Izrailjev i za dom Judin.

33:15 U te dane i u to vrijeme u~ini}u da proklija Davidu klica prava, koja }e ~initi sud i pravdu na zemlji.

33:16 U te dane spa}e se Juda, i Jerusolim }e stajati bez straha, i zva}e se: Gospod pravda na{a.

33:17 Jer ovako veli Gospod: ne}e nestati Davidu ~ovjeka koji bi sjedio na prijestolu doma Izrailjeva.

33:18 Ni sve{tenicima Levitima ne}e nestati preda mnom ~ovjeka koji bi prinosisio `rtvu paljenicu i palio dar i klaio `rtvu dovijeka.

33:19 Potom do|e rije~ Gospodnja Jeremiji govore}i:

33:20 Ovako veli Gospod: ako mo`ete ukinuti zavjet moj za dan i zavjet moj za no} da ne bude dana ni no}i na vrijeme,

33:21 Onda }e se ukinuti i moj zavjet s Davidom slugom mojim, da nema sina koji bi carovao na prijestolu njegovu, i s Levitima sve{tenicima slugama mojim.

33:22 Kao {to se ne mo`e izbrojiti vojska nebeska ni izmjeriti pijesak morski, tako }u umno`iti sjeme Davida sluge svojega i Levita sluga svojih.

33:23 Opet do|e rije~ Gospodnja Jeremiji govore}i:

33:24 Nijesi li vidio {to re~e taj narod govore}i: dvije porodice, koje bje{e izabrao Gospod, odbaci ih? I ru`e moj narod kao da ve} nije narod pred njima.

33:25 Ovako veli Gospod: ako nijesam postavio zavjeta svojega za dan i za no} i uredbe nebesima i zemlji,

33:26 Onda }u i sjeme Jakovljevo i Davida sluge svojega odbaciti da ne uzimam od sjemena njegova onijeh koji }e vladati sjemenom Avramovijem, Isakovijem i Jakovljevijem; jer }u povratiti roblje njihovo i smilova}u se na njih.

GLAVA 34

Rije~ koja do|e Jeremiji od Gospoda, kad Navuhodonosor car Vavilonski i sva vojska njegova, i sva carstva zemaljska koja bijahu pod njegovom vlašću, i svi narodi vojevahu na Jerusolim i na sve gradove njegove, i re~e:

34:2 Ovako veli Gospod Bog Izrailjev: idi i ka`i Sedekiji caru Judinu i reci mu: ovako veli Gospod: evo, ja }u predati taj grad u ruke caru Vavilonskom, i on }e ga spaliti ognjem.

34:3 A ti ne}e{ ute}i iz njegove ruke, nego }e{ biti uhva}en i predan u njegove ruke, i o~i }e se tvoje vidjeti s o~ima cara Vavilonskoga i njegova }e usta govoriti s tvojim ustima, i oti}i }e{ u Vavilon.

34:4 Ali ~uj rije~ Gospodnju, Sedekija care Judin; ovako veli Gospod za te: ne}e{ poginuti od ma~a.

34:5 Nego }e{ umrijeti na miru, i kao {to pali}e ocima tvojima, pre|a{njim carevima, koji su bili prije tebe, tako }e paliti i tebi, i narica}e za tobom: jaoh gospodar! jer ja rekoh ovo, govori Gospod.

34:6 I kaza Jeremija prorok Sedekiji caru Judinu sve ove rije~i u Jerusalimu.

34:7 A vojska cara Vavilonskoga udara{e na Jerusolim i na sve ostale gradove Judine, na Lahis i Aziku, jer ti bjehu ostali tvrdi gradovi izme|u gradova Judinijeh.

34:8 Rije~ koja do|e Jeremiji od Gospoda kad car Sedekija u~ini zavjet sa svijem narodom koji bje{e u Jerusalimu da im proglasi slobodu,

34:9 Da svaki otpusti slobodna roba svojega i robinju svoju, Jevrejina i Jevrejku, da ni u koga ne bude rob Judejac brat njegov.

34:10 I poslu{a{e svi knjezovi i sav narod, koji prista na zavjet, da svaki otpusti slobodna roba svojega i robinju svoju, da im ne budu vi{e robovi, poslu{a{e i otpusti{e.

34:11 A poslije opet sta{e uzimati robove i robinje, koje bijahu otpustili na volju, i nagoni{e ih da im budu robovi i robinje.

34:12 I do|e rije~ Gospodnja Jeremiji od Gospoda govore}i:

34:13 Ovako veli Gospod Bog Izrailjev: ja u~inih zavjet s ocima va{im kad vas izvedoh iz zemlje Misirske, iz doma ropskoga, govore}i:

34:14 Kad se svr{uje sedma godina, otpu{tajte svaki brata svojega Jevrejina koji ti se bude prodao i slu`io ti {est godina, otpusti ga slobodna od sebe. Ali ne poslu{a{e me oci va{i niti prignu{e uha svojega.

34:15 I vi se bjeste sada obratili i u~inili {to je pravo preda mnom proglasiv{i slobodu svaki bli`njemu svojemu, u~iniv{i zavjet preda mnom u domu koji se zove mojim imenom.

34:16 Ali udariste natrag i pogrdiste ime moje uzev{i opet svaki roba svojega i robinju svoju, koje bijaste otpustili slobodne na njihovu volju, i natjeraste ih da vam budu robovi i robinje.

34:17 Zato ovako veli Gospod: vi ne poslu{aste mene da proglasite slobodu svaki bratu svojemu i bli`njemu svojemu; evo, ja progla{ujem slobodu suprot vama, govori Gospod, ma~u, pomoru i gladi, i preda}u vas da se potucate po svijem carstvi~ma zemaljskim.

34:18 I preda}u ljude koji prestupi{e moj zavjet, koji ne izvr{i{e rije~i zavjeta koji u~ini{e preda

mnom, rasjekav{i tele na dvoje i pro{av{i izme|u polovina,

34:19 Knezove Judine i knezove Jerusalimske, dvorane i sve{tenike i sav narod ove zemlje, koji pro|o{e izme|u polovina onoga teleta,

34:20 Preda}u ih u ruke neprijateljima njihovijem i u ruke onima koji tra`e du{u njihovu, i mrtva}e tijela njihova biti hrana pticama nebeskim i zvierima zemaljskim.

34:21 I Sedekiju cara Judina i knezove njegove preda}u u ruke neprijateljima njihovijem i u ruke onima koji tra`e du{u njihovu, u ruke vojsci cara Vavilonskoga, koja se vratila od vas.

34:22 Evo, ja }u im zapovjediti, veli Gospod, i dove{u ih opet na ovaj grad, i bi}e ga i uze}e ga i spali}e ga ognjem; i gradove Judine obrati}u u pu{to{ da niko ne}e stanovati u njima.

GLAVA 35

Rije~ koja do|e Jeremiji od Gospoda u vrijeme Joakima sina Josijina cara Judina, govore}i:

35:2 Idi k domu sinova Rihavovijeh i govori s njima, te ih dovedi u dom Gospodnji, u koju klijet, i podaj im vina neka piju.

35:3 Tada uzeh Jazaniju sina Jeremije sina Hovasijina i bra}u njegovu i sve sinove i sav dom sinova Rihavovijeh.

35:4 I dovedoh ih u dom Gospodnji, u klijet sinova Anana sina Igdalijina ~ovjeka Bo`ijega, koja je do klijeti knezovske, nad klije}u Masije sina Salumova, vratara.

35:5 I metnuh pred sinove doma Rihavova kr~age pune vina, i ~a{e, pa im rekoh: pijte vino.

35:6 A oni reko{e: ne}emo piti vina, jer Jonadav, sin Rihavov, otac na{ zabranio nam je rekav{i: ne pijte vina, ni vi ni sinovi va{i do vijeka;

35:7 I ku}e ne gradite, ni sjemena sijte, ni vinograda sadite niti ga dr`ite, nego u {atorima `ivite svega vijeka svojega, da biste dugo `ivjeli na zemlji, gdje ste do{ljadi.

35:8 I poslu{asmo glas Jonadava sina Rihavova oca svojega u svemu {to nam zapovijedi da ne pije-

mo vina svega vijeka svojega, ni mi ni na{e `ene, ni sinovi na{i ni k}eri na{e,

35:9 Ni da gradimo ku}a da u njima `ivimo, ni da imamo vinograda ni njive ni usjeva.

35:10 Nego `ivimo u {atorima, i slu{amo i ~ini-mo sve kako nam je zapovjedio Jonadav otac na{.

35:11 A kad do|e Navuhodonosor car Vavilon-ski u ovu zemlju, rekosmo: hajde da otidemo u Je-rusalim ispred vojske Haldejske i vojske Sirske; i tako ostasmo u Jerusalimu.

35:12 Tada do|e rije~ Gospodnja Jeremiji govo-re}i:

35:13 Ovako veli Gospod nad vojskama Bog Izrailjev: idi reci Judejcima i Jerusalimljanima: zar ne}ete da primite nauke da slu{ate rije~i moje? go-vo-ri Gospod.

35:14 Izvr{uju se rije~i Jonadava sina Rihavova, koji zabrani sinovima svojim da ne piju vina, i ne piju vina do danas, nego slu{aju zapovijest oca svojega; a ja vam govorih zarana jednako, a vi me ne poslu{aste.

35:15 I slah k vama sve sluge svoje proroke za-rana jednako govore}i: vratite se svaki sa svoga puta zloga, i popravite djela svoja i ne idite za dru-gim bogovima slu`e}i im, pak }ete ostati u zemlji koju sam dao vama i ocima va{im, ali ne prignuste uha svojega niti me poslu{aste.

35:16 Da, sinovi Jonadava sina Rihavova izvr-}uju zapovijest oca svojega {to im je zapovijedio, a taj narod ne slu{a mene.

35:17 Zato ovako veli Gospod Bog nad vojska-ma, Bog Izrailjev: evo, ja }u pustiti na Judu i na sve stanovnike Jerusalimske sve zlo {to izrekoh za njih; jer im govorih a oni ne poslu{a{e, i zвах ih a oni se ne odazva{e.

35:18 A porodici Rihavovoj re~e Jeremija: ova-ko veli Gospod nad vojskama Bog Izrailjev: {to slu{ate zapovijest Jonadava oca svojega i dr`ite sve zapovijesti njegove i ~inite sve kako vam je zapo-vijedio,

35:19 Zato ovako veli Gospod nad vojskama Bog Izrailjev: ne}e nestati Jonadavu sinu Rihavovu ~ovjeka koji bi stajao preda mnom dovijeka.

GLAVA 36

A ~etvrte godine Joakima sina Josijina cara Ju-dina do|e ova rije~ Jeremiji od Gospoda go-vore}i:

36:2 Uzmi knjigu i napi{i u nju sve rije~i koje sam ti rekao za Izrailja i Judu i za sve narode, od kada ti po~eh govoriti, od vremena Josijina, do da-nas;

36:3 Eda bi ~uo dom Judin sve zlo koje im mi-slim u~initi i vratio se svak sa svoga zloga puta, da bih im oprostio bezakonje i grijeh njihov.

36:4 Tada Jeremija dozva Varuha sina Nirijina, i napisa Varuh u knjigu iz usta Jeremijinih sve rije~i Gospodnje koje mu govori.

36:5 Potom zapovjedi Jeremija Varuhu govore-}i: meni nije slobodno, te ne mogu oti}i u dom Go-spodnji.

36:6 Nego idi ti, i pro~itaj iz knjige koju si napi-sao iz mojih usta, rije~i Gospodnje, narodu u domu Gospodnjem u dan posni, i svijem Judejcima koji do|u iz gradova svojih pro~itaj;

36:7 Ne bi li mole}i se pripali ka Gospodu i vra-tili se svaki sa svojega puta zloga, jer je velik gnjev i jarost {to je Gospod izrekao za taj narod.

36:8 I u~ini Varuh sin Nirijin sve kako mu zapo-vjedi prorok Jeremija, i pro~ita iz knjige rije~i Go-spodnje u domu Gospodnjem.

36:9 A pete godine Joakima sina Josijina cara Judina mjeseca devetoga oglasi{e post pred Gospo-dom svemu narodu Jerusalimskom i svemu narodu koji do|e iz gradova Judinijeh u Jerusalim.

36:10 I pro~ita Varuh iz knjige rije~i Jeremijine u domu Gospodnjem, u klijeti Gemarije sina Safa-nova pisara, u gornjem trijemu kod novijeh vrata doma Gospodnjega pred svijem narodom.

36:11 A kad ~u Mihej sin Gemarije sina Safano-va sve rije~i Gospodnje iz knjige,

36:12 On si|e u dom carev u klijet pisarevu, i gle, ondje sje|ahu svi knezovi, Elisama pisar, i De-laja sin Semajin, i Elnatan sin Ahvorov, i Gemarija sin Safanov, i Sedekija sin Ananijin, i svi knezovi.

36:13 I kaza im Mihej sve rije-i {to ~u kad Varuh ~ita{e knjigu narodu.

36:14 Tada svi knezovi posla{e k Varuhu Judija sina Natanije sina Selemije sina Husijeva, i poru-i {e mu: knjigu koju si ~itao narodu uzmi u ruku i do|i ovamo. I uze knjigu u ruku Varuh sin Nirijin, i do|e k njima.

36:15 I oni mu reko{e: sjedi i ~itaj da ~ujemo. I Varuh im je pro~ita.

36:16 A kad ~u{e sve one rije~i, svi se upla{i{e i reko{e Varuhu: kaza}emo caru sve te rije~i.

36:17 I zapita{e Varuha govore}i: ka`i nam kako si napisao sve te rije~i iz usta njegovijeh.

36:18 A Varuh im re~e: iz usta svojih kaziva mi sve te rije~i, a ja pisah u knjigu mastilom.

36:19 Tada reko{e knezovi Varuhu: idi, sakrij se i ti i Jeremija, da niko ne zna gdje ste.

36:20 Potom otido{e k caru u trijem ostaviv{i knjigu u klijeti Elisame pisara, i kaza{e caru sve te rije~i.

36:21 A car poslao Judija da donese knjigu; i donese je iz klijeti Elisame pisara, i stade ~itati Judije pred carem i pred svijem knezovima koji stajahu oko cara.

36:22 A car sje|a{e u zimnoj ku}i devetoga mjeseca, i pred njim bija{e `ivo ugljevlje.

36:23 I kad Judije pro~ita tri ~etiri lista, isije~e je car no`em pisarskim, i baci u oganj na `eravicu, te izgorje sva knjiga ognjem na `eravicu.

36:24 Ali se ne upla{i{e, niti razdrije{e haljina svojih car niti koji od sluga njegovijeh ~uv{i sve one rije~i.

36:25 I premda Elnatan i Delaja i Gemarija moljahu cara da ne pali knjige, on ih ne poslu{a.

36:26 Nego zapovjedi car Jerameilu sinu carevu i Seraji sinu Azrilovu i Selemiji sinu Avdilovu da uhvate Varuha pisara i Jeremiju proroka; ali ih sakri Gospod.

36:27 I do|e rije~ Gospodnja Jeremiji, po{to car sa`e`e knjigu i rije~i koje napisao Varuh iz usta Jeremijinih, govore}i:

36:28 Uzmi opet drugu knjigu, i napi{i u nju sve pre|a{nje rije~i koje bijahu u prvoj knjizi, koju sa`e`e Joakim car Judin.

36:29 A za Joakima cara Judina reci: ovako veli Gospod: ti si sa`egao onu knjigu govore}i: za{to si napisao u njoj i rekao: do}i }e car Vavilonski i zartri ovu zemlju i istrijebiti iz nje i ljude i stoku?

36:30 Zato ovako veli Gospod za Joakima cara Judina: ne}e imati nikoga ko bi sjedio na prijestolu Davidovu, i mrtvo }e tijelo njegovo biti ba~eno na pripeku obdan i na mraz obno}.

36:31 Jer }u pohoditi njega i sjeme njegovo i sluge njegove za bezakonje njihovo, i pusti}u na njih i na stanovnike Jerusalimske i na Judejce sve zlo, za koje im govori ali ne poslu{a{e.

36:32 I uze Jeremija drugu knjigu, i dade je Varuhu sinu Nirijinu pisaru, a on napisao u nju iz usta Jeremijinih sve rije~i {to bijahu u onoj knjizi, koju sa`e`e Joakim car Judin ognjem; i jo{ bi dodano k onijem mnogo onakih rije~i.

GLAVA 37

Potom carova Sedekija sin Josijin mjesto Honije sina Joakimova, kojega postavi carem u zemlji Judinoj Navuhodonosor car Vavilonski.

37:2 Ali ni on ni sluge njegove ni narod zemaljski ne slu{ahu rije~i Gospodnjih koje govora{e preko Jeremije proroka.

37:3 I poslao car Sedekija Jeuhala sina Selemijina, i Sofoniju sina Masijina sve{tenika k Jeremiji proroku, te mu reko{e: pomoli se za nas Gospodu Bogu na{emu.

37:4 I Jeremija i|a{e me|u narod i jo{ ga ne bjehu metnuli u tamnicu.

37:5 I vojska Faroanova izide iz Misira, a Haldejci koji bijahu Jerusalem ~uv{i glas o njoj otido{e od Jerusalem.

37:6 A rije~ Gospodnja do|e Jeremiji proroku govore}i:

37:7 Ovako veli Gospod Bog Izrailjev: ovako recite caru Judinu, koji vas je poslao k meni da me

pitate: evo vojska Faraonova koja po|e vama u pomo}, vrati}e se u svoju zemlju, u Misir.

37:8 A Haldejci }e opet do}i i opkoli}e taj grad i uze}e ga i spali}e ga ognjem.

37:9 Ovako veli Gospod: ne varajte se govore}i: oti}i }e od nas Haldejci; jer ne}e oti}i.

37:10 I da pobijete svu vojsku Haldejsku, koja }e se biti s vama, i da ih ostane nekoliko ranjenika, i oni }e ustati iz svojih {atora i spaliti taj grad ognjem.

37:11 A kad otide vojska Haldejska od Jerusalima radi vojske Faraonove,

37:12 Izide Jeremija iz Jerusalima da bi oti{ao u zemlju Venijaminovu i uklonio se odande me|u narod.

37:13 Ali kad bija{e na vratima Venijaminovijem, ondje bija{e starje{ina stra`arski po imenu Jereja sin Selemije sina Ananijina, te uhvati Jeremiju proroka govore}i: ti bje`i{ ka Haldejcima.

37:14 A Jeremija re~e: nije istina, ne bje`im ka Haldejcima. Ali ga ne htje slu{ati, nego uhvati Jereja Jeremiju i odvede ka knezovima.

37:15 A knezovi se razgnjevi{e na Jeremiju, i izbi{e ga, i metnu{e ga u tamnicu u ku}i Jonatana pisara, jer od nje bijahu na-inili tamnicu.

37:16 A kad Jeremija uljeze u jamu, u tamnicu, osta ondje dugo vremena.

37:17 Potom posla car Sedekija, te ga izvadi, i upita ga u svojoj ku}i nasamo, i re~e mu govore}i: ima li rije~ od Gospoda? A Jeremija re~e: ima. Jo{ re~e: bi}e{ predan u ruke caru Vavilonskomu.

37:18 Potom re~e Jeremija caru Sedekiji: {ta sam ti skrivio ili slugama tvojim ili tomu narodu, te me metnuste u tamnicu?

37:19 I gdje su va{i proroci koji vam prorokuju govore}i: ne}e do}i car Vavilonski na vas ni na ovu zemlju?

37:20 Sada dakle poslu{aj, care gospodaru moj, pusti preda se molbu moju, nemoj me vra}ati u ku}u Jonatana pisara, da ne umrem ondje.

37:21 Tada zapovjedi car Sedekija da zatvore Jeremiju u trijem od tamnice i da mu daju svaki

dan po hljeb s ulice hljebarske, dokle traje hljeba u gradu. Tako sje|a{e Jeremija u trijemu od tamnice.

GLAVA 38

A Sefatija sin Matanov i Godolija sin Pashorov i Juhal sin Selemijin i Pashor sin Malhijin ~u{e rije~i koje govori Jeremija svemu narodu rekav{i:

38:2 Ovako veli Gospod: ko ostane u tom gradu, poginu}e od ma~a, od gladi ili od pomora; a ko otide ka Haldejcima, osta}e `iv, i du{a }e mu njegova biti mjesto plijena, i bi}e `iv.

38:3 Ovako veli Gospod: doista }e taj grad biti predan u ruke vojsci cara Vavilonskoga, i uze}e ga.

38:4 I reko{e knezovi caru: da se pogubi taj ~ovjek, jer on oslabljava ruke vojnicima koji osta{e u ovom gradu, i ruke svemu narodu govore}i im take rije~i, jer taj ~ovjek ne tra`i dobra ovom narodu nego zlo.

38:5 A car Sedekija re~e: eto, u va{im je rukama; jer car ne mo`e ni{ta suprot vama.

38:6 Tada uze{e Jeremiju, i baci{e ga u jamu Malhije sina Amelehova, koja bija{e u trijemu od tamnice, i spusti{e Jeremiju o`ima; a u jami ne bje{e vode, nego glib, i Jeremija se uvali u glib.

38:7 Ali kad ~u Avdemeleh Etiopljanin, dvorarin, koji bija{e u dvoru carevu, da su metnuli Jeremiju u onu jamu, a car sje|a{e na vratima Venijaminovijem,

38:8 Izide Avdemeleh iz dvora careva i re~e caru govore}i:

38:9 Care gospodaru moj, zlo u~ini{e ti ljudi u svemu {to u~ini{e Jeremiji proroku baciv{i ga u jamu, jer bi i ondje gdje je bio od gladi umro, jer nema vi{e hljeba u gradu.

38:10 Zato car zapovjedi Avdemelehu Etiopljaninu govore}i: uzmi odavde trideset ljudi i izvadi Jeremiju proroka iz jame dok nije umro.

38:11 Tada uze Avdemeleh ljude, i do|e u dom carev pod riznicu, i uze odande izno{enijeh haljina i starijeh rita, i spusti ih Jeremiji u jamu o`ima.

38:12 I re~e Avdemeleh Etiopljanin Jeremiji: podmetni te stare haljine i rite pod pazuha ispod u`a. I u~ini Jeremija tako.

38:13 I izvuko{e Jeremiju na u`ima i izvadi{e ga iz jame; i osta Jeremija u trijemu od tamnice.

38:14 Potom car Sedekija posla po Jeremiju proroka, te ga dovedo{e preda nj u tre}i ulazak koji bija{e u domu Gospodnjem; i re~e car Jeremiji: zapita}u te ne{to, nemoj mi zatajiti.

38:15 A Jeremija re~e Sedekiji: da ti ka`em, ne}e{ li me pogubiti? a da te svjetujem, ne}e{ me poslu{ati.

38:16 Tada se car Sedekija zakle Jeremiji nasamo govore}i: tako da je `iv Gospod, koji nam je stvorio ovu du{u, ne}u te pogubiti niti }u te dati u ruke ljudima koji tra`e du{u tvoju.

38:17 Tada Jeremija re~e Sedekiji: ovako veli Gospod Bog nad vojskama, Bog Izrailjev: ako oti-de{ ka knezovima cara Vavilonskoga, `iva }e ostati du{a tvoja, i grad ovaj ne}e izgorjeti ognjem, i tako }e{ ostati u `ivotu ti i dom tvoji.

38:18 Ako li ne otide{ ka knezovima cara Vavilonskoga, ovaj }e grad biti predan u ruke Haldejcima, koji }e ga spaliti ognjem, i ti ne}e{ ute}i iz ruku njihovijeh.

38:19 A car Sedekija re~e Jeremiji: ja se bojim Judejaca koji su prebjegli ka Haldejcima, da me ne predadu u njihove ruke, te }e mi se narugati.

38:20 A Jeremija re~e: ne}e te predati; poslu{aj glas Gospodnji, koji ti ja govorim, i dobro }e ti biti i `iva }e biti tvoja du{a.

38:21 Ako li ne}e{ da izide{, ovo je {to mi poka-za Gospod:

38:22 Gle, sve `ene koje su ostale u domu cara Judina, odve{e se ka knezovima cara Vavilonskoga, i one }e re}i: nagovori{e te i prevari{e te prijatelji tvoji; noge ti se uvali{e u glib, a oni se povuko{e natrag.

38:23 Sve `ene tvoje i sinovi tvoji odve{e se Haldejcima, i ti ne}e{ ute}i iz ruku njihovijeh; nego }e{ dopasti u ruke caru Vavilonskom, i ovaj }e grad izgorjeti ognjem.

38:24 Tada re~e Sedekija Jeremiji: niko da ne dozna za te rije~i, da ne pogine{.

38:25 Ako li knezovi ~uv{i da sam govorio s tobom do |u k tebi i reku ti: ka`i nam {ta si govori caru, nemoj tajiti od nas, pa te ne}emo pogubiti, i {ta je car tebi govorio?

38:26 Reci im: ja pripadoh k caru mole}i se da me ne po{lje natrag u dom Jonatanov da umrem ondje.

38:27 I do |o{e svi knezovi k Jeremiji i pita{e ga; a on im odgovori sasvijem kako mu zapovjedi car. I okani{e ga se, jer ne dozna{e ni{ta od toga.

38:28 A Jeremija osta u trijemu od tamnice do dana kad uze{e Jerusalim; i on bija{e ondje kad uze{e Jerusalim.

GLAVA 39

Devete godine Sedekije cara Judina mjeseca desetoga do |e Navuhodonosor car Vavilonski sa svom vojskom svojom na Jerusalim i stade ga biti.

39:2 Jedanaeste godine Sedekijine mjeseca ~etvrtoga, devetoga dana toga mjeseca provali{e u grad.

39:3 I u |o{e svi knezovi cara Vavilonskoga, i stado{e kod srednjih vrata Nergal-sareser, Samgarnevon, Sarsehim, starje{ina nad dvoranima, Nergal-sareser, starje{ina nad vra~ima, i svi drugi knezovi cara Vavilonskoga.

39:4 A kad ih vidje Sedekija car Judin i svi vojnici, pobjego{e i izido{e no}u iz grada pokraj vrta carskoga na vrata me |u dva zida; i i |ahu preko polja.

39:5 A vojska Haldejska gonja{e ih, i sti`e Sedekiju u polju Jerihonskom, i uhvativ{i ga dovedo{e ga k Navuhodonosoru caru Vavilonskom u Rivlu u zemlji Ematskoj, te mu sudi.

39:6 I zakla car Vavilonski sinove Sedekijine u Rivli na njegove o~i, i sve znatne ljude od Jude pokla car Vavilonski.

39:7 Iza toga Sedekiji iskopa o~i, i sveza ga u dvoje verige mjedene, da ga odvede u Vavilon.

39:8 A dom carev i domove narodne popali{e Haldejci ognjem, i zidove Jerusalimske raskopa{e.

39:9 A ostatak naroda {to osta u gradu i prebjege koji prebjego{e k njemu, ostatak naroda {to bje{e ostao, odvede Nevuzardan zapovjednik stra`arski u Vavilon.

39:10 Samo najsiroma{nije iz naroda, koji ni{ta nemahu, ostavi Nevuzardan zapovjednik stra`arski u zemlji Judinjoj, i dade im tada vinograde i njive.

39:11 A Navuhodonosor car Vavilonski zapovjedi za Jeremiju Nevuzardanu zapovjedniku stra`arskom govore{i:

39:12 Uzmi ga i gledaj ga dobro, i ne ~ini mu zla, nego mu ~ini {to ti god ka`e.

39:13 I posla{e Nevuzardan zapovjednik stra`arski i Nevusazvan, starje{ina nad dvoranima, i Nergal-sareser, starje{ina nad vra~ima, i svi knezovi cara Vavilonskoga,

39:14 Posla{e, te uze{e Jeremiju iz trijema od tamnice, i preda{e ga Godoliji sinu Ahikama sina Safanova da ga odvede ku{i; tako osta me|u narodom.

39:15 A Jeremiji do|e rije~ Gospodnja kad bje{e zatvoren u trijemu od tamnice govore{i:

39:16 Idi i reci Avdemelehu Etiopljaninu govore{i: ovako veli Gospod nad vojskama Bog Izraeljev: evo ja }u u~initi da se zbudu rije~i moje tome gradu na zlo a ne na dobro, i navr{i}e se pred tobom u onaj dan.

39:17 Ali }u tebe izbaviti u onaj dan, govori Gospod, i ne}e{ biti predan u ruke ljudima kojih se boji{.

39:18 Jer }u te doista sa-uvati, te ne}e{ pasti od ma~a, i bi}e ti du{a tvoja mjesto plijena zato {to si se pouzdao u me, govori Gospod.

GLAVA 40

Rije~ koja do|e Jeremiji od Gospoda kad ga Nevuzardan zapovjednik stra`arski pusti iz Rame uzev{i ga po{to bje{e okovan u verige me|u svijem robljem Jerusalimski i Judinjem, koje se vo|a{e u Vavilon.

40:2 I uzev{i zapovjednik stra`arski Jeremiju re~e mu: Gospod Bog tvoj izre~e ovo zlo za ovo mjesto;

40:3 I nanese i u~ini kako re~e, jer zgrije{iste Gospodu i ne slu{aste glasa njegovu, zato vas sna|e ovo.

40:4 Ali sada, evo, ja te opra{tam danas veriga {to su ti na ruku; ako ti je volja po{i sa mnom u Vavilon, hodi, ja }u se brinuti za te; ako li ti nije volja po{i sa mnom u Vavilon, a ti nemoj; evo, sva ti je zemlja otvorena, idi kuda god ho}e{ i kuda ti je drago.

40:5 Ili kad se on jo{ ne vra}a, otidi k njemu, Godoliji sinu Ahikama sina Safanova, kojega je postavio car Vavilonski nad gradovima Judinjem, i ostani s njim me|u narodom, ili idi kuda ti je drago. I dade mu zapovjednik stra`arski bra{njenice i dar, i otpusti ga.

40:6 I tako do|e Jeremija ka Godoliji sinu Ahikamovu u Mispu, i osta s njim u narodu, koji jo{ osta u zemlji.

40:7 A sve vojvode {to bjehu u polju i ljudi njihovi kad ~u{e da je car Vavilonski postavio Godoliju sina Ahikamova nad zemljom, i da je na njemu ostavio ljude i `ene i djecu izme|u siroma{noga naroda u zemlji, koji ne bi odveden u Vavilon.

40:8 Do|o{e u Mispu ka Godoliji Ismailo sin Netanijin i Joanan i Jonatan sinovi Karijini, i Seraja sin Tanumetov, i sinovi Jofije Netofa}anina, i Jezanija sin nekoga Maha}anina, oni i ljudi njihovi.

40:9 I zakle se Godolija sin Ahikama sina Safanova njima i ljudima njihovijem govore{i: ne bojte se slu`be Haldejcima; ostanite u zemlji, i slu`ite caru Vavilonskom, i dobro }e vam biti.

40:10 A ja evo }u stajati u Mispi da do~ekujem Haldejce koji }e dolaziti k nama; a vi berite vinograde i vo}e i ulje, i ostavljajte u sudove svoje, i stojte u gradovima svojim koje dr`ite.

40:11 Tako i svi Judejci, koji bijahu me|u Moavcima i sinovima Amonovijem i Edomcima i po svijem zemljama, ~uv{i da je car Vavilonski osta-

vio ostatak u Judeji i postavio nad njima Godoliju sina Ahikama sina Safanova,

40:12 Vrati{e se svi Judejci iz svijeh mjesta kuda bijahu razagnani, i do|o{e u zemlju Judinu ka Godoliji u Mispu, i nabra{e vina i vo}a vrlo mnogo.

40:13 A Joanan sin Karijin i sve vojvode {to bjehu u polju do|o{e ka Godoliji u Mispu,

40:14 I reko{e mu: zna{ li da je Valis car sinova Amonovijeh poslao Ismaila sina Netanijina da te ubije? Ali im ne povjerova Godolija sin Ahikamov.

40:15 Tada Joanan sin Karijin re~e Godoliji nasamo u Mispi govore{i: idem da ubijem Ismaila sina Netanijina, niko ne}e doznati. Za{to da te ubije i da se rasiju svi Judejci koji su se skupili oko tebe i da propadne ostatak Judin?

40:16 Ali Godolija sin Ahikamov re~e Joananu sinu Karijinu: nemoj to ~initi, jer nije istina {to ka`e{ za Ismaila.

GLAVA 41

A sedmoga mjeseca do|e Ismailo sin Netanije sina Elisamina, carskoga roda, i knezovi carevi, deset ljudi s njim, ka Godoliji sinu Ahikamovu u Mispu, i jedo{e ondje u Mispi s njim.

41:2 Potom usta Ismailo sin Netanijin i deset ljudi {to bijahu s njim, i ubi{e ma~em Godoliju sina Ahikama sina Safanova; tako pogubi{e onoga koga bje{e postavio car Vavilonski nad zemljom.

41:3 I sve Judejce koji bijahu s njim, s Godolijom, u Mispi, i Haldejce koji se zateko{e ondje, vojnike, pobi Ismailo.

41:4 A sjutradan po{to ubi Godoliju, dok jo{ niko ne dozna,

41:5 Do|o{e ljudi iz Sihema, iz Siloma i iz Samarije, osamdeset ljudi, obrijane brade i razdrtijeh haljina i isparani po tijelu, i imahu u rukama dar i kad, da prinesu u dom Gospodnji.

41:6 Tada Ismailo sin Netanijin izide im na susret iz Mispe i i|a{e pla~u}i, i sretav{i se s njima re~e im: hodite ka Godoliji sinu Ahikamovu.

41:7 A kad do|o{e usred grada, pokla ih Ismailo sin Netanijin s ljudima koji bijahu s njim i baci ih u jamu.

41:8 A me|u njima se na|e deset ljudi koji reko{e Ismailu: nemoj nas pogubiti, jer imamo sakriveno blago u polju, p{enice i je~ma i ulja i meda. I ostavi ih, i ne pobi ih s bra}om njihovom.

41:9 A jama u koju pobaca Ismailo sva tjelesa ljudi koje pobi uz Godoliju bija{e ona koju na~ini car Asa boje}i se Vase cara Izrailjeva; i Ismailo sin Netanijin napuni je pobijenijeh ljudi.

41:10 I zarobi Ismailo sav ostatak naroda {to bija{e u Mispi, k}eri careve i sav narod {to bje{e ostao u Mispi, nad kojim bje{e postavio Nevuzardan zapovjednik stra`arski Godoliju sina Ahikamova; i zarobiv{i ih Ismailo sin Netanijin po|e da prije|e k sinovima Amonovijem.

41:11 Ali Joanan sin Karijin i sve vojvode {to bijahu s njim ~u{e sve zlo {to u~ini Ismailo sin Netanijin.

41:12 Tada uze{e sve svoje ljude i po|o{e da udare na Ismaila sina Netanijina, kojega na|o{e kod velike vode u Gavaonu.

41:13 I sav narod {to bje{e s Ismailom kad vidje Joanana sina Karijina i sve vojvode {to bjehu s njim, obradova se,

41:14 I sav narod {to Ismailo zarobi iz Mispe obrnu se i otide k Joananu sinu Karijinu.

41:15 A Ismailo sin Netanijin pobje`e s osam ljudi od Joanana, i otide k sinovima Amonovijem.

41:16 I tako Joanan sin Karijin i sve vojvode {to bijahu s njim uze{e sav ostatak naroda {to povratio{e od Ismaila sina Netanijina, koji ubiv Godoliju sina Ahikamova bje{e ih odveo iz Mispe, vojnike i `ene i djecu i dvorane, i odvedo{e ih iz Gavaona;

41:17 I oti{av{i stado{e u gostionici Himamovoj kod Vitlejema, da bi oti{li i pre{li u Misir,

41:18 Radi Haldejaca, jer ih se bojahu, {to Ismailo sin Netanijin ubi Godoliju sina Ahikamova, kojega bje{e postavio car Vavilonski nad zemljom.

GLAVA 42

Potom do|o{e sve vojvode i Joanan sin Karijin i Jezanija sin Osajin, i sav narod, malo i veliko,

42:2 I reko{e Jeremiji proroku: pusti preda se na{u molbu, i pomoli se za nas Gospodu Bogu svojemu, za sav ovaj ostatak, jer nas je ostalo malo od mnogih, kao {to nas o~i tvoje vide,

42:3 Da bi nam pokazao Gospod Bog tvoj put kojim }emo i}i i {ta }emo raditi.

42:4 A Jeremija prorok re~e im: poslu{a}u; evo, pomoli}u se Gospodu Bogu va{emu po va{im rije~ima, i {to vam odgovori Gospod kaza}u vam, ne}u vam zatajiti ni rije~i.

42:5 A oni reko{e Jeremiji: Gospod neka nam je svjedok istinit i vjeran da }emo ~initi sve {to ti Gospod Bog tvoj zapovjedi za nas.

42:6 Bilo dobro ili zlo, poslu{a}emo rije~ Gospoda Boga svojega ka kojemu te {aljemo, da bi nam dobro bilo kad poslu{amo glas Gospoda Boga svojega.

42:7 A poslije deset dana do|e rije~ Gospodnja Jeremiji;

42:8 Te sazva Joanana sina Karijina i sve vojvode {to bijahu s njim, i sav narod, malo i veliko,

42:9 I re~e im: ovako veli Gospod Bog Izrailjev, ka kojemu me poslaste da iznesem preda nj molbu va{u:

42:10 Ako ostanete u ovoj zemlji, sazida}u vas, i ne}u vas razoriti, i nasadi}u vas i ne}u vas istrijebiti; jer mi je `ao sa zla koje sam vam u~inio.

42:11 Ne bojte se cara Vavilonskoga, kojega se bojite; ne bojte ga se, govori Gospod, jer sam ja s vama da vas sa~uvam i da vas izbavim iz njegove ruke.

42:12 I u~ini}u vam milost da se smiluje na vas, i vrati vas u zemlju va{u.

42:13 Ako li re~ete: ne}emo da ostanemo u toj zemlji, ne slu{aju}i glasa Gospoda Boga svojega

42:14 Govore}i: ne, nego idemo u zemlju Misirsku, da ne vidimo rata i glasa trubnoga ne ~ujemo i ne budemo gladni hljeba, i ondje }emo se naseliti,

42:15 Onda ~ujte rije~ Gospodnju, koji ste ostali od Jude; ovako veli Gospod nad vojskama Bog Izrailjev: ako vi okrenete lice svoje da idete u Misir i otidete da se naselite ondje,

42:16 Ondje }e vas u zemlji Misirskoj stignuti ma~ kojega se bojite, i glad, radi koje se brinete, goni}e vas ondje u Misiru i ondje }ete pomrijeti.

42:17 I svi ljudi koji su okrenuli lice svoje da idu u Misir da se ondje nasele, izginu}e od ma~a i od gladi i od pomora, i ni jedan ih ne}e ostati niti }e koji ute}i od zla koje }u pustiti na njih.

42:18 Jer ovako veli Gospod nad vojskama Bog Izrailjev: kao {to se gnjev moj i jarost moja izli na stanovnike Jerusalimske, tako }e se izliti gnjev moj na vas, ako otidete u Misir, i bi}ete uklin i ~udo i kletva i rug, i ne}ete vi{e vidjeti ovoga mjesta.

42:19 Gospod vam govori, ostanci Judini! ne idite u Misir. Znajte da vam ja svjedo~im danas.

42:20 Jer varaste du{e svoje kad me poslaste ka Gospodu Bogu svojemu rekav{i: pomoli se za nas Gospodu Bogu na{emu, i kako re~e Gospod Bog na{, javi nam i u~ini}emo.

42:21 A kad vam javih danas, ne}ete da poslu{ate glasa Gospoda Boga svojega niti i{ta {to mi zapovjedi za vas.

42:22 Znajte dakle da }ete izginuti od ma~a i od gladi i od pomora na mjestu kuda ste radi oti}i da se stanite.

GLAVA 43

Akad izgovori Jeremija svemu narodu sve rije~i Gospoda Boga njihova, koje mu Gospod Bog njihov zapovjedi za njih, sve te rije~i,

43:2 Tada Azarija sin Osajin i Joanan sin Karijin i svi oni ljudi oholi reko{e Jeremiji govore}i: nije istina {to govori}; nije te poslao Gospod Bog na{ da nam ka`e{; ne idite u Misir da se ondje stanite.

43:3 Nego Varuh sin Nirijin podgovara te na nas da nas preda u ruke Haldejcima da nas pogube ili da nas presele u Vavilon.

43:4 I tako Joanan sin Karijin i sve vojvode i sav narod ne poslu{a}e glasa Gospodnjega da ostanu u zemlji Judinoj.

43:5 Nego Joanan sin Karijin i sve vojvode uze{e} sav ostatak Judin koji se bija{e} vratio da `ivi u zemlji Judinoj iz svijeh naroda u koje bijahu razagnani,

43:6 Ljude i `ene i djecu i k}eri careve, i sve du{e} {to bija{e} ostavio Nevuzardan zapovjednik strar{e}ski s Godolijom sinom Ahikama sina Safanova, i Jeremiju proroka i Varuha sina Nirijina,

43:7 I otido{e} u zemlju Misirsku, jer ne poslu{a}e glasa Gospodnjega; i do|o{e} do Tafnesa.

43:8 I do|e rije~ Gospodnja Jeremiji u Tafnesu govore}i:

43:9 Uzmi u ruke velikoga kamenja, i pokrij ga kalom u pe}i za opeke {to je na vratima doma Faraonova u Tafnesu da vide Judejci;

43:10 I reci im: ovako veli Gospod nad vojskama Bog Izrailjev: evo, ja }u poslati i dovesti Navuhonosora cara Vavilonskoga slugu svojega, i metnu}u prijesto njegov na ovo kamenje koje sakrih, i razape}e carski {ator svoj na njemu.

43:11 Jer }e do}i i zatrti zemlju Misirsku; ko bude za smrt oti}i }e na smrt, ko za ropstvo, u ropstvo, ko za ma~, pod ma~.

43:12 I raspali}u oganj u ku}ama bogova Misirskih; i popali}e ih i odve}e ih u ropstvo, i ogrnu}e se zemljom Misirskom kao {to se pastir ogr}e pla{tem svojim, i oti}i }e odande s mirom.

43:13 I izlomi}e stupove u domu sun~anom {to je u zemlji Misirskoj, i ku}e bogova Misirskih popali}e ognjem.

GLAVA 44

Rije~ koja do|e Jeremiji za sve Judejce koji `ivljahu u zemlji Misirskoj, koji `ivljahu u Migdolu i u Tafnesu i u Nofu i u zemlji Patrosu, govore}i:

44:2 Ovako veli Gospod nad vojskama Bog Izrailjev: vi vidjeste sve zlo {to navedoh na Jerusa-

lim i na sve gradove Judine, i evo su danas pusti i nema nikoga da `ivi u njima,

44:3 Za zlo}u njihovu koju ~ini{e da bi me gnjevili hode}i da kade i slu`e drugim bogovima, kojih ne zna{e ni oni ni vi ni oci va{i.

44:4 I slah k vama sve sluge svoje proroke zarana jednako govore}i: ne ~inite toga gada, na koji mrzim.

44:5 Ali ne poslu{a}e niti prignu{e uha svojega da se vrate od zlo}e svoje, da ne kade drugim bogovima.

44:6 Zato se izli jarost moja i gnjev moj, i razgorje se u gradovima Judinijem i po ulicama Jerusalimskim, te posta{e razvaline i pusto{, kao {to se vidi danas.

44:7 A sada ovako veli Gospod Bog nad vojskama, Bog Izrailjev: za{to sami sebi ~inite tako veliko zlo da istrijebite iz Jude ljude i `ene, djecu i koja sisaju, da ne oстане u vas ostataka,

44:8 Gnjeve}i me djelima ruku svojih, kade}i drugim bogovima u zemlji Misirskoj, u koju do|oste da se stanite da biste se istrijebili i postali kletva i rug u svijeh naroda na zemlji.

44:9 Jeste li zaboravili zla otaca svojih i zla careva Judinijeh i zla `ena njihovijeh, i svoja zla i zla `ena svojih, koja ~ini{e u zemlji Judinoj i po ulicama Jerusalimskim?

44:10 Ne pokori{e se do danas niti se poboja{e, niti hodi{e po mom zakonu i uredbama mojim, koje stavih pred vas i pred oce va{e.

44:11 Zato ovako veli Gospod nad vojskama Bog Izrailjev: evo, ja }u vam obratiti lice svoje na zlo, da istrijebim sve Judejce.

44:12 I uze}u ostatak Judin, koji okrenu lice svoje da ide u zemlju Misirsku da se ondje stani, i izginu}e svi; u zemlji }e Misirskoj pasti i izginuti od ma~a i od gladi, malo i veliko, izginu}e od ma~a i od gladi, i bi}e uklin i ~udo i prokletstvo i rug.

44:13 I pohodi}u one koji nastavaju u zemlji Misirskoj, kao {to sam pohodio Jerusalem, ma-em, gla|u i pomorom;

44:14 I nijedan od ostatka Judina, {to otido{e u zemlju Misirsku da se ondje stane, ne}e ute}i niti

se izbaviti da se vrate u zemlju Judinu, u koju se `ele vratiti da se nasele; jer se ne}e vratiti, osim koji pobjegnu.

44:15 Tada odgovori{e Jeremiji svi ljudi koji zna|ahu da `ene njihove kade drugim bogovima, i sve `ene, kojih staja{e ondje velik zbor, i sav narod {to `ivlja{e u zemlji Misirskoj, u Patrosu, govore}i:

44:16 [to nam kaza u ime Gospodnje, ne}emo te poslu{ati;

44:17 Nego }emo ~initi sve {to je iza{lo iz na{ih usta kade}i carici nebeskoj i ljevaju}i joj naljeve, kao {to smo ~inili mi i oci na{i, carevi na{i i knezovi na{i po gradovima Judinijem i po ulicama Jerusalimskim, jer bijasmo siti hljeba i bija{e nam dobro i zla ne vi|asmo.

44:18 A od kad prestasmo kaditi carici nebeskoj i ljevati joj naljeve, ni{ta nemamo i ginemo od ma~a i od gladi.

44:19 I kad kadimo carici nebeskoj i ljevamo joj naljeve, eda li joj bez glavara svojih pe~emo kola~e slu`e}i joj i ljevamo joj naljeve?

44:20 Tada re~e Jeremija svemu narodu, ljudima i `enama, i svemu narodu, koji mu onako odgovori{e, govore}i:

44:21 Eda li se ne opomenu Gospod kada, kojim kadiste u gradovima Judinijem i po ulicama Jerusalimskom vi i oci va{i, carevi va{i i knezovi va{i i narod zemaljski? i ne do|e li mu u srce?

44:22 I ne mo`e Gospod vi{e podnositi zlo}e djela va{ih i gadova koje ~iniste, te zemlja va{a postaje pusto{ i ~udo i prokletstvo, da niko ne `ivi u njoj, kako se vidi danas.

44:23 Zato {to kadiste i {to grije{iste Gospodu i ne slu{aste glasa Gospodnjega, i po zakonu njegovu i uredbama njegovijem i svjedo~anstvima njegovijem ne hodiste, zato vas zadesi ovo zlo, kako se vidi danas.

44:24 Jo{ re~e Jeremija svemu narodu i svijem `enama: ~ujte rije~ Gospodnju, svi Judejci, koji ste u zemlji Misirskoj.

44:25 Ovako veli Gospod nad vojskama Bog Izrailjev govore}i: vi i `ene va{e rekoste ustima

svojim i rukama svojim izvr{iste govore}i: izvr{i-va}emo zavjete svoje {to zavjetovasmo kade}i carici nebeskoj i ljevaju}i joj naljeve. Doista ispuni- ste zavjete svoje i izvr{iste.

44:26 Zato ~ujte Judejci rije~ Gospodnju, svi Judejci koji stanujete u zemlji Misirskoj: evo, ja se zaklinjem velikim imenom svojim, veli Gospod, da se ime moje ne}e vi{e izricati ustima nijednoga Judejca u svoj zemlji Misirskoj da bi rekao: tako da je `iv Gospod Gospod!

44:27 Evo, ja }u paziti na njih zla radi, ne dobra radi, i Judejci koji su u zemlji Misirskoj svi }e ginuti od ma~a i od gladi, dokle ih ne bude nijednoga.

44:28 A koji uteku od ma~a, vrati}e se iz zemlje Misirske u zemlju Judinu, malo njih, jer sav ostatak Judin, {to otido{e u zemlju Misirsku da se ondje nastane, pozna}e ~ija }e se rije~ navr{iti, moja ili njihova.

44:29 A ovo da vam je znak, govori Gospod, da }u vas pohoditi na tom mjestu da znate da }e se doista ispuniti rije~i moje vama na zlo;

44:30 Ovako veli Gospod: evo, ja }u dati Faraona Vafrija cara Misirskoga u ruke neprijateljima njegovijem i u ruke onijem koji tra`e du{u njegovu, kao {to sam dao Sedekiju cara Judina u ruke Navuhodonosoru caru Vavilonskom, neprijatelju njegovu i koji tra`a{e du{u njegovu.

GLAVA 45

Rije~ koju re~e Jeremija prorok Varuhu sinu Nirijinu, kad pisa{e ove rije~i u knjigu iz usta Jeremijinijeh, ~etrte godine Joakima sina Josijina, govore}i:

45:2 Ovako veli Gospod Bog izrailjev za tebe, Varu{e:

45:3 Rekao si: te{ko meni! jer Gospod dodade mi `alost na tugu; iznemogoh uzdi{u}i, i mira ne nalazim.

45:4 Reci mu ovo: ovako veli Gospod: evo, {to sam sagradio ja razgra|ujem, i {to sam posadio iskorenjavam po svoj toj zemlji.

45:5 A ti li }e{ tra`iti sebi velike stvari? Ne tra`i; jer evo, ja }u pustiti zlo na svako tijelo, govori Gospod; ali }u tebi dati du{u tvoju mjesto plijena u svijem mjestima, kuda otide{.

GLAVA 46

Rije~ Gospodnja koja do |e Jeremiji proroku za narode:

46:2 Za Misirce, za vojsku Faraona Nehaona cara Misirskoga, koja bija{e na reci Efratu kod Har-kemisa, i razbi je Navuhodonosor car Vavilonski ~etvrte godine Joakima sina Josijina cara Judina.

46:3 Pripravite {tite i {titi}e, i idite u boj;

46:4 Pre`ite konje, i poja{ite, konjici; postavite se sa {ljemovima; utrite koplja, obla~ite se u oklope.

46:5 Za{to ih vidim gdje se popla{i{e, vra}aju se natrag, junaci njihovi polomi{e se i bje`e bez obzira? Strah je otvuda, govori Gospod.

46:6 Da ne ute~e laki, niti se izbavi jaki; da se na sjeveru na brijegu rijeke Efrata spotaknu i padnu.

46:7 Ko je to {to se di`e kao potok, i vode mu se kolebaju kao rijeke?

46:8 Misir se di`e kao potok i njegove se vode kolebaju kao rijeke; i veli: idem, pokri}u zemlju, zatr}u grad i one koji `ive u njemu.

46:9 Izlazite, konji, bjesnite, kola; i neka iza |u junaci, Husi i Fudi, koji nose {titove, i Ludeji, koji nose i nate`u luk.

46:10 Jer je ovaj dan Gospodu Gospodu nad vojskama dan osvete, da se osveti neprijateljima svojim; ma~ }e ih pro`drijeti i nasiti}e se i opi}e se krvlju njihovom; jer }e biti `rtva Gospoda Gospoda nad vojskama u zemlji sjevernoj na rijeci Efratu.

46:11 Izidi u Galad i uzmi balsama, djevojko k}eri Misirska; zaludu su ti mnogi lijekovi, ne}e{ se izlije~iti.

46:12 Narodi ~u{e sramotu tvoju, i vike tvoje puna je zemlja, jer se spoti~u junak o junaka, te obojica padaju.

46:13 Rije~ koju re~e Gospod Jeremiji proroku o dolasku Navuhodonosora cara Vavilonskoga da potre zemlju Misirsku:

46:14 Javite u Misiru, i oglasite u Migdolu, oglasite i u Nofu i u Tafnesu, i recite: stani i pripravi se, jer ma~ pro`drije {to je oko tebe.

46:15 Za{to se povalja{e junaci tvoji? Ne stoje, jer ih Gospod obara.

46:16 ^ini, te se mnogi spoti~u i padaju jedan na drugoga, i govore: ustani da se vratimo k narodu svojemu i na postojbinu svoju ispred ma~a nasi-
lnikova.

46:17 Vi~u ondje: Faraon car Misirski propade, pro |e mu rok.

46:18 Tako da sam ja `iv, govori car, kojemu je ime Gospod nad vojskama; kao Tavor me |u gorama i kao Karmil na moru do}i }e.

46:19 Spremi {to ti treba da se seli{, stanovnice, k}eri Misirska; jer }e Nof opustjeti i spali}e se da ne}e niko `ivjeti u njemu.

46:20 Misir je lijepa junica; ali pogibao ide, ide sa sjevera.

46:21 I najamnici su njegovi usred njega kao teoci ugojeni, ali se i oni obrnu{e i pobjego{e, ne osta{e, jer do |e na njih dan nesre}e njihove, vrijeme poho |enja njihova.

46:22 Glas }e njihov i}i kao glas zmijinji, jer oni idu s vojskom i do}i }e sa sjekirama na nj kao oni koji sijeku drva.

46:23 I oni }e posje}i {umu njegovu, govori Gospod, ako joj i nema mjere, jer ih je vi{e nego skakavaca i nema im broja.

46:24 Posrami se k}i Misirska, predana je u ruke narodu sjevernom.

46:25 Govori Gospod nad vojskama Bog Izraeljev: evo, ja }u pohoditi ljudstvo u Noji, i Faraona i Misir i bogove njegove i careve njegove, Faraona i sve koji se uzdaju u nj.

46:26 I da}u ih u ruke onima koji tra`e du{u njihovu, u ruke Navuhodonosoru caru Vavilonskom i u ruke slugama njegovijem; a poslije }e biti naseljen kao prije, govori Gospod.

46:27 A ti se ne boj, slugo moj Jakove, i ne pla{i se, Izrailju, jer evo ja }u te izbaviti iz daljne zemlje i sjeme tvoje iz zemlje ropstva njegova; i Jakov }e se vratiti i po-iva}e, i bi}e miran i niko ga ne}e pla{iti.

46:28 Ti se ne boj, slugo moj Jakove, govori Gospod, jer sam ja s tobom; jer }u u~initi kraj svijem narodima, u koje te prognah, ali tebi ne}u u~initi kraja, nego }u te pokarati s mjerom, a ne}u te ostaviti sasvijem bez kara.

GLAVA 47

Rije~ Gospodnja koja do |e Jeremiji proroku za Filisteje prije nego Faraon osvoji Gazu.

47:2 Ovako veli Gospod: evo, voda dolazi sa sjevera, i bi}e kao potok koji se razljeva, i potopi}e zemlju i {to je u njoj, grad i one koji `ive u njemu; i ljudi }e vikati, i rida}e svi stanovnici zemaljski.

47:3 Od topota kopita jakih konja njegovijeh, od tutnjave kola njegovijeh, i praske to~kova njegovijeh, ne}e se obazreti ocevi na sinove, jer }e im ruke klonuti,

47:4 Od onoga dana koji }e do}i da istrijebi sve Filisteje i da zatre Tir i Sidon i sve ostale pomo}nike, jer }e Gospod istrijebiti Filisteje, ostatak ostrva Kaftora.

47:5 O}elavi}e Gaza, propa}e Askalon i ostatak doline njihove; dokle }e{ se rezati?

47:6 Jaoh, ma~u Gospodnji, kad }e{ se smiriti? vrati se u korice svoje, stani i smiri se.

47:7 Ali kako bi se smirio? jer mu Gospod daje zapovijest na Askalon i na primorje; onamo ga odredi.

GLAVA 48

Za Moava ovako govori Gospod nad vojskama Bog Izrailjev: te{ko Nevonu! jer }e se opusto{iti; Kirijatajim }e se posramiti i uzeti; Mizgav }e se posramiti i prepasti.

48:2 Ne}e se vi}e hvaliti Moav Eseonom; jer mu zlo misle: hodite da ga istrijebimo da nije vi}e narod. I ti, Madmene, opustje}e{; ma~ }e te goniti.

48:3 ^uje se vika iz Oronajima, pusto{enje i satiranje veliko.

48:4 Moav se satr; stoji vika djece njegove.

48:5 Jer }e se putem Luitskim dizati pla~ bez prestanka; i kako se slazi u Oronajim, neprijatelj }e ~uti stra{nu viku:

48:6 Bje`ite, izbavite du{e svoje, i budite kao vrijes u pustinji.

48:7 Jer {to se uzda{ u svoja djela i u blago svoje, zato }e{ se i ti uzeti, i Hamos }e oti}i u ropstvo, sve{tenici njegovi i knezovi njegovi skupa.

48:8 I do}i }e zatira~ u svaki grad, ne}e se sa~uvati ni jedan grad; dolina }e propasti i ravnica }e se opusto{iti, jer Gospod re~e.

48:9 Podajte krila Moavu, neka brzo odleti; jer }e gradovi njegovi opustjeti da ne}e niko `ivjeti u njima.

48:10 Proklet bio ko nemarno radi djelo Gospodnje, i proklet ko uste`e ma~ svoj od krvi!

48:11 Moav je bio u miru od djetinjstva svojega i po-ivao na dro`dini svojoj, niti se pretakao iz su- da u sud, niti je u ropstvo i{ao; zato mu osta kus njegov, i miris se njegov nije promijenio.

48:12 Zato, evo, idu dani, govori Gospod, da mu po{ljem premeta~e, koji }e ga premetnuti, i sudove njegove isprazniti i mjehove njegove pokidati.

48:13 I Moav }e se osramotiti s Hamosa, kao {to se osramotio dom Izrailjev s Vetilja, gada svojega.

48:14 Kako govorite: jaki smo i junaci u boju?

48:15 Moav }e se opusto{iti i gradovi }e njegovi propasti, i najbolji mladi}i njegovi si}i }e na zaklanje, govori car, kojemu je ime Gospod nad vojskama.

48:16 Blizu je pogibao Moavova, i zlo njegovo vrlo hiti.

48:17 @alite ga svi koji ste oko njega, i koji god znate za ime njegovo, recite: kako se slomi jaki {tap, slavna palica?

48:18 Si|i sa slave svoje, i sjedi na mjesto zasu-
{eno, k}eri, koja `ivi{ u Devonu; jer }e zatira~ Mo-
avov do}i na tebe i raskopa}e gradove tvoje.

48:19 Stani na putu, i pogledaj, koja `ivi{ u Aro-
iru, upitaj onoga koji bje`i i onu koja gleda da se
izbavi, reci: {to bi?

48:20 Posrami se Moav; jer se razbi; ridajte i vi-
~ite; javite u Arnon da se Moav opusto{i.

48:21 Jer sud do|e na zemlju ravnu, na Olon i
na Jasu i Mifat,

48:22 I na Devon i na Nevon i na Vet-Devlata-
jim,

48:23 I na Kirijatajim i na Vet-Gamul i na Vet-
Meon,

48:24 I na Keriot i na Vosoru, i na sve gradove
zemlje Moavske, koji su daleko i koji su blizu.

48:25 Odbijen je rog Moavu, i mi{ica se njegova
slomi, govori Gospod.

48:26 Opojte ga, jer se podigao na Gospoda; ne-
ka se valja Moav u bljuvotini svojoj, i bude i on
potsmijeh.

48:27 Jer nije li tebi Izrailj bio potsmijeh? je li
se zatekao me|u lupe`ima, te kad god govori{ o
njemu poskakuje{?

48:28 Ostavite gradove i naselite se u stijeni,
stanovnici Moavski, i budite kao golubica koja se
gnijezdi u kraju i rasjelini.

48:29 ^usmo ponos Moavov da je veoma pono-
sit, oholost njegovu i ponos, razmetanje njegovo i
obijest njegovu.

48:30 Znam ja, govori Gospod, objijest njegovu;
ali ne}e biti tako; la`i njegove ne}e u~initi ni{ta.

48:31 Zato }u ridati za Moavom, vikati za svi-
jem Moavom, uzdisa}e se za onima u Kir-Eresu.

48:32 Vi{e nego za Jazirom plaka}u za tobom,
lozo Sivamska; odvođe tvoje prije|o{e more, do-
prije{e do mora Jazirskoga; zatira~ napade na ljeti-
nu tvoju i na berbu tvoju.

48:33 I radost i veselje otide s rodnoga polja, iz
zemlje Moavske, i u~inili te nesta u kacama vina;
niko ne}e gaziti pjevaju}i; pjesma ne}e se vi{e pje-
vati.

48:34 Od vike Esevonske, koja doprije do Elea-
le, podigo{e viku do Jase, od Sigora do Oronajima,
kao junica od tri godine, jer }e i voda Nimrimskih
nestati.

48:35 I u~ini}u, govori Gospod, da ne bude Mo-
avu ~ovjeka koji bi prinosio `rtvu na visini i kadio
bogovima svojim.

48:36 Zato }e srce moje pi{tati za Moavom kao
svirala, i srce }e moje pi{tati kao svirala za ljudima
u Kir-Eresu, jer }e mu sva te~evina propasti.

48:37 Jer }e sve glave biti }elave i sve brade
obrijane, i sve ruke izrezane, i oko bedara kostrijet.

48:38 Na svijem krovovima Moavovijem i po
ulicama njegovijem bi}e sam pla~, jer }u razbiti
Moava kao sud na kom nema miline, govori Go-
spod.

48:39 Ridajte: kako je satrven! kako Moav obr-
nu ple}i sramotan? i posta Moav potsmijeh i stra-
hota svjema koji su oko njega.

48:40 Jer ovako govori Gospod: evo, kao orao
doletje}e i ra{iri}e krila svoja nad Moavom.

48:41 Keriot je pokoren i tvrda se mjesta zauze-
{e, i srca }e u junaka Moavovijeh biti u onaj dan
kao srce u `ene koja se pora|a.

48:42 I Moav }e se istrijebiti da ne bude narod,
jer se podi`e na Gospoda.

48:43 Strah i jama i zamka oko tebe je, stanov-
ni~e Moavski, govori Gospod.

48:44 Ko ute~e od straha, pa}e u jamu, a ko
izljeze iz jame, uhvati}e se u zamku; jer }u pustiti
na njega, na Moava, godinu poho|enja njihova,
govori Gospod.

48:45 U sjenu Esevonskom ustavi{e se koji bje-
`ahu od sile; ali }e oganj iza}i iz Esevona i plamen
isred Siona, i opali}e kraj Moavu i tjeme nemirni-
cima.

48:46 Te{ko tebi, Moave, propade narod Hamo-
sov, jer sinove tvoje zarobi{e, i k}eri tvoje odvedo-
{e u ropstvo.

48:47 Ali }u povratiti roblje Moavovo u po{ljed-
nje vrijeme, govori Gospod. Dovde je sud Moavu.

GLAVA 49

Za sinove Amonove: ovako veli Gospod: zar Izrailj nema sinova? zar nema na{ljednika? za{to Malhom naslijedi zemlju Gadovu? i za{to se narod njegov naseli u njegovijem gradovima?

49:2 Zato evo idu dani, govori Gospod, kad }u u~initi da se ~uje vika ubojna u Ravi sinova Amovijeh, i ona da bude gomila razvalina, i sela njezina popaljena ognjem; i Izrailj }e obladati onima koji bjehu njim obladali, govori Gospod.

49:3 Ridaj Esevone, jer je Gaj opusto{en; vi~ite sela Ravska; pripa{ite oko sebe kostrijet, nari~ite i tr~ite oko plotova; jer }e Malhom oti}i u ropstvo, sve{tenici njegovi i knezovi njegovi skupa.

49:4 [to se hvali{ dolinama? Rastopila se dolina tvoja, k}eri odmetnico! koja se uzda{ u blago svoje: ko bi udario na me?

49:5 Evo ja }u pustiti na te strah otsvuda unao-kolo, govori Gospod Gospod nad vojskama, i raspr{a}ete se svi, i ne}e biti nikoga da sakupi bje`an.

49:6 Ali }u poslije povratiti roblje sinova Amovijeh, govori Gospod.

49:7 Za Edoma, ovako veli Gospod nad vojskama: zar nema vi{e mudrosti u Temanu? nesta li svjeta razumnima? i{~ilje li mudrost njihova?

49:8 Bje`ite, obratite ple}i, zavrite se duboko, stanovnici Dedanski, jer }u pustiti na Isava pogibaog njegovu u vrijeme kad }u ga pohoditi.

49:9 Da ti do|u bera~i, ne bi li ti ostavili pabiraka? da do|u lupe`i no}u, ne bi li odnijeli koliko im je dosta?

49:10 Ali ja ogoluznih Isava, otkrih potaje njegove da se ne mo`e sakriti; propade sjeme njegovo, bra}a njegova i susjedi njegovi, niko ne osta.

49:11 Ostavi sirote svoje, ja }u im `ivot sa~uvati, i udovice tvoje neka se uzdaju u me.

49:12 Jer ovako veli Gospod: evo, koji ne bi trebalo da piju iz ~a{e, doista }e piti; a ti li }e{ ostati bez kara? ne}e{ ostati bez kara, nego }e{ zacijelo piti.

49:13 Jer sobom se zaklinjem, govori Gospod, da }e Vosora biti pusto{, rug, ~udo i prokletstvo, i svi }e gradovi njezini biti pustinja vje~na.

49:14 ^uh glas od Gospoda, i glasnik bi poslan k narodima da re~e: skupite se i idite na nju, i dignite se u boj.

49:15 Jer gle, u~ini}u te da bude{ mali me|u narodima i prezren me|u ljudima.

49:16 Obijest tvoja i ponositost srca tvajega prevari tebe, koji `ivi{ u rasjelinama kamenijem i dr`i{ se visokih humova; da na~ini{ sebi gnijezdo visoko kao orao, i odande }u te svaliti, govori Gospod.

49:17 I zemlja }e Edomska biti pustinja, ko pro|e mimo nju, svak }e se ~uditi i zvi`dati radi svih rana njezinijeh.

49:18 Kao kad se zatr Sodom i Gomor i susjedstvo njihovo, veli Gospod, ne}e se naseliti ondje niko niti }e se baviti ondje sin ~ovje~ji.

49:19 Gle, kao lav iza}i }e podi`u}i se vi{e nego Jordan na stan silnoga; ali }u ga brzo otjerati iz te zemlje, i postavi}u nad njom onoga ko je izabran; jer ko je kao ja? i ko }e se preti sa mnom? i koji }e mi pastir odoljeti?

49:20 Zato ~ujte namjeru Gospodnju {to je nau-mio za Edomce i misli njegove {to je smislio za stanovnike Temanske: zaista najmanji iz stada razvla~i}e ih, zaista }e opustjeti stan s njima.

49:21 Od praske padanja njihova zemlja }e se tresti, i vika }e se njima ~uti na crvenom moru.

49:22 Gle, do}i }e i doletje}e kao orao i ra{iri}e krila svoja nad Vosorom, i bi}e srce u junaka Edomskih kao srce u `ene koja se pora|a.

49:23 Za Damask. Posrami se Emat i Arfad, jer ~u zle glase; rastopi{e se, strah je na moru, ne mo`e se umiriti.

49:24 Damask klonu, obrati se da bje`i, drhat ga poduze, tuga i bolovi osvoji{e ga kao porodilju.

49:25 Kako se ne ostavi slavni grad? grad rado-sti moje?

49:26 Zato }e popadati mladi}i njegovi na ulicama njegovijem, i svi }e vojnici njegovi izginuti u onaj dan, govori Gospod nad vojskama.

49:27 I raspali}u oganj u zidovima Dama{tan-skim, i pro`drije}e dvore Ven-Adadove.

49:28 Za Kidar i za carstva Asorska, koja razbi Navuhodonosor car Vavilonski, ovako veli Gospod: ustanite, idite na Kidar, i zatrite sinove isto~ne.

49:29 Uze}e im {atore i stada, zavjese njihove i sudove njihove i kamile njihove ote}e, i vika}e na njih stra{no otvuda.

49:30 Bje`ite, selite se daleko, zavrite se duboko, stanovnici Asorski, govori Gospod, jer je Navuhodonosor car Vavilonski namjerio namjeru protiv vas, i smislio misao protiv vas.

49:31 Ustanite, idite k narodu mirnome, koji `ivi bez straha, govori Gospod, koji nema vrata ni prijevornica, `ive sami.

49:32 I kamile }e njihove biti plijen, i mno{tvo stoke njihove grabe`, i rasija}u ih u sve vjetrove, one {to se s kraja strigu; i dove{u}u pogibao na njih sa svijeh strana, govori Gospod.

49:33 I Asor }e biti stan zmajevski, pustinja do vijeka: niko se ne}e ondje naseliti, niti }e se baviti u njemu sin ~ovje~ji.

49:34 Rije~ Gospodnja koja do|e Jeremiji proroku za Elam, u po~etku carovanja Sedekije cara Judina, govore}i:

49:35 Ovako veli Gospod nad vojskama: evo, ja }u slomiti luk Elamu, glavnu silu njegovu;

49:36 I dove{u}u na Elam ~etiri vjetra s ~etiri kraja nebesa, i u sve te vjetrove rasija}u ih, tako da ne}e biti naroda kuda ne}e oti}i prognanici Elamski.

49:37 I upla{i}u Elamce pred neprijateljima njihovijem, i pred onima koji tra`e du{u njihovu; i pusti}u zlo na njih, `estinu gnjeva svojega, govori Gospod, i pusti}u za njima ma~ dokle ih ne zatrem.

49:38 I namjesti}u prijesto svoj u Elamu, i istrijebi}u odande cara i knezove, govori Gospod.

49:39 Ali u po{ljednje vrijeme povrati}u roblje Elamsko, govori Gospod.

GLAVA 50

Rije~ koju re~e Gospod za Vavilon i za zemlju Haldejsku preko Jeremije proroka.

50:2 Javite narodima i razglasite, podignite zastavu, razglasite, ne tajite, recite: uze se Vavilon, posrami se Vil, razbi se Merodah; posrami}e se idoli njegovi, razbi}e se gadni bogovi njegovi.

50:3 Jer se narod podi`e na nj sa sjevera, koji }e mu zemlju opustiti, da ne}e biti nikoga da `ivi u njoj; i ljudi i stoka pobje}i }e i oti}i.

50:4 U te dane i u to vrijeme, govori Gospod, do}i }e sinovi Izrailjevi i sinovi Judini zajedno, i }i }e pla~u}i i tra`i}e Gospoda Boga svojega.

50:5 Pita}e za put u Sion, i obrativ{i se onamo re}i }e: hodite, sjedinimo se s Gospodom zavjetom vje~nijem, koji se ne zaboravlja.

50:6 Narod je moj stado izgubljeno; pastiri njegovi zavedo}e ga, te luta po gorama, ide s brda na humove, zaboraviv{i stan svoj.

50:7 Ko ih na|e, pro`dira}e ih, i neprijatelji njihovi govori}e: ne }emo biti krivi, jer zgrije{i}e Gospodu, stanu pravde, Gospodu, nadu otaca njihovijeh.

50:8 Bje`ite iz Vavilona i izidite iz zemlje Haldejske i budite kao ovnovi pred stadom.

50:9 Jer, evo, ja }u podignuti i dove{u}u na Vavilon zbor velikih naroda iz zemlje sjeverne, koji }e se uvrstati da se biju s njim, i uze}e ga; strijele su im kao u dobra junaka, ne vra}aju se prazne.

50:10 I zemlja }e se Haldejska oplijeniti, svi koji }e je plijeniti nasiti}e se, govori Gospod.

50:11 Jer se veseliste, jer se radovaste plijene}i moje na{ljedstvo; jer bje{njesto kao junica na travi i rzaste kao jaki konji.

50:12 Mati se va{a osramoti vrlo, roditeljka va{a postidje se; evo bi}e po{ljednja me|u narodima, pustinja, zemlja suha i pusto{.

50:13 Od gnjeva Gospodnjega ne}e se u njoj `ivjeti, nego }e sva opustjeti; ko god pro|e mimo Vavilon, ~udi}e se i zvi`da}e radi svijeh rana njegovijeh.

50:14 Postavite se oko Vavilona svi koji nate`ete luk, strijeljajte ga, ne`alite strijela; jer je sagrije{io Gospodu.

50:15 Vi-ite na nj unaokolo; pru`a ruku; temelji mu pado{e, zidovi su mu razvaljeni; jer je osveta Gospodnja; osvetite mu se; kako je ~inio, onako mu ~inite.

50:16 Istrijebite iz Vavilona sija~a i onoga koji ma{e srpom o`etvi; od ma~a nasilnikova neka se vrati svaki svome narodu, i svaki u svoju zemlju neka bje`i.

50:17 Izrailj je stado razagnano, lavovi ga raspla{i{e; najprije ga jede car Asirski, a poslije mu kosti izlomi Navuhodonosor car Vavilonski.

50:18 Zato ovako veli Gospod nad vojskama, Bog Izrailjev: evo, ja }u pohoditi cara Vavilonskoga i zemlju njegovu, kao {to sam pohodio cara Asirskoga.

50:19 I povrati}u Izrailja u torove njegove, i pa{e po Karmilu i Vasanu; i po gori Jefremovoj i Galadu siti}e se du{a njegova.

50:20 U one dane i u ono vrijeme, govori Gospod, tra`i}e se bezakonje Izrailjevo, ali ga ne}e biti; i grijesi Judini, ali se ne}e na}i, jer }u oprostiti onima koje ostavim.

50:21 Izidi na zemlju Meratajimsku i na stanovnike Fekodske; zatri i istrijebi iza njih, govori Gospod, i u~ini sve kako ti zapovijedim.

50:22 Vika je ubojna u zemlji i polom velik.

50:23 Kako se slomi i skr{i malj cijele zemlje? kako Vavilon posta ~udo me|u narodima?

50:24 Ja ti metnuh zamku, Vavilone, i ti se uhvati ne doznava{i, na{ao si se i uhvatio si se, jer si se zaratio s Gospodom.

50:25 Gospod otvori riznicu svoju i izvadi oru`je gnjeva svojega; jer je to djelo Gospoda Gospoda nad vojskama u zemlji Haldejskoj.

50:26 Hodite na nju s kraja zemlje, otvorite`itnice njezine; gazite je kao stogove, i potrite je da ne ostane od nje ostatka.

50:27 Pokoljite ma~em sve teoce njezine, neka si|u na zaklanje; te{ko njima! jer do|e dan njihov, vrijeme poho|enja njihova.

50:28 ^uje se glas onijeh koji bje`e i koji uteko{e iz zemlje Vavilonske da jave u Sionu osvetu Gospoda Boga na{ega, osvetu dvora njegova.

50:29 Sazovite na Vavilon mno{tvo; svi koji nate`ete luk, stanite u oko prema njemu unaokolo da ne ute~e nijedan, platite mu po djelima njegovijem; kako je ~inio, onako mu u~inite, jer se je suprot Gospodu uznosio, suprot svecu Izrailjevu.

50:30 Zato }e mladi}i njegovi pasti po ulicama njegovijem, i svi }e vojnici njegovi izginuti u onaj dan, govori Gospod.

50:31 Evo mene na tebe, ponositi, govori Gospod nad vojskama, jer do|e dan tvoj, vrijeme da te pohodim.

50:32 Ponositi }e se spota}i i pasti, i ne}e biti nikoga da ga podigne; i raspali}u oganj u gradovima njegovijem, i spali}e svu okolinu njegovu.

50:33 Ovako veli Gospod nad vojskama: sila se ~ini sinovima Izrailjevim i sinovima Judinijem; koji ih zarobi{e, dr`e ih, ne}e da ih puste.

50:34 Izbavitelj je njihov silan, ime mu je Gospod nad vojskama, on }e doista braniti stvar njihovu da umiri zemlju i smete stanovnike Vavilonske.

50:35 Ma~na Haldejce, govori Gospod, i na stanovnike Vavilonske i na knezove njegove i na mudrace njegove.

50:36 Ma~na la`e njegove, i poludje}e; ma~na junake njegove, i prepa{e se.

50:37 Ma~na konje njegove, i na kola njegova i na svu mje{avinu {to je usred njega, i posta}e kao`ene; ma~na blago njegovo, i razgrabi}e se.

50:38 Su{a na vode njegove, i usahnu}e, jer je zemlja idolska, i oko la`nijeh bogova luduju.

50:39 Zato }e se ondje nastaniti divlje zvijeri i buljine, i sove }e ondje stanovati; i ne}e se naseliti dovijeka i ne}e se u njoj`ivjeti nigda.

50:40 Kao kad Gospod zatr Sodom i Gomor i susjedstvo njihovo, govori Gospod, ne}e se niko ondje naseliti, niti }e se baviti u njoj sin ~ovje~ji.

50:41 Evo, narod }e do}i sa sjevera, velik narod, i carevi silni podignu}e se od krajeva zemaljskih.

50:42 Luk i koplje nosi}e, `estoki }e biti, niti }e`aliti; glas }e im kao more bu~ati i jaha}e na konj-

ma, spremni kao junaci za boj, na tebe, k}eri Vavilonska.

50:43 Car Vavilonski kad ~uje glas o njima, klonu}e mu ruke, tuga }e ga spopasti i bolovi kao porodilju.

50:44 Gle, kao lav iza}i }e podi`u}i se vi{e nego Jordan na stan silnoga; ali }u ga brzo otjerati iz te zemlje, i postavi}u nad njom onoga ko je izabran; jer ko je kao ja? i ko }e se preti sa mnom? i koji }e mi pastir odoljeti?

50:45 Zato ~ujte namjeru Gospodnju {to je naučio za Vavilon, i misli njegove {to je smislio za zemlju Haldejsku; zaista najmanji iz stada razvla~i}e ih, zaista }e opustiti stan s njima.

50:46 Od praske kad se uzme Vavilon potre}e se zemlja, i vika }e se ~uti po narodima.

GLAVA 51

Ovako govori Gospod: evo, ja }u podignuti na Vavilon i na one koji `ive usred onijeh koji ustaju na me vjetar koji mori.

51:2 Posla}u na Vavilon vija-e koji }e ga razvijati i zemlju njegovu isprazniti, jer }e ga opkoliti sa svih strana u dan nevolje njegove.

51:3 Strijelac neka nate`e luk na strijelca i na onoga koji se ponosi svojim oklopom; i ne `alite mladi}a njegovijeh, potrite mu svu vojsku,

51:4 Neka padnu pobijeni u zemlji Haldejskoj i izbodeni na ulicama njegovijem.

51:5 Jer nije ostavio Izrailja i Jude Bog njihov, Gospod nad vojskama, ako i jest zemlja njihova puna krivice svecu Izrailjevu.

51:6 Bje`ite iz Vavilona i izbavite svaki du{u svoju da se ne istriebite u bezakonju njegovu, jer je vrijeme osvete Gospodnje, pla}a mu {to je zaslu`io.

51:7 Vavilon bija}e zlatna ~a}a u ruci Gospodnjoj, kojom opoji svu zemlju; vina njegova pi}e narodi, zato poludje}e narodi.

51:8 Ujedanput pade Vavilon i razbi se; ridajte za njim; donesite balsama za rane njegove, ne bi li se iscijelio.

51:9 Lije~ismo Vavilon, ali se ne iscijeli; ostavite ga, i da idemo svaki u svoju zemlju; jer do neba dopire sud njegov i di`e se do oblaka.

51:10 Gospod je iznio pravdu na{u; hodite, da pripovijedamo na Sionu djelo Gospoda Boga svojega.

51:11 ^istite strijele, uzmite {titove; Gospod podi`e duh careva Midskih, jer je Vavilonu namislio da ga zatre; jer je osveta Gospodnja, osveta crkve njegove.

51:12 Na zidovima Vavilonskim podignite zastavu, utvrdite stra`u, postavite stra`are, namjestite zasjede; jer je Gospod namislio, i u~ini}e {to je rekao za stanovnike Vavilonske.

51:13 O ti, {to stanuje} kraj vode velike i ima{ mnogo blaga! do }e kraj tvoj i svr{etak lakomstvu tvojemu.

51:14 Gospod nad vojskama zakle se sobom: napuni}u te ljudima kao skakavcima, i oni }e ti pjevati pjesmu.

51:15 On je stvorio zemlju silom svojom, utvrdio vasiljenu mudro}u svojom, i razumom svojim razapeo nebesa.

51:16 Kad pusti glas svoj, bu~e vode na nebesima, podi`e paru s krajeva zemaljskih, i pu{ta munje s da`dem, i izvodi vjetar iz staja njegovijeh.

51:17 Svaki ~ovjek posta bezuman od znanja, svaki se zlatar osramoti likom rezanijem; jer su la`likovi njegovi liveni i nema duha u njima.

51:18 Ta{tina su, djelo prijevarno; kad ih pohodim poginu}e.

51:19 Nije taki dio Jakovljevi; jer je on tvorac svemu i on je dio na{ljedstva njegova; ime mu je Gospod nad vojskama.

51:20 Ti si mi bio malj, oru`je ubojno, i tobom sath narode i tobom rasuh carstva.

51:21 I tobom sath konja i jaha~a njegova; i tobom sath kola i koji sje|ahu na njima.

51:22 I tobom sath ~ovjeka i `enu, i sath tobom starca i dijete, i sath tobom momka i djevojku.

51:23 I tobom sathr pastira i stado njegovo, i tobom sathr ora~a i volove njegove ujarmljene, i sathr tobom knezove i vlastelje.

51:24 I plati}u Vavilonu i svijem stanovnicima Haldejskim za sve zlo koje u~ini}e Sionu, na va}e o~i, govori Gospod.

51:25 Evo mene na tebe, goro, koja satire{, govori Gospod, koja zatire{ svu zemlju, i zamahnu}u rukom svojom na te i svali}u te sa stijena, i na~ini}u od tebe goru izgorjelu.

51:26 I ne}e uzeti od tebe kamena za ugao ni kamena za temelj, jer }e{ biti pusto{ vje~na, govori Gospod.

51:27 Podignite zastavu u zemlji, zatrubite u trube me|u narodima, pripravite narode na nj, sazovite na nj carstvo Araratsko, Minijsko i Ashanansko; postavite vojvodu suprot njemu, dovedite konje kao skakavce bodljikaste.

51:28 Pripravite narode suprot njemu, careve Midske i vojvode njihove i sve vlastele njihove i svu zemlju dr`ave njihove.

51:29 I zemlja }e se zatresti i uzmu~iti, jer }e se misao Gospodnja izvr{iti na Vavilonu da obrati zemlju Vavilonsku u pustinju da niko ne `ivi u njoj.

51:30 Presta}e vojevati junaci Vavilonski, stoje u gradu, nesta sile njihove, posta}e kao `ene, izgorje}e stanovi njihovi, prijevornice njihove polomi}e se.

51:31 Glasnik }e sretati glasnika, i poslanik }e sretati poslanika da jave caru Vavilonskom da mu je uzet grad sa svijeh krajeva,

51:32 I da se brodovi uze}e i jezera izgorje}e ognjem i vojnici se prepali.

51:33 Jer ovako veli Gospod nad vojskama Bog Izrailjev: k}i je Vavilonska kao gumno; vrijeme je da se nabije, jo{ malo, pa }e do}i vrijeme da se po~nje.

51:34 izjede me i potr me Navuhodonosor car Vavilonski, na~ini od mene nepotreban sud, pro`drije me kao zmaj, napuni trbuh svoj milinama mojim, i otjera me.

51:35 Nepravda koja se ~ini meni i mojemu tijelu neka do|e na Vavilon, re}i }e stanovnica Sion-

ska, i krv moja na stanovnike Haldejske, govori}e Jerusolim.

51:36 Zato ovako veli Gospod: evo, ja }u raspraviti parbu tvoju i osveti}u te; i osu{i}u more njegovo, i izvore }u njegove osu{iti.

51:37 I Vavilon }e postati gomila, stan zmajevski, ~udo i potsmijeh, da niko ne}e `ivjeti u njemu.

51:38 Rika}e svi kao lavovi i viti kao lavi}i.

51:39 Kad se ugriju, iznije}u im da piju, i opoji}u ih da se razvesele i zaspe vje~nijem snom, da se ne probude, govori Gospod.

51:40 Sve}u ih na zaklanje kao jaganjce, kao ovnove s jarcima.

51:41 Kako se pridobi Sisah i uze se hvala sve zemlje? kako Vavilon posta ~udo me|u narodima?

51:42 More usta na Vavilon, pokri ga mno{tvo vala njegovijeh.

51:43 Gradovi njegovi posta}e pusto{, zemlja sasua}ena i pusta, zemlja gdje niko ne `ivi, niti prolazi kroz nju sin ~ovje~ji.

51:44 I pohodi}u Vila u Vavilonu i izvu}i }u iz usta njegovijeh {to je pro`dro, i ne}e se vi}e stjecati k njemu narodi, i zid }e Vavilonski pasti.

51:45 Izidi iz njega, narode moj, i izbavite svaki svoju du{u od `estokoga gnjeva Gospodnjega.

51:46 Nemojte da odmekne srce va}e i da se upla{ite od glasa koji }e se ~uti u zemlji; a do}i }e glas jedne godine, a poslije njega drugi glas druge godine, i nasilje }e biti u zemlji, i gospodar }e ustati na gospodara.

51:47 Zato evo idu dani kad }u pohoditi rezane likove Vavilonske, i sva }e se zemlja njegova posramiti, i svi }e pobijeni njegovi pasti usred njega.

51:48 Nebo i zemlja i sve {to je u njima pjeva}e nad Vavilonom, jer }e do}i na nj sa sjevera zatira~, govori Gospod.

51:49 I kao {to je Vavilon u~inio da padnu pobijeni Izrailjevi, tako }e pasti u Vavilonu pobijeni sve zemlje.

51:50 Koji utekoste od ma~a, idite, ne stojte; pominjite Gospoda izdaleka, i Jerusolim neka vam je u srcu.

51:51 Posramismo se, {to ~usmo rug, stid popa-
de lice na{e, {to tu | ini u | o{e u svetinju doma Go-
spodnjega.

51:52 Zato, gle, idu dani, govori Gospod, kad }u
pohoditi rezane likove njegove, i po svoj zemlji
njegovoj je~a}e ranjenici.

51:53 Da se Vavilon i na nebo popne, i na visini
da utvrdi silu svoju, do}i }e od mene na nj zatira-i,
govori Gospod.

51:54 ^uje se velika vika iz Vavilona, i velik
polom iz zemlje Haldejske.

51:55 Jer Gospod zatire Vavilon, i ukida u nje-
mu veliku vrevu; i vali }e njihovi bu~ati kao velika
voda, vika }e se njihova razlijevati.

51:56 Jer do |e na nj, na Vavilon, zatira~, junaci
se njegovi zarobi{e, lukovi se njihovi potr{e; jer je
Gospod Bog koji pla}a, doista }e platiti.

51:57 Opoji}u knezove njegove i mudrace nje-
gove, vojvode njegove i vlastelje njegove i junake
njegove, da }e zaspati vje~nijem snom i ne}e se
probuditi, govori car kojemu je ime Gospod nad
vojskama.

51:58 Ovako veli Gospod nad vojskama: {iroki
zidovi Vavilonski sa svijem }e se raskopati, i viso-
ka vrata njegova ognjem }e se spaliti, te }e ljudi bi-
ti uzalud radili, i narodi se trudili za oganj.

51:59 Rije~ {to zapovijedi prorok Jeremija Sera-
ji sinu Nirije sina Masijina, kad po |e od Sedekije
cara Judina u Vavilon ~etvrte godine carovanja
njegova; a Seraja bje{e glavni posteljnik.

51:60 A Jeremija napisao je u jednu knjigu sve zlo
koje }a{e do}i na Vavilon, sve ove rije~i {to su
napisane za Vavilon.

51:61 I re~e Jeremija Seraji: kad do |e{ u Vavi-
lon, tada gledaj i pro~itaj sve ove rije~i;

51:62 I reci: Gospode, ti si govorio za ovo mje-
sto da }e{ ga zatrti da niko ne `ivi u njemu, ni ~o-
vjek ni `ivin-e, nego da je pusto{ dovijeka.

51:63 A kad pro~ita{ ovu knjigu, ve`i kamen za
nju, i baci je u Efrat.

51:64 I reci: tako }e potonuti Vavilon i ne}e se
podignuti oda zla koje }u pustiti na nj, i oni }e
iznemo}i. Dovde su rije~i Jeremijine.

GLAVA 52

Dvadeset i jedna godina bija{e Sedekiji kad
po~e carovati, i carova jedanaest godina u
Jerusalimu. Materi mu bje{e ime Amutala k}i Jere-
mijina, iz Livne.

52:2 On ~inja{e {to je zlo pred Gospodom sasvi-
jem kako je ~inio Joakim.

52:3 Jer od gnjeva Gospodnjega zbi se Jerusali-
mu i Judi, te ih odbaci ispred sebe. A Sedekija se
odmetnu od cara Vavilonskoga.

52:4 I tako devete godine njegova carovanja, de-
setoga dana do |e Navuhodonosor car Vavilonski
sa svom vojskom svojom na Jerusalem; i stado{e u
oko pod njim, i na~ini{e opkope oko njega.

52:5 I grad bi opkoljen do jedanaeste godine ca-
rovanja Sedekijina.

52:6 I devetoga dana ~etvrtoga mjeseca nastala
velika glad u gradu, te narod zemaljski nema{e
hljeba.

52:7 Tada grad bi provaljen, i vojnici svi pobje-
go{e i izido{e iz grada no}u na vrata izme |u dva
zida uz vrt carev, a Haldejci bijahu svuda oko gra-
da; i otido{e putem k pustinji.

52:8 Ali vojska Haldejska potjera cara, i stigo{e
Sedekiju u polju Jerihonskom, a sva vojska {to bi-
ja{e s njim razbje`e se od njega.

52:9 I uhvati{e cara i odvedo{e ga k caru Vavi-
lonskom u Rivlu u zemlji Ematskoj; i ondje mu su-
di.

52:10 I pokla car Vavilonski sinove Sedekijine
na njegove o~i, i sve knezove Judine pokla u Rivli.

52:11 I Sedekiji iskopa o~i, i svezav ga u dvoje
verige mjedene odvede ga car Vavilonski u Vavi-
lon i metnu ga u tamnicu, gdje osta do smrti svoje.

52:12 A desetoga dana petoga mjeseca godine
devetnaeste carovanja Navuhodonosora cara Vavi-
lonskoga do |e u Jerusalem Nevuzardan zapovjed-
nik stra`arski, koji slu`a{e caru Vavilonskom.

52:13 I popali dom Gospodnji i dom carski i sve
domove u Jerusalimu; sve velike ku}e popali og-
njem.

52:14 I sve zidove Jerusalimske unaokolo razvali sva vojska Haldejska {to bija{e sa zapovjednikom stra`arskim.

52:15 A narod siroma{ni i ostatak naroda {to osta u gradu, i prebjege {to prebjego{e k caru Vavilonskom, i ostali prosti narod, odvede Nevuzardan zapovjednik stra`arski.

52:16 Samo od siroma{noga naroda u zemlji ostavi Nevuzardan zapovjednik stra`arski koji }e biti vinogradari i ratari.

52:17 I stupove mjedene {to bijahu u domu Gospodnjem, i podno`ja i more mjedeno koje bija{e u domu Gospodnjem, izlomi{e Haldejci, i mjed od njih odneso{e u Vavilon.

52:18 I lonce i lopate i vilju{ke i kotli}e i kadicnice i sve sudove mjedene kojima slu`ahu, uze{e,

52:19 I umivaonice i klije{ta s kotli}ima i loncima i svijetnjacima i kadionicama i ~a{ama, {to god bija{e zlatno i {to god bija{e srebrno, uze zapovjednik stra`arski.

52:20 Dva stupa, jedno more, i dvanaest volova mjedenijeh {to bijahu pod podno`jima, {to na~ini car Solomun za dom Gospodnji, ne bje{e mjere mjedi od svijeh tjeih sudova.

52:21 A stupovi bijahu svaki od osamnaest lakata u visinu, a u naokolo od dvanaest lakata, a ~etiri prsta bje{e svaki debeo i {upalj;

52:22 I ozgo na njemu bija{e ogavlje mjedeno, i ogavlje bje{e visoko pet lakata, i pletenica i {ipci oko ogavlja, sve od mjedi; taki bija{e i drugi stup sa {ipcima.

52:23 I bija{e devedeset i {est {ipaka sa svake strane; svega {ipaka na pletenici unaokolo bija{e sto.

52:24 Uze zapovjednik stra`arski i Seraju prvoga sve{tenika i Sofoniju drugoga sve{tenika, i tri vratara.

52:25 A iz grada uze jednoga dvoranina, koji bija{e nad vojnicima i sedam ljudi koji stajahu pred carem, koji se na|o{e u gradu, i prvoga pisara vojn~koga, koji popisiva{e narod po zemlji u vojsku, i {ezdeset ljudi iz naroda zemaljskoga, koji se na|o{e u gradu.

52:26 Uze ih Nevuzardan zapovjednik stra`arski i odvede k caru Vavilonskom u Rivlu.

52:27 A car ih Vavilonski pobi i pogubi u Rivli u zemlji Ematskoj. Tako bi preseljen Juda iz zemlje svoje.

52:28 Ovo je narod {to ga preseli Navuhodonosor: sedme godine tri tisu}e i dvadeset i tri Judejca;

52:29 Godine osamnaeste Navuhodonosorove preseli iz Jerusalima osam stotina i trideset i dvije du{e;

52:30 Godine dvadeset tre}e Navuhodonosorove preseli Nevuzardan zapovjednik stra`arski Judejca sedam stotina i ~etrdeset i pet du{a; svega ~etiri tisu}e i {est stotina du{a.

52:31 A trideset sedme godine otkako se zarobi Joahin car Judin, dvanaestoga mjeseca, dvadeset petoga dana, Evil-Merodah car Vavilonski iste godine zacariv se izvadi iz tamnice Joahina cara Judina.

52:32 I lijepo govori s njim, i namjesti mu prijesto vi{e prijestola drugih careva koji bijahu kod njega u Vavilonu.

52:33 I promijeni mu haljine tamni~ke, i on je|a{e svagda s njim svega vijeka svojega.

52:34 I hrana mu se jednako dava{e od cara Vavilonskoga svaki dan svega vijeka njegova do smrti njegove.